

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- да су из просторија Окружног затвора у Београду приведени оптужени Грујић Бранко и Поповић Бранко, те да су присутни
- браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир и адвокат Перковић Мирослав, те
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте распоред за следећу недељу, јел тако? Јесте, добро. Сутра нам вероватно неће доћи, један сведок ће доћи, овај Неђо, а ова двојица, овај један је поломио кук, па је оперисан, овај сведок «М», а сведок Коста Ерић је обавестио суд да је тешко болестан и да не може да приступи, тако да ћемо имати једног сведока, а данашњи сведок је приступио.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само да Вас питам, могу ли од адвоката преузети ову жалбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Каква је то жалба, шта је то? Добро. За 15.-ти смо позвали и сведока Ристић Петра па ћемо да видимо да ли ће он приступити, пошто у међувремену када добијемо извештај да неко неће доћи, користимо прилику да мало убрзамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Драган Готовац.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

**САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА
СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Готовац Драган?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуно смо овде чули о Вама од других сведока, па да видимо, јесте ли Ви тај.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Надам се да је позитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо да видимо. Име оца?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово? Рођени сте када?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 10.09.1956. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Прекосутра је рођендан, да, Китовница, Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Китовнице, добро. Шта сте по професији?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: По занимању сам сада адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где Вам ме канцеларија сада?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Зворник, Светог Саве 123.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику Великом, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Републици Српској?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Република Српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Зворник, Мајевичка 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са Грујић Бранком и Поповић Бранком, алиас «Марком Павловићем», овде присутним оптуженима?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сродство или завада? Што се тиче сродства, мајка Бранка Грујића је из фамилије Готовац. То је нека даља родица мога оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако да ја, да искрен будем, нисам ни рачунао степен сродства, али знам да је то даљи степен сродства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче заваде?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А што се тиче заваде, нисмо никада били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са једним ни са другим?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А са господином Поповићем, такође, сродство немам, нисам ни имао прилику да се ни завадим, ни спријатељим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у каквој завади?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, ни у завади, ни у пријатељству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ, од оца Јове, рођен 10.09.1956. године, по професији адвокат, седиште канцеларије у Зворнику, Светог Саве 123, са пребивалиштем у Зворнику, Мајевичка бр. 16, мајка оптуженог Бранка Грујића даља рођака његове фамилије, са другооптуженим несродан, није у завади са оптуженима.

Сведок Готовац Драган, упозорен, опоменут, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок, као што знате, дужни истину да говорите. За давање лажног исказа кривично се одговара. Предвиђена је казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили

тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате само на та поједина питања. Ја ћу Вас молити сада да положите заклетву, читањем текста тог који се испред Вас налази, а ако Вам је zgodније, можете и да седнете. Можете и да седнете, лретпостављам да нећемо баш тако брзо. Обичај је, пошто дуго људи сведоче, да ако желе, могу да седну.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Док заклетву полажем, ја ћу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Заклињем се, јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Могу ли да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Морам још једном да се извинем, прошлог пута сте чекали, нисте стигли на ред. Ми смо данас предвидели још два сведока за које је веће сматрало да је требало заједно са Вама да саслушамо, али нисмо успели да добијемо потврду о одржавању видеоконференцијске везе са Норвешком. Ради се о сведоцима Благојевић Видоју и Обреновић Драгану. Претпостављам да и њих сте познавали, тако да ћете вероватно морати још да долазите, али то је сада тако. Ја ћу Вам сада предочити који је предмет Вашег сведочења. Значи Тужилаштво за ратне злочине је поднело овом суду оптужницу против двојице оптужених, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о периоду мај-јуни 1992. године у Зворнику када је страдао велики број Муслимана на територији општине Зворник а те радње су, према оптужницама, следеће, ја ћу Вам укратко то објаснити, да бисте Ви знали шта нас интересује – значи, пре свега, се оптуженима ставља на терет злочин према цивилном становништву муслиманске националности из села Дивич крај Зворника, а наиме, радња узимање за таоце цивила мушкараца од стране припадника ТО према наводима оптужнице, а потом, нечовечно постзпање према њима у Дому културе Челопек недалеко од Зворника у коме је страдао велики број цивила Муслимана који су, према наводима оптужнице, у јулу, значи преживели ти одведени у логор Батковић на размену. Затим, ради се о принудном расељавању, значи

радња кривичног дела ратни злочин, принудно расељавање 1.822 цивилна лица из села Козлук и Скочић дана 26. јуна 1992. године од стране Штаба територијалне одбране оптуженог Поповића, Мијатовић Јове, Бране Грујића и под тачком 2. ове прве оптужнице, оптуженом Поповић Бранку алиас «Марку Павловићу» ставља се на терет злочин према цивилима на Пољопривредном добру «Економија» у периоду од 05. до 12. маја, значи лишавање слободе, противзаконито затварање, нечовечно поступање, на ком месту је, такође, изван број људи убијен, који цивили су преживели након тога пребачени на принудни рад на Циглану и ради се о злочину према деветорици непознатих Муслимана и Буљубашић Абдулаху, званом «Бубица» на Црном Врху у другој половини маја и о смештању у нелегално основан затвор Суда за прекршаје у Зворнику, лица муслиманске националности и извођење неких људи и након тога, лишавање живота на Црном Врху. Затим, према наводима оптужнице, оптуженом Поповић Бранку ставља се на терет да није предузео мере заштите узетих талаца у Дому културе у Челопеку, иако је био у обавези према својој функцији да то учини, у ком Дому је најмање 27 смртно страдалих талаца Муслимана, опет у периоду од 28. маја до почетка јула 1992. године када су пребачени у зграду «Новог извора» у граду Зворнику, злочин према оштећеној Стојкић Споменки која је била противзаконито затворена и према којој је нечовечно поступано од стране Поповић Бранка према наводима оптужнице. Затим, ту су и неки злочини стављени на терет четворици непосредних извршилаца, која пресуда је управо постала правноснажна, у петак, претпостављам да странке то знају и имамо другу оптужницу која је подигнута пре једанаест месеци, значи у октобру 2008. године, против такође Грујића и Поповића. У тој оптужници ставља им се на терет да су принудно раздвојили и незаконито узели за таоце цивиле, мушкарце муслиманске националности из већег броја села Клиса, Ђулићи, Грбавци, Кучић Кула, Гребе, Шетићи и силом их спровели преко јединица ТО и припадника полиције из Зворника до Техничког школског центра у Каракају у коме су, према наводима оптужнице, били заточени неколико дана, одакле су извођени од стране припадника територијалне одбране, значи почетком јуна. Потом око 05. јуна пребачени у Дом културе Пилица, одакле су одведени на Герину кланицу и најмање 400 преосталих преживелих лишени живота, а потом сахрањени у масовну гробницу, одакле су касније

пребачени у секундарне гробнице. Значи, то су све догађаји који нас занимају, па бих Вас сада молила, обзиром да сам Вам ово све детаљно рекла шта је овде предмет нашег интересовања, да кренете отпочетка, од Вашег војног ангажмана, шта сте Ви били април, мај, јуни, где сте се затекли на дан када су почеле борбе око Зворника, да ли сте и тада били ангажовани, а нарочито, да ли сте војноангажовани били у мају и јуну 1992. године и све што знате о активностима ове двојице или можда и не знате. Изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Желео бих прво да скренем пажњу на један процесни проблем, а тиче се моје обавезе, односно мојих права из Закона о кривичном поступку у смислу мога права да не сведочим о одређеним чињеницама везаним за сазнања која сам добио од Бранка Грујића. О чему се ради? Ја сам од 1996. године одмах приликом раздвајања, значи потписивања и започињања раздвајања војних формација, у марту поднео захтев за разрешење, јер ја сам био јавни тужилац у Зворнику и ја сам поднео захтев за разрешење дужности јавног тужиоца и од маја месеца 1996. године ја сам адвокат, од 21. маја. Прве контакте које је господин Грујић имао са било којом правосудном институцијом обраћао се мени, обзиром на поверење које је имао у мене и први контакт који је он имао по мом сећању, био је контакт са Ненси Петерсон, заменица, чини ми се по сећању, Луиз Арбур, тадашњег главног тужиоца у Хагу, јел тако. Сву припрему његовог разговора са Ненси Петерсон који је обављен од 1996. године у Основном суду у Зворнику, јер је ишао позив и све је ишло контакт са господином Грујићем и свим осталим људима из тог врха, тако да кажем, и из странке и из Кризног штаба, сам припремао ја. Остварио сам контакт са Ненси Петерсон у самом суду, код председника суда. Једино што нисам присуствовао, саслушању, односно то није било саслушање, то је био разговор господина Бранка Грујића са Ненси Петерсон. Разлог томе што ја нисам присуствовао је био што то није била званична процесна радња саслушања, узимања изјаве, никакво суђење. Госпођа Петерсон је са својим сарадницима хтела да обави разговор, да прибави најглобалније, најбитније одлучне информације које су их интересовале и због тога и из тих разлога, ја као адвокат господина Грујића нисам присуствовао том

разговору. А дакле, сву припрему господина Грујића за тај разговор као његов бранилац, са пуномоћју која је приказана и госпођи Ненси Петерсон и председнику тадашњег суда, сам вршио ја, а и чак контакт са Ненси Петерсоном и њеним особљем, јер је господин Грујић, одмах да Вам кажем, чим је та информација стигла из Основног суда, овај, затражио моје мишљење шта да ради и ја сам нормално рекао, на Вама је да одлучите, хоћете ли контактирати са људима које интересују ратни злочини. Човек је од прве овај изјавио да он хоће, да он нема чега да се боји, да је он у све ушао поштено и изашао поштено и да ће он све што треба да каже госпођи Ненси Петерсон. Па бих Вас замолио, обзиром на ту улогу и на моја процесна права из закона, да се све што, да све што спада у моје разговоре са господином Грујићем као браниоца, дакле не постављају та питања, јер ме закон за то штити и замолио бих дакле да се концентришемо на оно што ја лично, непосредно знам.

Даље бих овај желео да кажем, још једну ствар – не само Бранко Грујић, него много људи из места Зворника и околних места, који су били учесници рата, мене су знали, јер сам ја био учесник рата као и они, имали су поверења у мене као човека, имали су поверење у мене као адвоката, знајући да сам бивши и судија и тужилац и тако даље, су ми се обраћали за мишљење и савете по питању истрага везано за ратне злочине у Зворнику. Да Вам кажем, 2000. године, по мом неком сећању, читава екипа из Хашког трибунала је била, ја ћу можда погрешити, неки кажу пет месеци, али ја мислим да то није било толико, то је било једно месец и по до два дана, са седиштем у хотелу «Видиковац» где су саслушали, ја мислим неки кажу стотина, али ја не бих рекао стотине, али сигурно десетине и десетине, можда чак и стотине, било је више група истражитеља и негде је био један истражитељ, негде су била два истражитеља, тако да је, да имам читав низ сазнања од људи који су позивани тада на саслушања, тако да заиста бих замолио да се води рачуна и о тој чињеници, да сва сазнања која сам добио од тих људи, ја не бих смео у кодексу етике Адвокатске коморе РС, ни по Закону о адвокатури, рећи, па бих Вас замолио да се концентришу од стране овог већа питања, као и странака у поступку, на оно што ја лично знам као учесник рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да ће то бити довољно, ако будете рекли све што знате, а наравно знате да адвокат о ономе што му је клијент поверио, неће се саслушавати, а реците ми.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И још, ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте Ви овлашћени као бранилац оптуженог Грујића?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам малочас, пре доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1996. године?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не, пре доласка Ненси Петерсон у Зворник, то је 1996., чини ми се, јуни, јули, можда август, није битно и моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте били његов адвокат?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сада ћу да Вам кажем, мој ангажман за господина Грујића, дакле у тој улози се завршио са његовим разговором са госпођом Ненси Петерсон. И ја сам сматрао да није упутно да ја као лице које је било ангажовано војно у Зворнику будем у улози некој било каквој или браниоца или додатног браниоца или консултанта, да то треба да ради лице које са тим нема ништа. Све даље контакте и све даље разговоре у тој улози, вршила је адвокат Озренка Јакшић која је из једне фамилије са којом је господин Грујић био близак и све даље до доласка овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, када је Хашко тужилаштво испитивало Грујића у својству осумњиченог, у складу са правилима 42. и 43. Правилника, он није имао браниоца.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, када је господин Грујић саслушаван у својству осумњиченог, ја то не знам, његов разговор ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам, у предмету имам и ми то нисмо наравно.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мислим да сам довољно јасан. Мој ангажман као браниоца Бранка Грујића завршио се пре разговора са, односно са моментом разговора са Ненси Петерсон. И после тога, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, практично нисте га бранили у том поступку, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У било каквим поступцима касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који евентуално није ни покренут уосталом против њега?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Касније, не, не, никада га нисам бранио, али сву припрему првог разговора са истражителом, са замеником главног тужиоца сам извршио ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Значи, даљи мој ангажман је престао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да оно упозорење да што се тиче излагања гоњењу Вашег или Ваших чланова породице, ту можете да ускратите одговор.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сада сам управо хтео да Вам кажем да када сте рекли да кажем све што знам, нормално да не могу и да нећу да кажем све што знам, јер имам и та законска права да било шта што се тиче мог личног ангажмана, мене лично, непосредно, у војним формацијама ЈНА и ВРС, имам права да ускратим и ја поштујем Ваш став да се поштује закон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, имате право да ускратите уколико бисте се изложили гоњењу и срамоти или штети.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико сматрате да је нешто тајно, ми ћемо врло лако искључити јавност.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема ништа тајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче војних тајни, сада сте рекли ангажман у војсци. Хоћемо да кренемо?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, значи идемо 08. април, можда мало пре.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пре тога да Вам кажем, што се тиче мојих сазнања, област мојих сазнања, зона мога, мога кретања и подручје мојих сазнања је прилично уско, одмах да Вам кажем. Зашто? Ја сам, пардон, не знам да ли у спису има, да ли је случајно неко помињао или има документације, која је изузимана, из команде Зворничке бригаде, из општине и тако даље, вероватно има, а ако нема, ја сам стицајем околности сачувао, уствари, не стицајем околности, него није се изгубило, али сам свесно сачувао позив. Ја сам мобилисан у ЈНА 28.03.1992. године и ја сам био припадник ЈНА од 28.03.1992. године док је та војска била у овај Босни и Херцеговини. После тога сам припадник ВРС и у том смислу ја немам, хоћу да кажем вама као већу судском, немам непосредна сазнања о страначким активностима СДС, о њиховом, око њиховог наоружавања, ни СДС ни СДА, ништа око тога, око формирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам није предмет оптужења.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Око формирања Кризног штаба, око поступања Кризног штаба, око одлучивања Кризног штаба, Привремене владе, дакле, све што је господин Грујић био и господин Поповић су структура која није имала везе са структуром којој сам ја припадао. Моји претпостављени су Драган Обреновић, непосредни, први био, тадашњи капетан, а изнад њега пуковник Тачић, чини ми се, да је Радован или Милован, није битно, пуковник Тачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је до 19. маја, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причамо о том периоду?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да. У међувремену је раније формирана Војска ВРС, тако да је мој ангажман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када раније?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Знате, «Службени гласник» је објавио, 12., чини ми се да се слави 12. мај, дакле, «Службени гласник» је објавио да је Скупштина 12. маја, чини ми се, мислим да је то тај празник, 12. маја, значи седам дана пре одласка ЈНА формирана је ВРС и то је у «Службеном гласнику Босне и Херцеговине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, одлука донета да се формира, јел то?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Скупштина је донела одлуку и објавила у «Службеном гласнику српског народа Босне и Херцеговине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо прочитали. Само да Вас питам, јесте Ви резервни официр били?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Резервни, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У резерву сте?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, резервни старешина, ја сам цивилно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте радили пре 28. марта, са ког места?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте судија?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Судија Зворничког суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кривичар, парничар?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Парничар, и добијам позив у ЈНА и одазивам се у ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас распоређују?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добијам позив као што стоји, ево ја имам овде копију, оригинал могу сада на увид и добијам позив да се јавим у касарну, војна пошта 2465 Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви се ту јављате?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И ја се јављам у касарну, пише да се јавим у касарну «Криви пут», није добро дефинисано, али ми знамо шта је то, то је једна кривина у Малом Зворнику доле где се, значи, значи војна касарна ЈНА која је потпадала под војну пошту 2465 Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је седиште те, где је та касарна, где је команда?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пуковник Тачић, чини ми се, ето по неким мојим сазнањима, да је био на подручју Тузла-Дубраве, горе рудник «Ловница»; Шеховићи, тај део, јер ЈНА у том моменту је била и на овој, како се зове, на аеродрому у «Дубравама», била у Тузли, па знате, уосталом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у Зворнику, где команда седи физички, где је била?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: ЈНА је, јединице ЈНА су имале, претпостављам од Драгана Обреновића који је своје седиште, значи непосредни мој старешина, имао је своју канцеларију, седиште, команду у касарни у Малом Зворнику, значи непосредно у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у Србији?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме се Ви јављате, тог 28. марта?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ту се јављам, према позиву, пише ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мали Зворник?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да, да, у ту касарну у Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме лично?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Управо се јављам ономе ко ме је позвао, Драгану Обреновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га тада упознали?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже, ко је он, шта је он, која му је функција?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, представљен је, јасно ми је било чим сам добио позив, мени је јасно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је по чину био?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ко ме зове и зашто ме зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, шта је био по чину?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Био је капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Обреновић, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте и тамо је, има територијална одбрана Мали Зворник, има тамо његова команда, његови официри и тенкови и комплетна ова, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била јединица којом он командује?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је јединица која је припадала, ах, како се звала бригада која је из Јастребарског дошла, то је бригада пуковника Тачића, само је један њен део је у Тузли, један део је на «Дубравама», један део је у Шеховићима, један део у Зворнику, један део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико броји војника тај део бригаде из Јастребарског којом командује Обреновић, отприлике?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, ја нисам сигуран, чини ми се да је он био командант батаљона, оклопно-механизованог батаљона, нисам сигуран, али мислим да се то радило о оклопно-механизованом батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао тај батаљон неку чету и ако јесте, колико?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У формацију се пуно не разумем оклопних снага, али мислим да су имали они чете и водове и то, али то је, то је неких било можда осам до девет тенкова, оклопних јединица, укупно, Мали Зворник и Зворник

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ти тенкови држани?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: По терену, мислим да је имало нешто на Руднику горе где је, то је једно узвишење изнад Папраће према Шеховићима, горе је био један део тих јединица, чини ми се нешто и артиљерије, нешто оклопних снага горе на том брду, нешто је било доле мобилисани су војници тенкисти, резервисти, па су били доле у овоме, како се зове, у Челопеку, нешто је било доле у, доле у Бијељини и у, како се зове, у Шепку, доле је био чак, ево и наш, да тако кажем, ратни друг, али пре рата и у рату са супротне стране, био је припадник, одазвао се позиву ЈНА, командант муслиманске бригаде из Витинице, Сапне, Шемсо Муминовић. Он је био тамо и он је изашао, чини ми се, није битно, негде у марту месецу се повукао из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, читала сам неку књигу, добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема више књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви, значи, долазите и шта он каже, шта ћете Ви бити, где Вас распоређују?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја, мени господин Обреновић није, што се тиче разлога, мотива, задатака, ништа рекао, у ту област је појаснио пуковник Тачић, јер непосредно после мог доласка, ја сам био у цивилу и тамо сам стајао и појавио се пуковник који је питао, ко је господин, јер нисам одударао у оделу од њих, каже, то је поручник, овај, Готовац кога смо мобилисали и тако даље из Зворника. Човек је пружио руку и упознали смо се и ја, да ли сам ја питао, да ли је он сам, овај рекао, отприлике је рекао суштину, зашто се, зашто се позива, да је ЈНА ту, да је проблем на подручју Босне и Херцеговине, да постоји опасност великих међуетничких сукоба, да ЈНА мора ту да буде, да помогне, да ево ми имамо, па се окренуо, показао људе овај који су припадници, Муслимани, ту су, у тој истој касарни били, имамо неке официре који су ту, имамо неке који напуштају, имамо неке који су давно напустили, па су формирали паравојне формације, па је набројао, «Зелене беретке», «Патриотску лигу», имамо информације. Он је као пуковник изложио неку суштину информација које је имао о деловању «Патриотске лиге» и «Зелених беретки» у смислу непријатељства према ЈНА још 1991. године, па је рекао са овог подручја, наша обавештајна служба има податке да са овог подручја имамо добар број припадника непријатељских формација које су пуцале на ЈНА, које су убијале војнике ЈНА у Хрватској и вама је поручниче задатак да заједно са овим, са нама, спречимо крвопролиће које се припрема и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био национални састав у Зворнику?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па добро то познајете, не морам ја да, шта, има демографски подаци, зашто питате? Па, мењао се од 1945. када су Срби били у већини, онда се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ту пред рат, пред рат, да ли је било више Срба или?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Онда се то мешало и 1971. је то било око половине, а онда после мало више и мало више и онда ту негде дошло је негде 60:40%, чини ми се, тачне податке не знам за Зворник, у корист муслиманског становништва, самог града, знате, а на општини је већ била блажа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви ту, овај Вас представља, поручник Готовац, хајмо да видимо даље, где се ангажујте, да ли имате неку своју, да ли добијате неку формацију, мању, већу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, ја сам по ВЕС-у артиљерац и мени се додељује тај ВЕС и каже, Ви ћете морати формирати јединицу и обучавати људе и тако даље и тако даље. И мене шаљу на обуку тамо, где ли, у Борину и ја тамо добијам неки, онај кувар, онај везиста, онај возач, то је све, онако је скупљено како народ каже, са конца и конопца, без икаквог система.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та јединица?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јер су јединице попуњаване раније по ВЕС-у, знате, ко је за шта обучен, он иде у ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам, али колика је Ваша јединица?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 27 осим мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то људи локални или неки добровољци?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све локални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши ту мештани?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да. Добили су позив, ја сам додуше, обавештен да су добили позив моји бовши војници, али остали су, остали су на страни где сматрају да они припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада Ви обављате?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам имао пре рата Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где обављате ту дужност обуке и то?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је, чини ми се, школа у Борини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Школа, иза школе тамо, на ливадама, знате шта је минобацач, то се мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, где у?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У Борини, Борина, Борина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борна.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Или Брасина, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од Зворника?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Борина, тачно, Борина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Борина? Доња Борина, која?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Колико је далеко од Зворника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то она Доња Борина?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не, од Малог Зворника прво насеље, раскрсница зове се Борина, ту је прелаз преко пруге, школа и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо једног сведока одатле, па зато сте ме асоцирали.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ето ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је овамо у Србији?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам био неколико дана у касарни, да Вам одмах кажем, то је неколико дана у касарни сам био и ја сам, овај, литературу сам морао да добијем, јер знате како је, када се не ради један посао, ево данас да престанемо радити и судити, па за годину дана, требала би нам припрема, јел. Школа је завршена и војска је завршена 1981., а ево након једанаест година треба нешто да се ради војно и то је врло опасно и онда сам ту добио литературу да се припремим и затим да могу да оспособим војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и где сте били 08. априла?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви сада постављате питања, интересује Вас мој ратни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како да кренемо.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Предмет овог поступка знамо шта је, а одмах да Вам кажем, ја сам, овај, 07. априла обавештен да су проблеми, 07. априла дошло је до великих тамо проблема у Зворнику, ја сам на другој територији, релативно далеко одатле, ништа не знам, добијам наређење од пуковника, пардон, од, сада је пуковник, а тада је био капетан, Драгана Обреновића, да идем на локацију, да се пребацам у Челопек. И ја сам онда питао, нормално, господине капетане, идем у Челопек, који је задатак, шта је, значи, војник иде негде, а поготово официр мора да зна шта је. Каже, проблеми су, па шта је, рекох, одбрана, напад, шта је, јер мора се знати, када је ту већ задужена и бојева муниција, значи ваља се пуцати, мора да се зна. Каже, јесам ли наредио напад? Господине капетане, нисте, значи, одбрана. Значи сваки официр када му се не да наређење за напад, значи наређење је за одбрану. Ако дође до обавештења да «Зелене беретке» које се најављују 12 хиљада, то је тако било информација, господин Обреновић је то тако сазнао да су звали из Зворника и рекли, конкретно председник СДА да је звао и да је рекао да креће, да ће да крене са 12 хиљада «Зелених беретки» на Каракај, да ће доле све да побије и тако даље. Значи, то је био неки сигнал задњи где они као команда моја претпостављена, је мени дала наређење да запоседнем положај у Челопеку и да по потреби и по наређењу

дејствујем у циљу одбране територије на којој сам и ја и на којој је тај народ који би могао бити нападнут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се мења нешто после 08. априла у Вашем ангажману, да ли је иста формација?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И само да кажем, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или није иста?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И ту би отприлике и завршио са мојим ангажманом, овај, заиста се и дешава, то што је речено, то се заиста и дешава. 08- априла, пазите, ја сам из града Зворника који се зове Српска Варош, моја кућа је близу цркве. Иза те Српске Вароши постоји један простор, међупростор, село Шћемлија. Суседно брдо је тамо, је ли, Вратоломац, доле је Каракај и тако даље. 08. априла је дошло, детонације су се чуле у Каракају, дошле су детонације и до Челопека, дошло је до напада, Ви то вероватно знате од стране «Зелених беретки» и «Патриотске лиге», долази до рањавања и први рањеник на општини Зворник је Неђо Јовановић, на Шћемлији је рањен, иде екипа санитетлија, дочекује их заседа и то супротним правцем, не кроз Зворник, ту гине возач који вози санитет, докторица која иде да лечи на овај, да спашава рањенике, бива рањена и тако даље. Детонације се чују по Липовцу, по свему и ако сте већ рекли да сте читали неке књиге, ја бих Вам напоменуо да је, а вероватно имате књигу «Зворник од избора до Дејтона» Мирзета Хамзића, ту може судско веће да прочита како је изгледало из њихове визуре тај напад који су они извршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај напад нам није предмет оптужбе, већ ови мртви људи.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И весеље које су имали након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А слабо о тим мртвим људима пише по тим књигама. Добро, Ви кажете.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само да кажем, ја сам ово рекао, што се тиче њиховог напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало да кренемо на ове догађаје.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Одмах да кажем, што се тиче њиховог напада, ја нисам дошао овде ни да оптужујем ни било кога, али хоћу да кажем, ја сам имао једну прилику само да дајем чак и интервју за новине, ја сам то појаснио, то је историјска чињеница која је непобитна између наших извора и њихових. Зашто? Зато што сам ја сав свој ангажман од тада вршио у функцији по наређењима због одбране. Дакле, зворничке, српске снаге из села

су били нападнути и било је рањених и од тог момента ја и моја јединица па надаље, дејствујемо у функцији одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви сигурно знате, ја Вас схватам и сигурно знате да нама овде није предмет оптужења зашто се десио рат, него зашто су цивили у рату страдали. Значи, сада крећемо на ово, ако можемо, ја сам чисто хтела један хронолошки увод да направимо везано за контекст догађаја, значи укратко, десило се шта се десило, рат је кренуо. И хајмо сада на Ваш ангажман, значи завршило се, сада је Зворник у рукама Срба, шта Ви знате, шта се дешава са војноспособним мушкарцима, ето значи конкретно овај догађај, ако можете Ви да направите, можда треба неки папир да.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не треба ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте шта нас интересује.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ево одмах ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да чујемо, Ви као један човек који је војноангажован, поручник, јел тако, да видимо само даље како се ангажујете у мају, како у јуну, да ли сте у неким формацијама, да ли имате неке људе испод себе, шта ти људи раде, изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што ја пређем да Вам предочавам писмене доказе и исказе сведока.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све је у реду, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам био припадник територијалног одреда територијалне одбране српске, нити припадник било које чете српских формација. Ја дакле, у тим формацијама нисам учествовао. Где су се сукобљавали српски борци и муслимански борци, ја ту нисам био. Одред територијалне одбране је постојао, имао је свог команданта и команду, чете су постојале по селима, како муслиманским, тако и српским и то су ти људи који су водили рат. Ко је командовао и водио операције са муслиманске стране, ко је водио, командовао операцију са српске стране, да Вам одмах кажем, мене, ја немам сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам за борбе, ко је водио борбе.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас о страдању цивила, о овоме, у граду.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где нема борби.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пошто нисам припадник ових формација, непосредних, пешадијских, територијалне одбране, српских снага, ја нисам имао прилику ни да видим. Ја сам по својој, ја нисам био ни пешадинац у ЈНА; ја сам артиљерија. Моја је позиција, нисам ни у тенковима, самохоткама, ни у транспортерима, да ходам, ја нисам ходао. Позиција минобацача је да се закопају у земљу и то се бира место где се најмање види, ако се тражи место где се најмање види, то су неке ливаде, њиве, где се та позиција, јединица овај, поставља, где је њено окружење безбедно и тај старешина је ту. Ја сам сво време био са својим војницима. Дакле, ја нисам ходао по Зворнику, по Челопеку, ни као цивил, ни као војно лице, ја немам сазнања где су ти људи хватани, ко их је хватао, ко је Србе заробљавао, ко је Муслимане, где је ко кога мучио, само гласине. Ако овом суду требају гласине, мислим да сте се тих гласина наслушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви живели у мају и у јуну, где сте становали?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам становао уопште, ја сам био мобилисан на ватреном положају. Ту сам спавао, крај минобацача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли некада у «Стандард» касарну у Каракај?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: «Стандард» је касније формиран. Моја команда госпођо да Вам кажем, судија или госпођице, нисам обавештен, моја команда, линије везе су ишле, у Челопеку је постојала јединица територијалне, пардон, јединица ЈНА, значи оклопне, ту им је било седиште, тенкови, ту је био један вод извиђача чини ми се, који је исто тако био при ЈНА, ту су биле старешине које су припадале ЈНА; ту је био телефон, војна линија ЈНА и касарна «Мали Зворник». Моја комуникација је са, непосредно у Челопеку где су тенкови, ако ме зовну ту, пошто је ту долазио повремено Обреновић, мислим ретко, али ту су били други официри и ту сам могао телефоном да назовем, одатле телефоном да назовем Мали Зворник да не би ишао, јер тамо је дејствовао и снајпер са Липовца, људи су рањавани, да не би ризиковао мој шофер и ми, некада сам телефоном одатле звао Мали Зворник, односно «Криви пут» да би чуо Обреновића. Ако нисам добио, а знао сам да телефон није баш најпоузданије средство, ја сам онда ишао директно у Мали Зворник код Обреновића. Моје кретање је Челопек-«Криви пут», значи мост у Каракају, «Криви пут», Обреновић, наређења из истог правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када одлази ЈНА, да ли се нешто мења у Вашем распореду, значи, мај и јуни месец?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ништа се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надређени некој другој јединици или сте све време ова јединица?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Моја се позиција што се тиче, формално-правно, не мења никако, само се моје место, место, значи локација где ја стојим, где ми је јединица, мења, тако да сам ја променио више места, на подручју од Каракаја до Пилице, на том делу општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте мењали, реците ми у мају и јуну, где сте?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекли смо да није предмет мој војни ангажман, него је питање цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ради мојих даљих питања, ја Вас питам, где сте у мају?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није спорно, ја ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам, нису то војне тајне, имам ја писмене документе које ћу Вам показати.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема никаквих проблема. Ја знам шта је теоретски могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, зна се шта можете да ускратите, које одговоре.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дакле, све што се могло сазнати из њива на улицама, чути од комшија, то сам могао сазнати. Даље, одатле идем на друга села, знате, јер је мој задатак било да се формира, нека су села већ добила минобацаче, набавила, купила и тако даље, неки су минобацачи и то добар број минобацача је из магацина заплењеног из Зворника и са Куле града. Сви ти минобацачи који су били овако симптоматично разликовали се од минобацача ЈНА; били су ишарани, звали су их као да су из Хрватске, јел. Овај, то је од муслиманских заробљених формација и то су минобацачи распоређени по селима и обзиром да сам ја једини артиљерац који је умео тада и моји људи код мене, који су

пар њих старешина, ми смо на та села слати да мало те људе обучимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ком периоду сада говорите?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, ево овај спорни који Вас интересује, април-мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка ЈНА или после, везујемо се за тај период?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сав период, ја мењам места и од села до села, вршим своју дужност и истовремено обучавам, тако да је резултат мога рада, једно четири јединице осим моје, значи мене одлазак ЈНА и одлазак, мој одлазак, хитно наређење на Дрињачу, пазите, тог момента, до тог момента ја сам од моје јединице су отпала, две јединице, а оспособио сам још две, три минобацачке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви идете на Дрињачу, када тамо одлазите?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Хитно је обавештење било да се мора ићи горе, да се заустави напад, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас то шаље на Дрињачу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дошли су официри из, чини ми се, неко је из оне, из овога, како се зове, из касарне одоздо, Секанић, уствари није он, него неко од оних људи који су били уз команданте пешадије, уз, како се зове, да ли је био неки мајор Зоран Јовановић, па Алекса Секанић и тако даље. Мислим да је неко од старешина овај, од, не могу да се сетим детаља, али углавном мени је дошло наређење да ми је Обреновић, мислим да је мали један извиђач што је имао «Ладу», који је служио као курир Обреновић Драгана и да су, овај, раније, одмах је остао при тим, остали су тенкови који су, који нису отишли, знате, деветнаест, који нису напустили. Е, неко од тих људи, од тих старешина је дошао, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете, када је то било, крајем маја, почетком јуна?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја знам, то су страшни догађаји, моменти, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам тада морао један део јединице да оставим на Малешиху, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, када је то било?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 28.05., ја сам у Малешићу, ја сам иза Андравића, сакривен, да ме не виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. маја Вама долази то да идете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Долази наређење да идем на подручје Дрињаче, нико то мени није ништа, ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водите ли јединицу са собом?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дозволите да Вам кажем, нико није мени рекао где да поставим јединицу, него ми је речено, идеш горе, проблем је следећи, од Церске су кренули напади, српско село Рашево је спаљено, цивили убијени и тако даље. Пре тога заустављени су аутобуси и камиони и извођени цивили на путу у Коњевић Пољу од истих снага из Церске, неко је пуштен, ја мислим да је један пуштен, «Мокац» звани, Мијатовић, ту је покојни командир чете био коректан и пустио човека, али су други дочекали, па су неке цивиле почели убијати и тако даље. Дакле, десио се напад према Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика Вам је јединица тог 28. маја коју водите на Дрињачу, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам горе дошао, верујте, јер ја сам првих дана се одмах одвојила, одвојио сам једног старешину са минобацачима који су отишли горе према Зворнику, после Зворника на Китовници и тако даље, то је водник покојни, како се звао, није битно и после од те јединице, значи од те јединице, пола сам дао. Од те друге половине, ја нисам могао оставити подручје Малешића, Витинице, које је врло било активно у борбеном смислу, Шемсо је тамо нападао и наши су се чачкали са њима и стално је значи морала бити нека подршка. Ја сам пола и више од пола јединице оставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо колика је цела да би знали пола.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Од 27 рекао сам, пола, 27 је бројно стање осим мене, значи негде 13, 14 са возилима, са оруђима је одмах у старту одвојено, трећи дан после, после избијања рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама надређен 28. маја?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А од тих осталих 13, ја водим са собом једно 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Вама надређен 28. маја?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 28. маја ја сам на, ја сам све до Малешића, до одласка са Малешића, имао непосредно снабдевање и од истих људи и ја нисам ни знао да је конкретно ЈНА отишла, изашла даље, конкретно тог неког дана, неко је

изашао. Мене је снабдевало исто возило ЈНА из Малог Зворника храну на Малеших горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам персонално, ко Вам је надређен Вашој јединици коју Ви водите од 13 људи на Дрињачу, ко је изнад Вас, то питам?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обреновић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А да ли је он отишао или је био ту, ја не знам, али ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу људи да није ту.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никако да схватите, ја сам на свом положају, Обреновић има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како знате да Вам је он надређен, ако не знате да ли је отишао или није?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, онда морам да кажем да не знам ко је надређен, јер, пазите, ја немам обавештење, ја сам на њиви, ја немам обавештење, мени нико није доставио «Службени лист» да каже, ЈНА одлази 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Значи, Ви сте поручник. Да ли знате ко је главнокомандујући војним снагама на територији општине Зворник 28. маја 1992. године?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Немам сазнања о томе ко је командовао војском, јер то је војски колико хоћете било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо овде сведоке који кажу да Обреновић одлази када одлази ЈНА па да се онда враћа средином јуна, имате ли о томе неко сазнање или коментар?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, да ли уопште имате сазнање да је негде отишао? Видим да кажете, можда је он отишао, ја не знам ко је надређен?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Када је он отишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да лк сте чули да је.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Када је он отишао и када је званично формација ЈНА отишла, ја заиста не знам. Ја сам накнадно сазнао да је неки споразум постигнут 19., накнадна сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте чули да је он одлазио па се враћа, то Вас питам?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Е, то је друго, јуни месец и јули. Ја знам да је једно време био на кратко, тамо негде крај, да ли крај јуна, да ли почетак јула, средина јула, ја то не могу да кажем,

знате, када се човек вратио. Знате зашто? Зато што ја са човеком нисам имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да се вратио крајем јуна, почетком јула?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам, ја само знам да сам чуо да је био неколико дана, а шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да је био?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да пре тога није био или шта?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам да је отишао у Вршац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, а шта сте чули, када је отишао у Вршац?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам то када је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на мај, јуни.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам, госпођо судија, 30 километара далеко од Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам где је Дрињача. Значи од њих сте чули да је отишао у Вршац?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не Дрињача, Малешић, Малешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре 28. маја или после?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам када је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте чули да је ту, да се појавио поново?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је већ након два месеца још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да се појавио, када?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, не знам, госпођо, ја сам тада када се он појављивао ја сам чуо да је био, ја сам био на Дрињачи, то је 30 километара од Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али за који период сада причате?

Рекли сте малопре крај јуна, почетак јула.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили за тај период у односу на Обреновића, нисам схватила? Период крај јуна, почетак јула, јесте то рекли да се тада вратио или да сте чули да је био или шта?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, Ви тражите од мене да Вам говорим шта сам чуо, шта се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто крај јуна, почетак јула.

Везано за Обреновића, на шта се тај датум односи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да будем децидан, онако како треба бити на суду, ја лична, непосредна сазнања немам када је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као адвокат знате да и посредна сазнања се цене.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Значи, када је отишао и када се вратио, у којој улози је био, када је отишао и када се вратио, ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате посредно, пошто знате као адвокат да и посредна сазнања су сазнања?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добро, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули ако сте чули?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Искомпромитовани докази, знате, у судској пракси то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте чули, реците нам шта сте чули, ми ћемо ценити да ли су искомпромитовани или нису.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам, да ли, евентуално у јулу да је долазио, да је био, не знам, не знам, нисам сигуран и то заиста не могу да кажем, да ли је то тачно. Ја човека нисам видео, ја нисам био у Зворнику, ја нисам имао контакт непосредни, према томе, не могу сведочити о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте онда Ви примали команде, пошто кажете од Обреновића нисте, не знате где је, од кога онда примате у јуну?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Формирана је команда. Ви сте имали 9.-ог када сам ја долазио као сведок, имали сте команданта корпуса и мислим да је он као пуковник, командант корпуса Вас требао детаљно информисати како је то формирана ВРС и како су формиране бригаде и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо озбиљно да причамо сада.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја најозбиљније говорим, знате, моја сазнања су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тог Илића упознали?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Моја су сазнања минорна у односу на команданта корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, реците ми, да ли сте оног сведока Илића упознали тада у мају и јуну?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада га у свом животу видео нисам, до ове сале овде, односно канцеларије за сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте знали да је неки Илић командант корпуса?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Крајем јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да има неки командант корпуса?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам да постоји источно-босански, да је Зворничка бригада припада Источно-босанском корпусу, да је, наводно, команда негде у Угљевеику и што ми је посебан проблем био, дошла је до мене информација да се спремим за прекоманду, јер је, наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јуни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тамо негде крајем јуна или почетак јула, нисам сигуран, јер је наводно велики проблеми горе били на подручју Растошнице и свега и да би горе, пошто су горе били неки људи успоставили команду који немају везе ни са војском, ни са чим, је ли, ни са законом, овај, да би требало да идем горе да се горе формира неки тај батаљон и да ја треба горе да идем, што ми се нимало није допало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада, до тог момента када чујете да треба да Вас пошаљу у Растошницу, Ви сте командант које јединице?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, малочас сам Вам рекао, 28. сам због напада Муслимана на Рашево, које је спаљено и тако даље, ја сам дошао са јединицом на подручје Дрињаче и то конкретно, Лијешањ, не Дрињача, него Лијешањ, пре Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ових тринаест људи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ма какви, од 13 људи, оставио сам једно шест, седам на Малешићу, са мном је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, још мање?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Са мном је дошло једно пет, шест, да Вам кажем, ја знам када дођем ту, да одмах могу, ако треба, пет, шест још узети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих пет, шест, да ли су сви били из Зворника, локални Срби или је било и неких са стране?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нико са стране. То су људи све са подручја општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је 28. мај, Ви одлазите у Дрињачу. Да ли се Ваша јединица попуњава након 28. маја на Дрињачи и ким?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не на Дрињачи, на Лијешњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Лијешањ.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Лијешањ, то је потпуно друга локација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Око 30, 40 километара далеко од Лијешња, од Дрињаче, у брдима, а одозго се овако гледа на језеро и на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ваша јединица попуњава након 28. маја?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Конкретно, са мном што је било војника, било је довољно да могу да извршим борбени задатак одбране који сам добио, одбране свих тих подручја од Церске, од Коњевић Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одговор не?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам попуњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте попуњавали?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам попуњавао, мислим да је било шест или седам војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите ли Ви током јуна у Зворник?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Од 28. маја до 02. јуна навече, ја ниједно место осим Лијешња нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 02. јуна?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: До 02. јуна, 02. јуна долази камион војске на Лијешањ и саопштава, каже, формирана је команда српске војске, господине поручнике, наређено је да идете у Зворник, да се јавите у војни одсек. Ја знам где је војни одсек, крећемо доле, али ја стижем тек навече, а ми крећемо негде око 12, зашто? Зато што сам имао заседу, камион на који смо ишли, имали смо заседу, када се сиђе од Лијешња, па прође се српска Каменица, изађе на главни магистрални пут, па се, када се иде од, од Дрињаче према Зворнику имају они тунели, е, ту су, односно са подручја тих села Каменице, Ново Село, одакле је ко, поставили заседу и ту смо имали окретање са камионом, замало нисмо погинули и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да стигнемо до Зворника.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И сада да Вам кажем, зато из тог разлога смо морали прекинути да идемо са камионом и на камиону, па смо ишли у неком развученом борбеном поретку уз сами зид и зато нам је требало до Зворника три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До града?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јер су одозго пуцали на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да стигнемо сада у Зворник. И долазите где?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Где је центар града, пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошта, јел то она зграда?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Прекопута поште је војни одсек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни одсек?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И команда територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда територијалне одбране? Где долазите, коме се јављате?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ту ми кажу, јави се у канцеларију, бивша где је некада Капиџић седео и сви ови ранији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алија?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Територијалне одбране, знате, то је док је била пре команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко то Вама каже, јави се?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, ови тамо који су у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је послао глас горе да дођете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мени су обични војници дошли са камионом и да ми кажу, наређење је да се јавите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи јављате се где?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У војни одсек, у канцеларију то где седи командант и представљају ме, дошао је, каже, формирана је бригада Војске Републике, српска војска и тако даље, ево ту је нови командант, потпуковник, чини ми се да је био Благојевић. Ја први пут човека видим, упознајем се са њим и он ми саопштава, господине поручнике, формирана је ВРС, корпус је поставио њега за команданта бригаде, ја сам у овој брзини, како је шта, поставио једног команданта првог батаљона и кажем, од Каракаја до Црног Врха доле, први после њега трећи батаљон, саопштавам им ко сам, а други батаљон од Зворника до Зелиња, значи комплетно ово подручје које је, где су и српска, измешана српска и муслиманска села и где је Дрињача горе и Зелиње на крају. Он то мени саопштава усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Благојевић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Благојевић и саопштава ми да је он мене определио и да ми наређује сада да сам ја од тог момента командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог батаљона?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, ВРС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВРС и шта каже, колико људи тај батаљон, колико чета?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он каже, па мислим да он није имао потпуно детаљне информације, он каже овако, чете које су на

подручју значи Зворника, чете горе на Кула граду, одред територијалне одбране, па Каракај, па Шћемлија, па Снагово, све, па онда, чета Лијешањ, чета Каменица, чета Дрињача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су значи ове сеоске чете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сеоске све и ово, а што се тиче Зворника, Зворник није имао, он је имао на Кули граду одред територијалне одбране је држао, знате, одред ТО је држао значи сеоске чете по територији општине држале су своје позиције и давале војску на Кулу град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред ТО држао сеоске чете? До када?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Одред ТО је држао Кулу град и Зворник, а сеоске чете су држале своја села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред ТО је имао у саставу сеоске чете, колико схватам?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, да, све. То је била једна формација а посебно су биле сеоске чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је командовао одредом ТО?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ма, ја мислим да имате Ви то све, Ви имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није одговор на питање суда.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, није спорно, па то је неспорна чињеница, капетан, чини ми се, прве класе Јокић Душан, он је био командант територијалне одбране и имао је уз себе најмање пет, шест официра, капетана и капетана прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај одред ТО, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И онда је мени речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант Јокић Душану?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, овај што је, не знам то, то не знам. Ја Вам говорим од момента формирања ВРС и Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја имам право да Вас питам и пре момента, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, имате право свашта да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам ако ми дајете право.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Немам, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако да Вас питам, да ли знате Ви господина Марка Павловића?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам чуо да је била нека територијална одбрана и да се у њој променило једно пет, шест команданата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он командовао? Кажете, Јокић Душан командује одредом, овај бригадом, а он?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, територијална одбрана је имала, колико ја знам, територијална одбрана је покривала одред ТО и сеоске чете и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, коме је он командант био?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, сеоске чете, сада сам рекао и одред ТО. То су оне формације које су формиране од стране мештана, снага које су ту и које имају неку целину, општина Зворник, људи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам и он каже да је под њим одред ТО једно време био.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Поред њих, њихове команде, територијалне одбране, постојале су још две, три команде, а то су команде људи који су дошли са стране, разних паравојних формација, разних имена, разних униформи и да не набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Ви за те разне формације, можете ли неку да нам кажете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, то сви знају, то сте Ви овде чули хиљаду пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, знам,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате? Јесте имали Ви неку такву јединицу у другом батаљону у јуну месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ту јединицу у свом саставу ниједну нисам имао. Конкретно да припада другом батаљону, као формација, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А апстрактно?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ништа нема апстрактно, у војсци је све конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пиварски Стојан?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Е, пазите, то је нешто друго и ја бих желео да кажем да, не знам да ли има овде овај, да ли је господин који је у саставу већа, да ли је официр и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је судија.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: За знање војних ствари, заиста су потребна војна знања и тако даље, то ће вероватно експерт да помогне судском већу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не дође експерт, пробајте Ви.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Одмах да Вам кажем, постоји такозвано препотчињавање и слање јединица из команде бригаде на разне терене. Никаква бригада није ако она нема јединице којима може послати помоћ, неком у Пилицу, неком тамо, неком вамо. Они су ту неку јединицу која се звала група Стојана Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су, ко?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Команда, команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично, лично?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Команда Зворничке бригаде, нисам ја доле седео па да гледам то лично, значи, када се каже команда, то је командант и испод њега, с тим ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде реците нам период па ћемо утврђивати?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су њих, да вам кажем, ја сам једино што сам видео од њих видео пише: «Бригадни вод за диверзантска противтероситичка». Е сад, да ли је то био потписао Василић или Благојевић или је потписао неки начелник штаба, заиста ме немојте питати то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Али ја то одлично знам јер су дошли људи у Дрињачу након мог доласка, након успостављања неке команде, дошли су Стојан Пиварски као вођа те јединице са једним односом какав је имао високе препотенције да су они ту сила једне војске, они ће командовати и да они припадају вишој команди. Зашто? Зато што не желе да им командује обичан тај капетан који је ту, још су имали сазнања за мене да сам и судија и свашта нешто, знали су да ће са мном имати проблема, јер они не могу да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад долази тај Стојан Пиварски? Кад? У односу на 02. јуни кад ви увече долазите и упознајете у том војном одсеку Благојевића, кад долази тај Пиварски од вас горе у село?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам стигао у Дрињачу 04-ог око подне, 04. јуна, а они су дошли после мене, ја знам заиста за мене је лично битне датуме а за то, али знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после 04. јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сад ћу вам рећи или 5, или 7, или 10 дана, нисам сигуран, 7, 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви пре тога чули за ту јединицу Стојана Пиварског 04. јуна кад он долази?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Та јединица само сам чуо да је учествовала у неким операцијама, да постоје јединице разне и тако, разних имена, између осталог и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим операцијама?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па тамо по тим разним селима и околи и то, борбе кад су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борбеним операцијама?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тамо где ја будем ја чујем од мјештана сељака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, морате нам ограничити, нас борбене операције не интересују, више нас интересују ове операције него инциденти.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам само тамо био где су борбене операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја морам да вас питам. Значи, пре 04. јуна да ли сте икада чули да постоји нека јединица Пиварског?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причало се? Да ли се причало да та јединица ради нека злодела тамо над цивилима?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада нисам чуо да су злодела чинили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте га ви онда оценили тог 04. јуна, пардон, 7 до 10 дана након 04. јуна јесте ли знали ко вам долази, ипак сте ви један војни официр, командант батаљона, претпостављам да треба да се распитате кога Вам то?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мени је само речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да ја завршим. Значи, кога вам то додељују? Ја претпостављам кад ми дође стручни сарадник распитаћу се да ли је добар, шта ради, какав је, разумете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Одмах да вам кажем, кад сам разговарао и 02. и 03. са командантом бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо који је то тада?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па зна се који је Видоје Благојевић, рекао сам малочас. Ја сам рекао да је по мојој процени страшно стање горе јер сам био на Лијешњу на минобацачима да је то подручје где су у II светском рату страховити злочини били где су Срби испрепадани због тих злочина из II светског рата, сад је почело поново и да моја процена као команданта да је за спас те групе села горе најпааметније и најбоље је да, пазите, то је много лоша одлука за мене била, али је она била војнички исправна. Зашто? Ако ја дођем горе и команда и командне јединице и задржим горе те неке снаге, то можда има снаге да опстане, па то је и опстало на крају, та села нису изгорела, једно је село изгорело, мислим цивили су страдали у једном селу од свих тих 5 села. Ја одлазим у Дрињачу горе али ми је том другом неком разговору са Благојевићем речено кад сам ја истакао проблем горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је проблем, да вам страдају људи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сад ћу вам рећи који је проблем. Проблем тог подручја горе што то подручје није везано ни са једном војном формацијом српских снага што је оно одсечено неких 10 км од Зворника где држе муслиманске снаге «Патриотске лиге» и «Зелене беретке». Около су тамо Рашево, Церска, Коњевић Поље, све веже до Зелиња, до Сопотника веће муслиманске снаге. Друга страна једина слободна је језеро и Србија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви имате 5-6 људи, је л'?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Физички контакт нама не може, немам ја 5-6 људи него то има 4-5 села, то је формација, свако село себе брани а ја сам само једна јединица која је дошла ту да помогне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ли ви том Благојевићу да вам требају људи или?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он каже овако: «Ја немам», кажем: «Тражим прву да ми не узимате артиљерију коју имам», оставио ми транспортер један итд., то ми је оставио, обећао ми је подршку и ја нисам знао помоћ. Послаћу ти неку јединицу да имаш. Ја кажем нисам још формирао, ја ћу формирати, изабрати добре борце, формирати једну чету јуришну да могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад долази ова јединица, јесте ли ви знали ко ће вам доћи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам ја ни сањао кога ће командант бригаде одредити. Могао је одредити било коју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад долази јединица, колико људи долази?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам, дошли су након 6, 7, 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико људи? То смо чули.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па вод један, 20-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак људи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па тако, један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неко име да нам кажете од те јединице, чланови те јединице, припадници?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па ја мислим да имате сву документацију где се види који су примали плату да се види списак имена и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате некога, ја имам то? Сећате ли се неког истакнутијег борца? Сећате ли се неког Зокса?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Највише се сећам Стојана Пиварског. Он је био упечатљив лик. Да је био у Хрватској и да су му четири прста тамо «Зенге» одсекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су му били прсти да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па ето сећам се одлично, то је упечатљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Овде му је десне руке, можда лева, можда да је десна сви одсечени само ова два су му остало. Ја сам имао прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нема три цела прста?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Од пет прстију има само мали прст и палац, оба прста није имао и то је била прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три средња прста није имао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да су му то Хрвати у Хрватској исекли, да је гледао само како му убијају мајку, кољу сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лева рука или десна рука да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И да је човек ратнички настројен јер му је побијено све у Хрватској, да је он мучен и да је побегао и да је јак борац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је он причао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И да је јак борац, то је била прича, да је јак борац да је неустрашив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то у питању лева или десна рука, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Госпођо, да вам кажем, гледао сам га мртвога као члан комисије за размену тела примили смо наша тела, нашег војника мајичке бригаде и људи из Локања 1994. у јануару испод Теочака Муслимани су преузели своје, ми смо преузели своје, ја сам Стојана Пиварског гледао и након колико је било већ пола године мртвог. Дакле, нема дилеме што се тиче идентитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам је л' лева рука, десна рука?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам вам већ десна рука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да ли је лева. Не, рекли сте малопре «не знам да ли је лева». Биће у транскрипту, али добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Десна, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам разлог зашто вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он долази с 20-ак људи. Да ли се сећате неког по надимку «Зокс», «Торо», «Веселко»?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Било је тамо надимака и ко није имао надимак он је узео надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате надимака «Зокс», «Торо» ја вас опет питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: «Торо» се не сећам, као да је помињан неки «Зокс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је помињан «Зокс»?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Као да је помињат «Зокс», али не знам ни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали ви одакле су ти људи Пиварски из те јединице, одакле су ти људи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па било је људи из нашег подручја, било је непознатих као што је сам старшина био непознат из подручја Хрватске, чуо сам да је био трговац, ето то сам чуо од неких људи да је наводно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да има неких добровољаца из Србије у тој вашој?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам да је била мјешовита, значи били су неки из Србије, неки из нашег подручја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И они су ту остали можда да ли 7, 8, у ствари остали су 2, 3 дана па су отишли у Зворник, па су се опет вратили па онда кад су отишли више се никад нису враћали. Дакле, ја дођем, одем у Зворник у команду бригаде, вратим се горе, ја се искрцавам из чамца у Дрињачу а они улазе у чамац и они одлазе. Ја и не знам, нити ми је ко у команди бригаде рекао да они одлазе ни где одлазе, ни зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то од средине јуна да ли?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Врло је самовољан био у понашању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате од средине јуна колико често они одлазе у град, припадници те јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су одатле дошли првих дана јуна. Ето ако сам ја дошао 04. они су можда чини ми се 07, 08. Мислим да су им погинула два човека да ли 07., да ли 08. јуна. Чини ми се да је погинуо Зоран Марковић из овога како се зове из Шћемлије и Миле Хајдуковић из Каракаја, добро се сећам. Та два момка су им погинула 3, 4 дана након што су дошла и они су тада отишли да те људе, комплетна јединица да те људе доле сахране своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ишли у град?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Комплетна јединица је отишла преко тунела у Зворник јер се они нису бојали никога, сви су ишли чамцем, они су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али иначе јесу ли одлазили у град? Колико често су ишли?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Немогуће је ту ићи у град, ту је, рекао сам, 10 км непријатељска територија. Ту се може једино отићи, сјести на чамац, прећи језеро у Србију, тамо узети возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о њиховим активностима пре тог 07, 08. јуна кад долазе?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никаква сазнања о њиховим активностима немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, униформе какву је Пиварски носио униформу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Другачије него ми. Ја сам имао обичну СМБ какву сам служио у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојну ону, сивомаслинасту?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, класика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву је имао он?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шарени су били као детлићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне униформе?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па кад кажем шарени су били, мислим биле су и маскирне униформе, али било је и неких који су били у СМБ и било је неких који су носили разне мајице итд., то је једна формација била где су тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви захтевали да се то нешто уобличи да то буде, да личи ни јединицу или не?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да вам кажем, то су људи који су дошли, били пар дана ту па отишли, па се вратили и ја им нисам био непосредни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вратили су се?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су припадали бригади и они су само дошли негде крајем јуна или тамо кад је, почетком јула, кад ли су дошли направили су фрку код мене и у ствари тај њихов старешина, нису примили плату, нису примили плату и да се они допишу на тај батаљон па је њих капетан Милисав Митровић тамо дописао да приме плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па тамо у јулу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули? Седми месец?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога су они примали плату?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Војска Републике Српске је исплаћивала, сваки батаљон је имао референта за финансијске а бригада је имала на нивоу бригаде финансијски тај одјел и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте ви плату примали?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па од свог капетана прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин? Је л' ви одете да примите или их неко донесе?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Донесе. Не може се ићи, војска је на положајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доносио?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Службено лице, дакле, капетан задужен за тај посао, референт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре 02. јуна, пре него што сте упознали Благојевића ко вам је плату исплаћивао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: ЈНА, ја сам плату примао све од ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте од ТО?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Припадао сам формацији ЈНА и од њих сам примао плату. Само је био један проблем. Ја нисам то хтио

али то су војници, знате како је са радником у фабрици и са војником јединице. Чули су да су сви примили плату јер ми смо примили плату до 19. јуна. Значи, нама је ЈНА исплатила плату до 19. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пардон, маја, до њиховог одласка и онда су ови сазнали из сеоске чете да је неко примио плату тамо, вамо за мај и они се буне зашто тих мојих 5,6 људи, зашто ми да не примимо плату 11 дана маја и ја сам онда направио један папирећ где сам затражио од онога, како се зове, финансијског сектора у општини која је исплаћивала тад у том моменту јер ЈНА је отишла а ВРС још није постала. То је тих 11 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тих 11 дана ко је ту главни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: За шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За војску?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја вам кажем ја сам главни за моју јединицу. Ја извршавам задатак који сам добио, а ко је главни у Зворнику то можете добити обавештење од људи који су били у Зворнику, од официра из Зворника. Ја сам био на Лијешњу. За тих 11 дана мојих 5, 6, 7 војника колико је, а можда је на Малешићу су су додатни, нисам сигуран, примили су плату од Општинског секретаријата за финансије у Зворнику, а од 03, 04. јуна од како је почела бригада ВРС од тад бригада ВРС исплаћује, а одакле се паре узимају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад почиње бригада од?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Она је званично формирана. Ја не знам, ја сам вам рекао, мени је саопштено да је формирана бригада 02., пуковник, ми потпуковник саопштава каже формирана је бригада, каже за себе «ја сам командант бригаде и вас постављам за команданта батаљона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви се налазите овде на списку за исплату припадницима ТО општине Зворник за мај месец па каже под бројем 33 «Готовац Драган од 01. до 31. маја», па онда пише и суд, ваљда, један део, па основица за обрачун 130.000, исто као Благојевић Видоје обрачун с тим што се он водио од 20. маја до 31. маја па вама умањено вероватно зато што сте били у суду. Од 01. до 31. маја водите се на списку за исплату примања ТО.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не може мени умањивати зато што немам везе са судом. Ја сам примио до 19. маја плату из ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У потпису «Марко Павловић». Ето.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта су писали у Зворнику у општини то ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то пише у општини за плату?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Кад је ЈНА у питању то је таква дисциплина, ту нема и овако и онако. Док сте припадник ЈНА ви тачно до задњег дана примате ту плату. Ја сам задњу плату примио од ЈНА за мај месец до 19-ог и знам да сам поднео захтев и видео сам тај касније докуменат да сам поднео захтев за тих разлику од 11 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ви знате да се водите као припадник ТО до 31. маја, дуплу имате плату?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Могли су ме ставити у формацију било ко и Шемсо ме могао у своју команду могао ставити и ТО Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да приђете да вам ја то ипак покажем?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема никакве ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и потпис и све. Лако би нам било да је то инкриминација да сте примили ви две плате.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта каже: Матић Влада, Мијатовић Љиља, Максимовић Миле капетан, Алемпић Драган капетан, Готовац Драган капетан, Видојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видоје Благојевић.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Видите шта пише од 20 до 31, видите ово што говорим да је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви се за вас фокусирајте. Знате ли за тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: За шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте ту на списку ТО, да сте примили паре, да сте потписали? Објасните нам тај папир, не знам како да вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шире спискове ја не знам. Ја вам само понављам ја сам морао да напишем за моје војнике и за себе. За ових 11 дана, ево видите од 20. до 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте морали да напишете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дио плате, захтев да ми нисмо примили плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме, коме захтев?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам Секретаријату за финансије општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општини?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Зашто? Зато што је ЈНА отишла и зато што су кукали у мојој јединици да ће да напусте. Где су општински тамо референти писали нас, све то ме не интересује. 11 дана, дакле што сам ја рекао је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате да су и ови ваши у јуну примали и пре јуна месеца примали исто плату од општине?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Који моји опростите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, јединица која је дошла физички код вас? Добро, самостална чета, схватила сам, знам шта ви, како је ваше сведочење изгледало.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја немам никаквог контакта ни везе са било којом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде добро, они су самостална чета, је л' тако, препотчињена директно коме?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Неки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод диверзантско извиђачки, али знате ли како они примају плату обзиром да су ипак вама додати? Не слушају вас али су вам додати?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам малочас накнадно је дошао Пиварски и направио фрку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже нису примили?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јер на главној листи коју сам ја потписао није било њих. А зашто? Зато што ја као командант и правник знам да потписујем за оне којима сам ја командант и нисам их ставио у јединицу. Е, онда је накнадно дошао па каже бригада је нас послала вама и док смо ових дана ту морате ви потписати. Ја сам накнадно потписао да и они примају плату. Ту нема више разлога да појашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, појаснили сте. И ето као и у много случајева до сада прође доста времена, ми ништа не чусмо о овим мртвим цивилима из оптужнице, да ли Ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па мораћете да тражите лица која имају сазнање ко је наређивао, ко је пуцао, ко је то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, ми овде зовемо људе из Зворника и то ево данас на пример човека који је ту био војно ангажован и који је и мештанин. Да сам звала некога из Зајечара па би претпостављала да он нема сазнања, али рачунамо да ви имате сазнања више него неко из Суботице или Ниша и тако. Реците ми,

ево питам јасно и кратко да ли сте чули да је 160 и не знам ни колико, више није ни битно Дивичана затворено баш тог 28. маја у Дом културе Челопек?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То нисам знао све до после рата, све до после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је у мају месецу постојао неки затвор на Пољопривредном добру «Економија» у Каракају на путу Бијељина-Зворник као што је и Дом културе на путу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам у том периоду био далеко од Чelopeка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли сте знали да су људи били затворени на «Економији»?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тада кад се то дешавало нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да је било затворених цивила на Циглани такође у Каракају поред пута Зворник-Бијељина?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам. Ја сам тада био по 30 и по 50 километара далеко од Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када тада?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: У том комплетном периоду април, мај месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је јун и јул?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па и у јуну сам био у Дрињачи, 30 км и у јулу, и у августу и у септембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули икада да су се неки размењивали цивили Муслимани у сабирни центар у Батковиће, слати из Зворника ради размене?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Причало се да су прављене неке комисије за размене и да било је чак и на радију, некад се могло чути и на телевизији да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сад причамо о овом периоду или да сте чули после 1999, 2000. пошто нас не занима?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам чуо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте после?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И то сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули у мају, јуну да има неки да се размењују?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Знате ли ви где сам ја био? Па ту није било ни телефона, ни било чега, ту имам контакт једино ако ми ко дође из Зворника па ми прича шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада у јуну месецу дошли у град Зворник? Дошли сте 02. је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Госпођо судија, ја сам своју породицу оног момента кад сам ја добио позив својих двоје деце, супругу заједно са својим братовима сместио у сестрину и зетову викендицу у Бањи Ковиљачи и ја када идем са терена не идем да посетим никада празну кућу него идем својој породици у Бању Ковиљачу. Значи, из Дрињаче седам на аутобус, излазим у Бањи Ковиљачи, из Пилице идем на Шепак у Бању Ковиљачу својој породици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поново ћу вас питати да ли је 02. јуни увече у војном одсеку једини моменат кад сте били у Зворнику у току јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Госпођо, ја сам избегавао, рат је, ја сам човек из Зворника, све људе знам. Они су обукли једну униформу, ми смо другу униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' била ситуација да нисте могли да избегнете да дођете у град?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам могао кад је дошла војска да ме доведе 02.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте у јуну били у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И само да вам кажем и после тога мој контакт кад сам отишао 04. јер ја сам 03. примао војску још и слао за Дрињачу, ишао навече у Бању Ковиљачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 04. долазите?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 04. долазим у Дрињачу, а 03. шаљем команду, дио команде шаљем и дио команде која треба да буде горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте 03. физички?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам у касарни доле, добио сам војнике, добио сам офицере и ту онда примам војнике и старешине, већина бјежи, напушта, неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог 03. јуна да ли имате контакт са припадницима каракајске чете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче каракајске чете ја са њима контакт нисам имао непосредан контакт с том четом све док пола чете није послата мени на Дрињачу у испомоћ половином јула мјесеца. Значи, друга половина јула или почетак августа. Тад ми је дошла пола један вод Каракаја, један вод Шћемлије су ми

дошли на Дрињачу јер сам ја физички сво време од 04. јуна до 30. октобра 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако, ми овде имамо један писмени документ у коме стоје имена припадника каракајске чете на коме стоји II батаљон – I чета Каракај, командир Благојевић Здравко, звани «Чаруга». Знате ли тог човека из Каракаја?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га? Јесте ли га видели почетком јуна? Он је учествовао као и многи припадници његове у обезбеђењу техничко-школског.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само да вам појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим да ме не прекидате, ви јесте били судија али више нисте.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, многи припадници каракајске чете су овде саслушани, показивали смо и овај писмени документ, значи ово је II батаљон – I чета. Ја ћу вам одмах показати да погледате.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Познато ми је, не морате показивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па, хајмо онда још боље.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Кад сам ја постављен за команданта и кад сам мало час оно све изложио команданту шта и како је, он се сложио са мном да ја идем као командант и да формирам своје командно место Дрињачу и онда сам ја предложио да се одреди заменик команданта који ће остати на Зворнику и који ће те чете – Каракај, Шћемлија, Снагово, координирати, односно командовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик команданта батаљона то је ваш?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако је и онда сам ја предложио једног човека за кога сам сматрао да га треба и поштедети јер ипак било је привилегија остати у Зворнику, то је један потпоручник који је прошао Сарајево ону у Добровољачкој и који је тамо поломљена ребра итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име његово?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па има на списку, имате га на списку платном. Први после мене је заменик команданта Пелемиш Богољуб, потпоручник Пелемиш Богољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Потпоручник Пелемиш Богољуб. Из тог неког разлога да човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да чујемо једног кога још никад нисмо чули. Кад сте ви њега одредили за заменика?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Имате га на списку за плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо то име никад, никад нико није поменуо. Добро, видећемо, наћићемо.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И он остаје ту, видите госпођо, у договору са командантом бригаде. Све што има проблема ако буде угрожено Снагово, Шћемлија, Зворник, Каракај, те су чете ту и он као командант бригаде има војну полицију, има тенкове, има јуришне јединице, извиђачке и диверзантске, он ће помоћи њему да се то решава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад он постаје заменик ваш?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па рекао сам 03., значи ја тад кад разговарам са Благојевићем ја решавам све. Договор је ја одлазим у Дрињачу, мој заменик остаје води те чете у договору непосредном са начелником штаба и с командантом бригаде јер заменик остаје у Зворнику а они су ту и имају резервне снаге могу помоћи јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 03. јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, ја 04. одлазим. Остаје Пелемиш Богољуб, остављам му возило путничко, добија возача, има неке офицере и он обилази те чете горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' жив Богољуб?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Има командно место на Шћемлији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' Богољуб жив?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па јесте, у Зворнику је, жив је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тај 03. јуни већ нам је мало мање битан за ово дело.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Али то је батаљон који је још увек, то и значи постоји мјесец мај и јуни, од 01. августа мислим да је формиран шести. Та два прва мјесеца сви су морали бити на једној листи и сви су морали примити плату. Значи, у погледу папира, плата и свега ја сам морао потписати као командант тај списак, а непосредно фактички ја сам на Дрињачи и радим са четама које су на подручју Дрињаче, браним то подручје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а шта је онда Благојевић Здравко, овде пише командир, нема нигде Пелемиш.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па то су командири чета госпођо, немате команду, списак команде батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Команда батаљона то је значи број један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли ви онда везе с овим Здравком?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Имају моји капетани помоћници. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли везе са Здравком?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја са Каракајом, са каракајском четом, са Снаговом четом, са Шћемлија, Кула Град нисам никакву командну везу било какву нисам имао, цијело време постојања њиховог у другом батаљону зато што је проблем што сам ја на подручју Дрињаче удаљен, зато је те чете одвојене у шести батаљон и њима је после постављен за команданта батаљона Ђокић, капетан Ђокић који се касније. Значи, једноставно само су на платном списку који сам ја морао потписати, није га морао нико други потписати, примили су плате, али непосредно су били далеко од мене 30 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 02. јуна у војном одсеку је тај Благојевић, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 03. јуна је где, у касарни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте у касарни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Могуће да сам га поново видео ту, сумњам да је исти дан променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А има ли 02. јуна овог Марка Павловића у војном одсеку?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја господина Павловића у војном смислу нисам ни имао прилику да видим ни да остварим контакт са њим, у том дјелу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви знате о његовим активностима? Кажете он је над тим одредом био док је било ово између, је л'?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не. Одредом је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ове Душан Јокић?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Душан Јокић командант одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он каже да је командант штаба ТО до 01. јуна итд., па после више није, тај одред у ТО?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Моја сазнања су накнадна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже у својој одбрани?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сво то време, ја не знам шта је господин рекао у својој изјави, он може признати шта хоће а ни то се не може колико знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нема шта ту да призна, он је то рекао човек у својој одбрани, али ја вас питам да ли ви знате нешто о његовом војном ангажману? Кажете он је био један од команданата ТО који су се мењали? Добро, сад причамо о вашим сазнањима, да ли ви знате кад је он постао, кад је престао, од кад до кад је у Зворнику, кад сте га први пут видели, кад сте чули за њега, кад сте га упознали?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Непосредна сазнања о томе кад је дошао, чиме је командовао, кад је постављен, кад је разрешен, заиста немам, рекао сам где сам био. Ја сам потпуно друга формација од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте га упознали? Колико сте пута имали прилике?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па било је они скупови у општини буде, па тако свечаност ова и она, неки скуп се позову сви и тамо сам ето видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком то периоду причамо?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па то је период тамо август, септембар кад се стабилизовало, јул, август, кад је било. Чуо сам да је човек ухапшен кад су и «Жуте осе» и тамо, чуо сам да је тад имао проблема тај бивши командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после тог хапшења сте га виђали у општини, у августу, септембар, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја не бих рекао тад, можда нека свечаност кад је била. Ја мислим да има слика у Дринском где господин седи у сали Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хапшење је било 27, 28. јула, а ви кажете август, септембар?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па то је можда 1993. година, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у мају, јуну јесте ли га виђали то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам имао прилике да човека видим и контактирам, можда овако негде на дистанци негде пролази и сад каже то је тај командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви га лично нисте никад упознали оно да каже ја сам тај и тај?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесмо, у пролазу случајно то пред војним одсеком или шта ја знам тако пред општином кад ја случајно прођем, али то је било можда једанпут за цело време тог периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, сад враћамо се опет на овог Здравка Благојевића, званог «Чаругу», припадника, односно командира каракајске чете, он каже да сте му ви надређени 01. јуна кад он добија задатак са припадницима те каракајске чете да чува техничко-школски центар Каракај у коме су заробљени око 700 војно способних, јесте ли чули ви?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сад ћу да вам кажем. Што се тиче чете Каракаја ја само што ми је речено та чета је на подручју Липовац, горе Радаковац, према Радаковцу, према Липовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' повучена?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И постоје Хоџићи, постоји Мачкуша, постоје Глумина, читава села која нису, која су ту, која су војно способна и коју чета Каракаја мора да штити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то знамо. Јесте.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте. Е, то једино што сам знао за ту чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али знате ли ви да су они повучени с Липовца, да чувају ове затворене, то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесам ли ја био довољно јасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам 02. добио за постављење, 03. сам био војници ми долазе, старешине одређене мени бјеже и ја одлазим, ја са Здравком Чаругом никакав контакт нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да вас подсетим на вашу функцију ранију, значи судија предочава и супротне исказе, је л' тако па ћу ја то сад учинити, зато покушавам да вас подсетим а ако је разлика у вашем исказу, исказ осталих сведока ја ћу вам то предочити, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што значи сад ћу вам предочити, идемо редом. Овај каже Чаруга «Мени је Готовац надређен у моменту када повлаче нас са Липовца и кажу, «ајде сви у ТШЦ», па је моје питање, пре него што вам мало детаљније исказ предочим очигледно да сте у колизији ви и он да вас питам да ли сте ви

уопште чули да је 700 војно способних Муслимана затворено у ТШЦ у Каракају, знате, то је Техничко-школски центар онај?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да ли ви можете да верујете да ја који сам 28. послат на Лијешањ, 30 километара и више, око 40 километара од Зворника могу да знам, одсечен од муслиманских снага могу да знам шта се дешава још од Зворника 20 километара, 30 колико има, како је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према исказу Здравка Благојевића можете зато вас и питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли знате не да ли можете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја вјерујем да сте ви закључили да је неко у проблему, а неко ко је у проблему он се хвата и за сламку, а плата јесте примљена по списку који сам ја потписао, малочас сам објаснио да не понављам. Дакле, формално правно када се гледа са стране, када дође неко из Хага или ви из Србије или било ко са стране гледа испада да је он примио плату под мојом командом и да сам му ја командовао. Ниједну команду, ниједно наређење чети Каракаја нисам издао никада, једино је пола чете, један вод мени послат на Дрињачу где су проблеми били у испомоћ да чувају територију и све што било ко од тих људи каже а што није ово што сам ја рекао да су примили плату је чиста лаж а да ли лаже неко то ви можете да оцените а и мотиве зашто можете. А можете да проверите и ово што ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо наравно.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја то све знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није он једини, кренућемо, полако има још времена.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је тако па да је хиљаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овако, ево каже овај Здравко. Каже Готовац је био команднат II батаљона са седиштем у Дрињачи у периоду када су затвореници били у школи, а они су били у школи до закључно са 05. јуном су били у школи ови затвореници па су онда транспортовани у Пилицу и ево како објашњавају везано за свој ангажман. Добро, кажете он има мотив да то говори јер је у проблему мада ја не видим да је он нешто у проблему, он је био сведок.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Обично лажу они који имају мотив, има и потврда знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажем он је из друге државе, није овде обухваћен, но добро. Ево овако, а знате ли овога Драгана Машановића?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Драган или Драго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пилице? Да ли га знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче Машановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' га познајете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Лично? Био је прије годину дана или пола године за неки други случај везано за парницу, за нешто доле је имао с људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли га из тог периода?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ма не знам. Ја сам имао ситуацију 03. је одред ТО Зворник који је држао Кулу, један дио остављен да буде чета горе, а други дио сав остатак и официри и војници да иду на Дрињачу и ја сам у касарни 03. имао проблем са низом војника, између осталог и са Драганом тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми кажите, то ми испричајте ту ситуацију да видимо ако треба да вас суочимо, не треба, хајде то испричајте?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Гледајте и онда мени то добро људи који су с нашег подручја знају свако ко је могао да бјежи да не оде у Дрињачу је бјежао па тако се. Ниједан официр осим Миле Мелезовића и Митровић Миле није се одазвао да иде са мном на Дрињачу. Кренуо је један број зворничких инжињера, професора интелектуалаца зато што су мени као судији вјеровали човеку да неће бити проблема и да ће бити сигурно уз мене, остало је све побегло. Међу њима су и тај Машановић и низ других људи из Пилице, Роћевића, сви су побегли у своје сеоске чете близу својих кућа, нико није хтео да иде 50 км уз Дрину у неку Дрињачу која је увек била појам несреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир те чете ТО Пилица, да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам. Они су сви припадали Територијалном одреду, ТО, пазите одред ТО, то је једна формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Која је чувала Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па ето мислим да је од како су формиран, не знам кад је одред формиран. Чете су од првог дана рата постојале по селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: А одред је формиран након ослобођења Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је функционисао све и рекао сам малочас мени дају тај ТО комплетан одред ТО да то људство и ти официри остају у другом батаљону, али тај дио други одред осим те чете на Кули Граду који треба да иде са мном јер ја немам шта чувати, имам Зворник је обезбеђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причамо о 02. јуну, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 03. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 03. јуни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 03. јуна ја имам проблем са војницима који неће у Дрињачу. Међу њима је Драго Машановић, међу њима су официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте сад 03. јун да видимо шта се дешава, 03. јуна шта се дешава? Како ви долазите у контакт и какав проблем имате са том јединицом у којој је Машан, то је та ТО Пилица?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То су људи који су са Куле Града пребачени дио њих и одмах јавите се у Стандард. Јављају се у Стандард и доле им онај тамо референт за персоналне послове, мислим да је Танић био. Танић им саопштава и Кљајић Константин саопштавају им да они сад припадају II батаљону, а ја као командант II батаљона знам да је Дрињача у проблему и хоћу њих све горе и саопштавам им свима идете са мном у Дрињачу. Сви се боје, плаше и онда ћу тамо ћу, вамо ћу, држ не дај и ја сам иамо проблем. Танић мени даје да њих а они бјеже. Ја сам онда схватио ко хоће да иде он ће ићи, ја га немам шансе да физички да га ја, није то мир, није то редовна војска итд. И ја доживљавам да 03. шаљем у Дрињачу један број, ето рекао сам малочас, војничких интелектуалаца који су вјеровали мени као ето неком судији да неће бити проблема са мном, да сам озбиљан човек итд., они одлазе и одлази један транспортер итд. Ја 03. одлазим у Бању Ковиљачу да видим породицу коју нисам видео месец дана, 03. навече ноћим тамо, 04. се ујутру враћам, установљавам да они који су отишли као бајаги кући да се

окупају, да узму ствари да нису дошли, ја схватам да ја морам ићи у Дрињачу да ми је дошло минимум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се ови денули кад нису дошли?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сви су побјегли у своје сеоске чете, а на самој горе Кули је остало нешто људи из ту, рецимо Тршићи и шта ја знам Челопеку који нису угрожени јер је ту етнички састав, још има села сигурно, остали су ти људи из Челопека и Тршића и остали су људи који су у међувремену као неке избеглице у том налету тих борби дошли тако да ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' знате где су ангажовани?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И сви људи који су из подручја одоздо, рецимо Табанци, Рођевић, Пилица, Локањ и то, ко год је имао контакт са мном 03. и евентуално 04. ујутру то су били људи бивши припадници ТО одреда на Кули за Зворник који су одређени мени који неће да иду по мом наређењу и они одлазе у своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да су вама рекли да су уморни, да хоће да се одморе, да сте ви као њима дозволили да се окупају и да је након 2, 3 сата дошла војна полиција и одвела их да обезбеђују Дом културе у Пилици и ове заробљенике. Знате ли о томе нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта су они даље радили, где су они отишли и шта се са њима дешавало ја не знам. Ја вам кажем то што је побјегло од мене побјегло је кућама а ко је командовао војној полицији и ко је војну полицију њима послао или цивилну ја то заиста с тим немам ништа. Значи, један број и то највећи број војника је побегао у своја села и никад се у Дрињачу није јавило и касније у току рата све што је слато на Дрињачу то буде па побегне јер чим људи долазе чамцем да бране нека села па виде у случају проблема да морају у језеро ако би морао да се повлачи да морају скакати у језеро ти људи ту више никад не долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли пок. Мому Васиљевића?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Како да не, мајор Васиљевић он је од команде бригаде послат мени у Дрињачу као мајор, официр вишег ранга да помогне, пешадица, да помогне мени у смислу јер ја немам искуства са пешадијом. Ја сам само артиљерац и то је једна специјалност посебна. Дакле, за командовање батаљоном мени је послат официр из команде бригаде са искуством пешадијским, човек са три чина више од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имао он неку доле функцију у команди, у граду?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је био, он је из команде бригаде распоређен на Дрињачки батаљон, у ствари мени на Дрињачу у том смислу како сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре него што је вама распоређен да ли је имао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Машановић да је он, каже да мисли да је он био заменик команданта Марка Павловића тај што је умро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам. Ко је тамо био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви нисте ни њему били команднат ни Машановићу ни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Како они вас доживљавају као?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не доживљавају они мене као команданта него само су могли то што су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу ви сте им надређени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па саопштио му Танић референт му саопштио да сам ја командант и оног момента кад сам ја рекао где ће да иде и какав му је распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ходао је с неком ташном кожном, Готовац био ту у штабу главном?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Торбица, официрска торбица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже ви му надређени, нисам ја то рекла, они то кажу, ја сам дужна да вам то предочим.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Е, па то је то, значи ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да и да се вратимо опет на тај Техничко-школски центар. Ви сте 02. у војном одсеку, па сте 03. и 04. у касарни «Стандард» у Каракају, техничко-школски центар знамо где је. Видесте ли ви ту да има неко обезбеђење да неки људи чувају тај ону бочну зграду нормално на пут Зворник-Бијељина не ону главну зграду, то је позади фирма, него ону бочну где су оне радионице, видесте ли ту около неко обезбеђење, нека кола, неку гужву?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам вама рекао ја сам дошао у Зворник у центар града преко пута поште, ту ми је Благоје саопштио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 03. и 04. сте били кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И 02. навече отишао у Бању Ковиљачу, а 03. сам, малочас сам рекао, имао проблем са таквима као што је Драго Машановић који су одређени да иду на Дрињачу и који су бјежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај проблем се дешава у касарни, а то је близу ТШЦ, па вас ја питам видесте ли?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја немам никакав контакт и нисам имао потребе да идем од касарне «Стандард» према Челопеку где се налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали потребу а да ли сте видели и чули да су људи заробљени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никад, ма ни сањао нисам госпођо, ни сањао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте икада ви чули као Зворничанин, као поручник, као Драган Готовац да су ти људи одатле убијени и ексхумирани и идентификовани?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ма причали су ми шофери неки касније у току касније у току рата 1992, крајем 1992., 1993. причали су ми неки шофери да су ишли у та села, да су те људе купили и да је тим женама и дјеци речено да мушки иду на размену, то су ми шофери људи причали и после сам чуо да њихова средства информисања објављују да има 600-700 несталих, то су моја сазнања о рату. Да вам кажем госпођо судија, ја сам имао проблем јер ја сам 30. априла демобилисан, 01. маја 1994. постављен за јавног тужиоца у Зворнику. Од 01. маја 1994. године до краја рата ја сам био на функцији јавног тужиоца и ја сам и због тога се бринуо да ли и каква је ситуација. Међутим шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте истражили? Ето добро баш интересантно кад сте били јавни тужилац у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, нисам ја истраживао, ја сам се, кажем, бринуо да не би случајно сад било мени на терету као јавном тужиоцу што не процесуирам људе који су за то. Међутим, дошло је до прописа па су војни судови одређени за војнике и радње које војници ураде у вршењу војничких задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зна да су то урадили војници, да Ви нисте надлежни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сад ћу вам рећи. А у мојој надлежности, цивилног тужилаштва је остало само оно што војно

лице кад рецимо није у војној униформи него је у цивилу направи кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо ми шта је. Добро, значи ви као јавни тужилац у Зворнику 1994. године, јесте ли имали, ево не питам вас да ли сте гонили, да ли сте требали и зашто нисте и да ли је војно или није?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам имао сазнања о судбини тих људи, једино да их супротна муслиманска страна на средствима информисања потражује као нестале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 1994. године још увек нисте чули да су они на Гериној кланици убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Знате шта судија? Постављате питања која могу чак и да уједају, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стварно?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, па овде сведоци који су без икакве функције кажу да је и птица на грани знала да су људи побијени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Али су људи живели ту, они су ту живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тад.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам 1994., прошла 1992. година, јесте ли тад ви чули од тих других људи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам знао о судбини тих људи, знам да је било убијања свакаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи до вас тај глас?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не, причало се да је било убијања разних, свакаквих и свугдје, а ко је где убијан и ко је вршио и које групације ја то нисам имао теоретске шансе да сазнам, а ја нисам хтео људе ни да питам јер ако сам ја 1994., 1995. тужилац па питам вас шта је се дешавало он мисли да га питам као тужилац да ћу да га хапсим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, ви ваљда као тужилац предузимате неке радње, не само да се према неком не бисте замерили?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ево вас нек позове јавни тужилац као судију у специјалном суду да нећете бити пријављени шта сте ви радили на пример у овом спису, на пример. Зашто? Па нормално ја говорим поштено и искрено. Сваки војник кога сам ја питао шта сте ви господине радили, где сте били, шта је било с тих људи, он

би мислио да га ја питам да ми буде сведок, да сам ја као тужилац сад овлаштен да гоним извршиоца. Људи неће да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' јесте?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли овлашћени 1994. године да истражујете ово или не?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам био. Па сад сам вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам вас после питала у реду војни, а сад вас питам као тужилац и грађанин 1994. године, јесте ли знали за ово што људи кажу да су сви знали да су људи убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Још увијек се траже тјела, још увек правосудне институције Босне и Херцеговине па ни Хашке немају чврсте доказе где су ти. Имају да су нестали, породице сумњају да су нестале, до скоро су неки људи, да на кежам до скоро, пар година после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте онда ја да вас информишем.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да ли су они у неким рудницима, да ли су овде, да ли су онде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко па ћемо да направимо паузу. Ја ћу вас сад информисати да је 2003. године неколико месеци вршена ексхумација и да је до данас ексхумирано и идентификовано колико тужиоце? Преко 300?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ето видите, значи са 2003. не зна се о судбини више за пола, за пола се зна, а за пола се не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ви рекосте сад не зна се ништа? Ево ја вам сад рекох да се ипак за пола зна да су идентификовани.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је објављено у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па малопре сад кажете још увек се не зна, траже се, не траже се.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не зна им се за остатак, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове јесте ли чули за ове?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па то сам чуо из средстава информисања што сте ви сад прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада ово што кажу ови људи да су сви знали у Зворнику да су људи убијени ви то нисте знали па ни 1994., је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта се дешавало у Зворнику и у Каракају знају људи који су ту били у том периоду. Не могу знати људи који су били у Пилици или у Дрињачи 30 км на супротној страни, могу само да причају овде гласине, гласине госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да чују, да су сви чули. Па је л' ви знате те гласине?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па то што сте ви сад рекли то су те гласине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да се одмах истог дана, ево ови људи из Пилице кажу истог дана се чуло?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То су лажи јер тузлански радио би објављивао да је убијено и стрељано 700, а не би људи, поједине породице после рата тражили по Србији мислећи да су неки људи у руднику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да направимо једну паузу. Колико је то сати? Ево до 12.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 30 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави након паузе у 12.08 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ГОТОВАЦ ДРАГАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам нешто говори име Нишки?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па чуо сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, не знате друго ништа?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па била је нека група која се звала група «Нишки», то сма чуо по причама, ништа више. У подручју гдје сам ја био нису се појављивали и немам сазнања о њима шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Бошка Стојановића из Каракаја?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је човек који је погинуо, бранио сам му сина прије шест, седам година, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у рату у мају, јуну, јел он био припадник војске или?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам да је погинуо негдје на Снагову у некој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо је на Снагову касније.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у '92., у мају, јуну?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам сазнао од породице јел људи, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате о војном ангажману?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам човека познавао прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за неког Џелата из Тршића?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То су сви чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ја вас питам господине Готовац, шта сте чули, ако сте чули и да ли је имао неку улогу везано за ове људе или не?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нека сазнања о њему немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни коме је припадао, ни да ли је уопште био војно ангажован?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам се налазио на подручјима Тршића, Челопека, гдје је он припадао и кретао се из Зворника, тако да немам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви као командант батаљона у јуну, да ли сте имали сазнање или виђали неке људе који су носили неке црвене беретке, таква јединица?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: У јуну мјесецу, не, црвене беретке нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког капетана Црног?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам за неког Драгана капетана који је био тамо, е сад, да ли је тај Црни био по неким причама са њим ил уз њега ил при њему, ја не знам заиста, то је све било у Зворнику, 30 километара далеко од мене и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли чули за неког Танић Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па знам, он је био референт у команду бригаде за те персоналне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он некада био командир Каракајске чете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То не знам заиста шта је био прије личног референта не знам, заиста не знам. Ја с том четом, кажем вам, први контакт сам имао кад су ми послали један вод људи у Дрињачу крајем јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ви сте кажете били који ВЕС?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Артиљерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Артиљерија, значи тенкови, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ове разне?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тенкови припадају оклопно механизованим а артиљерија су минобацачи, топови, хаубице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минобацачи, добро, а да ли знате ко је командовао тенковском јединицом на дан 01.јуна, значи дан пре него што ви долазите и овај вам каже да идете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја не знам ко је командовао, заиста не знам ко је командовао, знам да су осим Обреновића у тој јединици командири чета били, чини ми се неки Тодоровић, Швабо, надимак Швабо, Топола, потпоручник један млади Топаловић се презивао, Бранко Студени, то су били тенкисти, старешине у тенковској јединици. Е сад, ко је од њих преузео, кога је Благојевић, командант бригаде поставио да буде старешина те јединице, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ту неке псеудониме, ја сам пропустила на почетку да вам кажем да ако будете неко од тих имена требали да кажете, да кажете под псеудонимом а не његово пуно име и презиме, јер су то сведоци који су сведочили под псеудонимом.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овако, да вас питам, пре тога што кажете коме је Благојевић дао, 01.јуна под ким су били тенкови?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 01.јуна, ја заиста нисам био старјешина те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да нисте били. Не знате, добро. А да ли сте некад упознали Васић Драгомира, тамо из Живиница?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Кад је дошао као избјеглица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли га виђали у јуну, где се он доселио, како је дошло до тога?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам ја, што се тиче јуна мјесеца, јула, ја сам рекао, ја сам у Дрињачи, моја комуникација је језеро Србија, Стандард, Бања Ковиљача, назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам вас само кратко, Васића да ли сте у јуну видели, где живи, шта ради?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошао он сам као избјеглица, или већа група људи са њим?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам само да је дошао човек правник са том четом која је побјегла из тог села под борбом и тако даље и да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а да ли сте чули колико људи је с њим дошло?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам да је дошла једна као чета људи, једно читаво село, да су смјештени у спортској дворани, то се причало, ето, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули где су се из спортске дворане населили?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Касније сам сазнао јер сам касније чуо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то касније?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па то касније кад сам чуо, у току даљег рата, да су се раселили у село Ђулиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ви знате о томе кад је Зворничка бригада заживела у пуном смислу речи? Он каже да је Зворничка бригада формирана 12.јуна, тај Васић каже, он је био у Зворнику, ви кажете нисте били ту.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта је рекао 12.маја или јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна, да је почела да живи.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је се, ја мислим тад бавио проблемом смјештаја својих људи, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, вас питам, обзиром да ви нисте у Зворнику, да ли ви имате.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 12.јуна? Па ја сам овако да кажем, да не понављамо, 03.,04., одлазим, одлазим и Дрињачу, имао сам само још један контакт са командантом бригаде док је он био, јел и тад ми је командант бригаде издао задатке за одбрану тог подручја и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали ко је у јуну начелник штаба Зворничке бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Прво вријеме не знам ко је био, касније дошао капетан Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јокић Драган, касније, не знам кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај сведок «седам», јел вам он нешто познат?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: «Седам», није, не знам дал, ја не знам које је заиста функције обављао. Познат ми је из тенковске чете гдје је припадао код капетана Обреновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неку везу са војном полицијом тај сведок «седам», по вашем сазнању?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада ни једна јединица ни војна полиција, ни било ко из Зворничке бригаде није долазио у Дрињачу, први пут кад су дошли у испомоћ, дошли су кад је нападнуто ново село, српско и тамо побијене жене и људи и војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама, нисам вас питала да ли је долазио у Дрињачу, него да ли знате да ли је имао везе са војном полицијом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само да вам кажем. Тад је неко из бригаде дошао мени у Дрињачу, ја више никога, никада нисам видио од јуна до 30.октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи одговор на питање да ли знате јел има везе с војном полицијом је?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте кажете били у Лијешњу, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да, 28.05., долазим у Лијешањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо, три књиге смо добили документације, између осталог и дневник, ратни дневник Зворничке бригаде, па под 12.јуном стоји овако, каже, значи 12.јуни.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «У 15.30, Пиварски из Лијешња довео Стевановић Драгу под сумњом да је сарађивао са муслиманима, затворен је са преосталима, дежурни М.Максимовић». Значи то је записано.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 12.јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам тад био у Дрињачи, ја сам тад био на другој локацији, ја тад нисам био уопште у Лијешњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у Лијешњу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам, моје командно место је Дрињача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте икада чули да је, јел имао Пиварски некад беле опасаче или неко из ваше те, из те јединице самосталне која је кажете препотчињена директно команди бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада, кажем вам, први пут сам видио људе у бијелим опасачима, кад је 17.септембра нападнуто село српско Ново Село и побијени цивили, дошли су тад чамцима у Дрињачу и онда камионима, они заједно са извиђачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је септембар, али у јулу месецу, ови оптужени који су сад већ и правноснажно осуђени, значи тај Торо, Зокс, за кога кажете Зокс сте можда чули, они, неки од њих кажу да су они имали беле опасаче, а били су припадници јединице.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим вас. И на пример конкретно тај Торо каже да је улазио у Дом културе Челопек да испитује као војни полицајац, значи он је припадник јединице Пиварски, по његовом признању и по неким другим доказима и он каже да је долазио у Дом културе Челопек где су били заробљени муслимани у јуну месецу, он каже један пут, два пута, три пута небитно, и да је имао беле опасаче. Да ли сте ви видели некога од те јединице Пиварски да има беле опасаче?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада кад су боравили на подручју Дрињаче нису те опасаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Могу само да претпоставим да је неко узео то да се представи у тој улози да би могао ући, ако је имао намјеру да ради то што, зашта сте га осудили овде, разумијете, е само то, а такве ствари су биле не само томе, него и маси тих људи својствено, тамо се представљао, представљали људи, обичан шофер на Мајевици као пуковник ЈНА, обичан шофер пуковник ЈНА и командује бригадом, хоћу рећи тамо неки бајаги батаљон, шта ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да резимирамо. Дан пре 02.јуна, значи 01.јуна ко је по вама, сад вас питам овако као јел, човека који је био војно ангажован.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао да ангажује ту Каракајску чету, ви кажете нисте, и ако кажете овај писмени документ и то не важи, јел тако, ко је могао да ту чету ангажује да чува затворене цивиле муслимане?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мени је командант бригаде 02., саопштио да је он дошао да је он од 01.јуна командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Е, које су његове биле командне способности и да ли је он могао да брзо то све организује и да предузима команду, ја то не знам, али он је мени, ја сам официр, ја сам његово наређење схватио озбиљно, уз то и правник, ја сам извршавао, да ли су му други извршавали ја не знам. То ће вјероватно господин Благојевић да каже, официри који су уз њега били а имали сте прилику да чујете команданта корпуса његовог првог претпостављеног, и шта је он знао и каква је сазнања имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај командант корпуса каже да апсолутно никаква сазнања нема, и да бригада људе, цивиле не затвара, већ каже, он каже то ради цивилна и партијска власт. Да ли ви нешто о томе знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта је корпус, ја само знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илић Драгутин каже на моје питање да ли бригада затвара људе, каже не, апсолутно не, то каже и Андрић Светозар и још многи људи кажу да бригада, и Миле Јовић овај што је био за позадину тамо у Каракају, каже бригада Благојевић и Обреновић никакве везе немају са затварањем цивила. Да ли ви о томе нешто можете да нам кажете? Нити каже уопште војска чува Технички школски центар, каже војска то не ради.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Илић, онај што.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не бих желео да износим своја мишљења јер ви сте ту да и закључујете и одлучујете, дакле постоји читав низ начина да се утврди шта је, како је, ја из позиције гдје сам ја био, нисам имао сазнања да ли је наредбе издавао и ко је издавао уопште наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја у Дрињачи то не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И каже овај Илић Драгутин, тај командант ИБК, каже Обреновић ништа тад није, он је каже тек у септембру почео начелник штаба бригаде, Драган Обреновић, овај што је сад у Норвешкој?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па немам разлога да не верујем команданту корпуса, ако он тако каже, а прича се, ви сте напоменули да је био начелник штаба или да је долазио, он није могао доћи онако без везе, значи морало је да зна, пошто је он припадник ЈНА персоналне управе из Београда, дал га шаље у Зворник или га не шаље, и ако га шаље у тој структури ЈНА је било наредба и ту није било дилеме. Значи да ли је Обреновић дошао из Вршца у Зворник, кад је дошао, он је такав официр као и сви прави да ту без наређења и документа није могло да иде. Корпус је то знао и господин Илић требао да вама каже све за Обреновића, све за Благојевића, за командовање, за све могуће, за његова сазнања, за сазнања корпуса, ја само знам да је корпус формирао јединицу, пардон, локацију за размене људи и то се и тада причало да постоји Батковић и да заробљени иду у Батковиће, значи са терена заробљени иду у бригаду, бригада корпусу у сабирни центар за размјену, то је што се знало, ми официри који смо на неки начин нормални били и ово остало не знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тај Васић каже да је бригада Зворничка формирана око 12.јуна и да су они, њихова та чета ТО Брњица, са подручја Живиница ушли у батаљон у Петковцима, то је овај Мијатовић I батаљон, је ли вам то познато? То што он каже да ли је то тачно по вашем сазнању или не?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја само могу да знам од те чете Брњица ја знам, колико ја се сећам икад да сам чуо ишта за њих јер сам ја од 01. новембра у команди бригаде. Са 30. октобром кад је рањен командант бригаде ја идем, добијам распоред у бригади

и знам од тада да Васић није био војно лице. Неки човек поручник који је касније погинуо био је командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Максимовић Радомир?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако је. А он је се бавио смештајем социјално хуманитарним стварима и борио се за место да буде начелник полиције, што је успео и онда је ту структуру водио и ето бавио се тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда тај Пиварски кажете они вам га ту тако као додељују али ви нисте њему надређени. Ко је њему надређени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је препотчињена јединица, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам. Ко ме?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је његов командант?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он долази ту и требао би да слуша мене, требао би да слуша, међутим, то су такви људи да он хоће да командује. Он хоће да командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога он слуша ако не слуша вас?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не слуша мене јер он хоће да командује и мени и свима и слуша само себе и ради шта хоће на своју руку, рецимо покупи јединицу, крене негде и налети у Сопотнику у заседу. Муслимани га на сред пута дочекају, израфалају и погине Бошко Лукић итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли он надређеног то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То су типови људи који потежу пушке, пумпарице или аутоматске пушке на официре од мене до команданта бригаде итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам ко је онда њему надређен ако знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: У суштини њему није могао нико командовати. То су људи, па је л' знате, да ли имате податке пуковници су убијани од стране војника за време рата, капетани итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по вама све операције које он обавља то он сам одлучује, је л' тако да схватим или како?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па он никакве операције није имао, тако неке акцијице своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је акције? Значи било какве акције он одлучује?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он осмисли и иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли ви нама да кажете, је л' ви знате неку акцију где је он радио да се ви противите па да он каже ма пусти ти ја ћу то сам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Противио сам му се једне прилике, добро мислим то је сад ствар онога где сам ја био, где сам ја командовао итд., то је ствар која није предмет овог суђења, али рецимо једне прилике је дошао у сукоб са мајором Васиљевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момо?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да. Човек је пешадинац, официр, мајор и један обичан војник Пиварски хоће да изложи и да води неку тамо акцију на начин како он хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима ви били с тим Пиварским да би он сад ту вама ето кажете не можете да му наређујете али ту је, ви сте ипак батаљон а надређени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да сам ја у Зворнику ту постоји војна полиција, постоји команда, може се нешто предузети и рецимо десило се њима све, њима се десило у августу што је требало предузети али ја у Дрињачи нисам имао никога, ја сам само скупио мало нешто добрих бораца да имам ту код команде бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто се то њима десило што је требало да се деси?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја немам војну силу да наметнем своју команду њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега је требало да им се деси то? Која су ваша сазнања то што им се десило?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па ето због свих тих прича које сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Које сте ви сада поменули и које су сведоци овде ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ништа то чули кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то ништа нисте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То што се прича и што сам чуо и после рата и кроз поступке. Треба да водите рачуна да сам ја прегледао до сада докумената и саслушао изјава, ја сам бранилац, ја браним људе за ратне злочине и ја стално имам контакт с људима и читам те изјаве и за 1992. и за 1993. и за 1995. годину, тако да то је

нешто што птичице певају да се дешавало свагдје. Шта су овде радили и ко је то радио то немојте мене питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада са Пиварским помињали Марка Павловића?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја са њим да помињем Марка Павловића нисам, нисам имао потребе, ја нисам имао са њим како треба комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да је он долазио у штаб код Марка Павловића? Нама овде и оптужени и ови осуђени а и неки сведоци говоре.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Читао сам у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим да ми дозволите да завршим реченицу. Значи, само да вам предочим укратко. Кажу људи да је он долазио код њега у штаб овај осуђени Славковић Драган, звани «Торо», који је припадник јединице, Пиварски каже да је Пиварски био десна рука Марку Павловићу, па да ли сте икада чули за тако нешто да је он одлазио у штаб, ТО или нисте? Шта можете да нам кажете о томе, о делу његовог исказа?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Скоро је било у новинама и објављивано док су ови поступци овде били да су наводно неко злато тамо носали, да је он то тако изјављивао он или неки његови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма пустите новине, ја вас питам о вашим сазнањима? Ви не знате? Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је мој извор сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта рекосмо, нисте никад чули за тај Дом културе у Челопеку, мислим у јуну месецу, јулу шта се ту дешавало? Јесте ли чули за неког Репића, за Жућу, за «Жуте осе»?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па ја сам малочас рекао да нисам чуо за «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за јуни вас питам јесте ли чули да је тај Репић улазио, да су људима уши исечене, полни органи, убијани, јесте ли то чули?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам у прва два, три мјесеца рата чуо сам да је постојала нека паравојна формација која се тако звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам вас о злочинима у Дому културе Челопек јесте ли чули?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја непосредна нисам имао сазнања никако, него после, касније, током каснијих година рата и после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте ми, касније нећемо.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 50 км непуних сам ја далеко од Чelopeка и немојте да ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко је Синиша Ћирковић?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па сећам се да је био неки зуботехничар у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имао неку војну функцију у време јуна месеца?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тамо где сам се ја кретао ја никад никакав контакт нисам имао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Рекосте за Брану да не питамо ништа, је л' тако? Како вама делује ова оптужница од стране тужиоца против Бране Грујића да ли ви знате нешто о томе да је он наређивао неку депортацију? Да ли ви уопште знате где је Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам у старту рекао која сазнања имам, да ми је господин Грујић тада рекао када су се сви на појам Хага ледили, господин је рекао «ја ћу одмах да разговарам са њима» и сео је и разговарао не с истражитељем него са замеником Луис Арбур, госпођом Петерсен, и све што је имао да каже рекао је и ја само могу да кажем да се сјећам и то, да откријем од онога што ми је рекао «не бојим се ничега, истина ће ваљда се доказати, ја нисам за злочин никакав одговоран ни крив. То је тај човек мени говорио и то је све што могу да кажем шта је он мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли где је село Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па како да не, ја сам човек из Зворника, 53 године ту живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је 1.802 људи исељено 26. јуна из Козлука?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам то касније чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам само, сва моја сазнања одмах да вам кажем истине ради, сва моја сазнања везано за Козлук су само један контакт који сам имао са једним човеком а то је, мислим да је овде био сведок, обзиром да сам човека ја познавао 80-тих година кад сам био председник омладине општине Зворник

кад су били избори изабрали смо за председника у Козлуку Фадила Бањановића и он је од тада па надаље па и данас имамо врло блиско пријатељство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте сад да пустимо њега. Само да вас питам то кад сте касније чули о Козлуку, јесте ли чули ко је те људе иселио?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Управо то хоћу да кажем. Ја сам долазећи, пролазећи са војним камионом у униформи итд., првих дана рата виде ме на барикади, дошао Фадил Бањановић и двојица људи са њим и ја сам из људских, чисто људских разлога као пријатељ ја сам зауставио камион, изашао из камиона, пришао човеку, издвојио га из групе, разговарао са Фадилом и рекао, питао шта се дешава и рекао сам му дошле су војске свакаке, има свакаквих лудака, свега и свачега, чувај своју жену и своју децу Фадиле, па не знам шта ћу. Он је био секретар месне заједнице, био је човек од утицаја, до тада је један поштени човек који је бринуо и о тим својим људима и о својој служби. Ја сам рекао једино што сам могао рећи има ли каже Драгане горе, има ли се горе с ким причати. Ја ти кажем Фадиле једино иди горе тражи људе из војне, ЈНА структуре, држи се људи из ЈНА и спасићеш људе, спасићеш се, нећеш имати проблема и ту смо се поздравили и ми смо се тек видели 1996. године испред општине први пут као пријатељи и сва моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули до 1996. године да су они исељени?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам чуо то још тада да је Козлук отишао и да су избеглице из Дубнице, из разних села српских од Тузле, Калесије населили, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је њих иселио?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска, која полиција?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам био ни 20 км близу Козлука да би имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то чули? Ништа. Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам. Ето то је моје сво сазнање, значи само контакт с Фадилом Бањановићем први и 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неке «Беле орлове»?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Било је разних формација, разних имена, а помињани су и ти орлови неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким су они били?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Заиста ја то не знам под чијом су командом били, ко им је био старешина. Чуо сам да је неки тамо био водио, да је улетео тамо у Калесију, да су га тамо пекли, убили шта ли. Њихов старешина ко је био не знам. За ту сам причу чуо. Тешко је њима командовати и «Орловима» и «Осама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате нешто о ангажману неких аутобуса на пример или камиона, аутотранспорта, значи тих цивилних предузећа који се наравно у сваком рату па и у овом стављају на располагање војним снагама за неке потребе. Да ли ви знате нешто о ангажману таквих превозних средстава у време јуна месеца? На пример, да ли знате овог Бошка Милића директора «Дрина транс»?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То једино што знам да је био директор доле «Транса», а где је давао аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок "Q" је био директор «Ауто-транспорта». А знате ли да су се њиховим возилима неки Муслимани, цивили превозили вамо, тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Малочас сам рекао да сам некад од неких шофера то чуо у току даљег тока рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али у време маја, јуна јесте ли ви знали да се то користи, да ли сте рецимо ви некад имали потребу да од тих предузећа узимате возила за неке потребе као војни старешина, батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче мог подручја, моје подручје је било релативно мали простор у Дрињачи, нисам имао потребе никакве за камионима, имао сам један војни камион стопедесетка и имали су мјештани аутопревозници као што је Растко Савић и остали који су са својим камионом у Дрињачи и око Дрињаче возили тако да ја нисам имао потребу користити ни аутобусе ни камионе, нити знам ко их је мобилисао и за које сврхе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају да вас питам за ту ТО, многе смо овде сведоке питали, имамо различита изјашњења, до када функционише ТО да ли ви имате неко сазнање о томе? Кажете били су разни командири, један од њих је био господин Бранко Поповић оптужени, а кажете сад и он је ухапшен у јулу. Е, сад да ли ви знате до кад та ТО функционише?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја непосредно знам кад сам дошао 02. кад ми је Видоје Благојевић рекао да је сад ВРС и да одред, одред ТО сада иде у редовне, батаљоне дели се, а до кад су они функционисали и ко је њима командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже тако треба да буде? Е, сад је л' ви знате је л' то тако се десило или не? Имате ли сазнања?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче чета где сам ја дошао ту ТО није командовала. Дакле, ниједан командант ТО у том моменту од како сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој чети говоримо?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Говоримо о Дрињачи јер сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Дрињача нам није у оптужници.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да вам кажем, а прије тога сам био једна јединица, значи ЈНА која је дошла на Лијешањ али ја нисам имао везе са четом Лијешањ. Та чега Лијешањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли о чети ТО Пилица да ли се ту нешто везано за?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? Добро. Ево имамо на пример опет извештај Команде зворничке бригаде, Команди источно-босанског корпуса од 15. јуна, значи то је баш тај период кад се свашта ту дешава, а ови су многи мртви у то време, каже овако, командант Видоје Благојевић каже: «Стање у борбеној готовости варира. Бригада још није до краја попуњена. Посебно се уочава проблем недостатка командног кадра. Учестале пљачке у зони одговорности бригаде број избеглица расте». Па онда каже да се и даље, чак и у јулу имамо извештаје оваквог типа да се и даље појављује проблем да ТО и даље функционише. Да ли ви нешто о томе знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То су речи господина Благојевића, он би требао да их појасни. Ја што се тиче мене могу само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да има проблема са пљачкама, са тим избеглицама који долазе са неким таквим стварима?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је био хаос госпођо, нормално да ће бити проблема. Има проблема и када су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав је био тај Благојевић командант, је л' он био неки ауторитаран или не, по вашем сазнању?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да вам кажем, за сваког нормалног човека и официра када се појави у оно време у које је тек рат почео, потпуковник са жутим чиновима итд., то је високи чин, сваки нормалан човек је прихватао његову команду и извршавао, а људи који су били ненормални вероватно је то та зона људи која је све и починила око чега овај суд мора да расправља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам какав је он био командант, је л' имао ауторитет?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам у то време поручник, а он је потпуковник. Ја сам поручник артиљерије а он је потпуковник инжињерије. Ја заиста нисам компетентан да оценим, ја могу да кажем мој командир одељења какав је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате да ли је бригада имала неке заробљенике? Имамо овде неке извештаје о неким заробљеницима неке бригаде било бирчанска, било зворничка, је л' вам познато?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ако је бригада била како треба она је морала имати евиденцију о томе ко је заробљен, ко је доведен, како је процесуиран, постојали су органи безбедности, било је тамо и активних официра и 1992. и мислим да је ту било поступање евидентирања и праћења на, како се зове тамо, Батковић итд. Вероватно евиденције постоје у корпусу, да ли је зворничка бригада имала или није имала заробљене, јер ако је ишта у бригади нормално онда бар извештавање више команде мора да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема тих извештаја, зато вас питам? А ко је био безбедњак у бригади у јуну месецу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедњак?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја не знам тачно али знам да је једно време у љето 1992. године био је неки мајор, сад не знам како се звао, пореклом је с нашег подручја био је па је отишао чини ми се у Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ви знате Максимовић Милета?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Како ко је он био, капетан обичан, колега правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па је л' руководио неком јединицом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Немам то сазнање, нисам био у групацији којој је он припадао, он је припадао штабу Територијалне одбране, пардон одреду ТО са Јокићем и са осталим, а ја нисам имао везе са њима. Шта је ко радио у тој команди ви све знате, они ће вероватно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он био у Липљу да ли ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам касније сазнао у току даљег тока рата, он ми је рођак, причао ми је да је имао проблема, тамо да су нападнути итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Миле вам је рођак?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, даљи рођак, његова мајка је из Дрињаче као и моја. Толико знам да су имали проблема, да су тамо имали борбе и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули за ова гробља масовна разна тамо што су се отварала у току маја, јуна због неких повећаних потреба, прво каже Казамбашча па онда Глумина, па Шахбеговићи, мај, јуни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па Казанбашча је одувек муслиманско гробље у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Казамбашча и Кула Град су одувек зворничка гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да видимо ова што нису одувек, јесте ли знали тада да се праве нова гробља, за кога је то, шта је то?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све што ја знам о тим стварима је да сам ја док сам био припадник ЈНА тамо кад дођем у своју команду тамо је неки био, како су га звали, добри човек неки заставник који је по тој некој тамо процедури војној стављао неке ознаке, војничке ознаке, шифре, пописивао мртве, тзв. асанација бојишта. Како се тај човек звао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о томе вас питам, је л' знате ко се ту сахранио?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам чуо док сам био прије нас знао сам да је у тој формацији постојао човек који је то водио. Где је он то радио, где су сахрањивани, како, шта, то заиста. То сам касније сазнао кад су биле те ексхумације, а био је човек задужен за тај део посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији су то послови асанација, чија је то надлежност?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам, нисам ја официр виши да знам шта је надлежност бригаде, корпуса, али мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви завршили ШРО?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је радила, ја сам артиљерија госпођо, ја нисам копнена војска, нисам пешадија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па питам јесте ли завршили школу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не учимо ми организацију пешадијских јединица, ми смо специјалност која даје само подршку тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, извините, ја питам.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: А овде се чак не ради о пешадијској него оклопном организовању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда ћемо доћи до нечега, не знам шта знате. Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је та Тачићева бригада тамо је припадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тај заставник је припадао тој бригади Тачићевој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што кажете надимак добри човек?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, заставник који је радио, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А јесте ли знали Јосипа Аћимовића покојног?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у јуну био?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја га у јуну нисам упознао, него касније 1993, 1994. године и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли нешто од ових догађаја а да сте знали а да вас нисмо питали а да сте се сетили? За те размене кажете ко је вршио те размене тих заробљених људи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је ишло према Батковићу, то је чуо сам била, не чуо сам, претпостављао сам да је надлежност чим је Батковић то је тамо Мајевица, Бијељина, то је локација корпуса вероватно, корпусни тим. Ја сам 1994. године у јануару био на једној таквој размени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите тај сведок «Р» ту, то је технички секретар у штабу Територијалне одбране он прича да су се, не знам да ли га знате, он прича да су се обављале неке активности везано за размену људи у штабу ТО и секретар Секретаријата народне одбране у Зворнику Стеван Ивановић каже везано за школу да му је Марко Павловић рекао да му је размена тих људи одбијена. Ви нисте ништа то знали?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се мењају људи пре Батковића?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пре бригаде, пре формирања бригаде чуо сам да је Зворник као град или као општина имао комисију за размене где су била и цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре чега?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Прије ВРС да је постојала комисија за размене и да су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био председник те комисије?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам састав људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Али знам да је постојала комисија која је радила на тим пословима прије ВРС, да су ту били људи из војске и цивили из тих неких структура општинских. Ко је то конкретно радио вероватно имате тамо у материјалним доказима имена људи и било је, колико сам чуо било је тих размена и на разним линијама раздвајања и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се то мења, за кога по вашем ако ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Једна и друга зарађена страна мењају своје заробљене некад 1 према 1, некад, ето то је правило тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је заробљен?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Свако он је заробљен јер је из супротне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Логично. Заробљене војнике или цивили?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они предају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивиле или војнике?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они из Сапне предају тело убијеног заставника из марта месеца, добију тела неког војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас за живе да ли се мењају војници заробљени приликом борбе или цивили, да ли то знате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам после рата чуо да је био човек неки из Зворника горе на Кули па су га пустили па заменили, па др Јелкић ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви икада чули да су се ти цивили заробљавали и онда после размењивали у том периоду?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја вам кажем знам за конкретне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доспевао у тај Батковић за који Илић каже да је формиран тек средином јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ко је доспевао у Батковић знају људи од војне бригаде, од команде бригаде па до корпуса ко је доспевао, то иде по списковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас то питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја знам за јануар 1994. године где сам ја учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми 1994. годину. Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Спискови постоје с њихове стране, постоје с наше стране, тела се размењују. Ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево ако неко још има, прво да видимо чланови већа питања? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Остало је нејасно господине Готовац, ко је вама био командант пре Благојевића?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Капетан Обреновић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: До када то капетан Обреновић?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Капетан Обреновић је био командант док је био. Он је отишао, вероватно има и наредбе кад је отишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мене занима до кад је он вама био?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја не знам кад је он отишао јер ја сам 30 и 50 километара далеко од Зворника у брдима у селу Лијешње кад је он фактички отишао и кад је фактички престало његово командовање ја то не знам, не могу да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То онако мало остаје нејасно да ви један период не знате ко вам је командант?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Апсолутно. Ја само знам да сам добио наредбу од свог претпостављеног, дошао сам на терен и извршавам то наређење. Да ли је жив командант, да ли је погинуо у борби, да ли је заробљен, да ли је постављен нови командант, ја то нисам теоретски могао да знам. Мени док не дође наређење ново као што је дошло да се повучем, да дођем из Лијешња у Зворник ја ништа не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Али то ја могу да разумем да сте ви једно време без команде?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви закључујте како хоћете. Ја сам у сваком моменту био под командом. Мени је издато наређење које ја мјењам, извршење, то наређујем само кад добијем другачије наређење. Добио сам наређење локација, избор положаја, **на** подручје да се заустави напад из Церске. Ја сам дошао и то је

фактички није ни било потребе даље, смирило се стање. Ја не знам шта се дешава у Зворнику. Физички постоји територија коју држи непријатељска војска између Дрињаче и Зворника. Не знам, горе нема струје, горе нема радија, горе нема телевизије, то је шума, то је 600-700 метара надморске висине, позиција која је одлична за војне ствари али је лоша за обавештавање. Мој први контакт са било каквом војном командом је долазак војног камиона и војника који кажу дошао је неки нови командант, наредио је да вас доведемо њему да вам нешто саопштимо. То је све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Друго питање је ова каракајска чета према овим писменим доказима и према неким исказима сведока што вам председник већа предочава је била у саставу вашег батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Појаснио сам. Чета Каракаја је као и Снагово којој никад нисам дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Којој никада нисам дошао ни видио те људе ни подручја комплетно су били дио батаљона Зворник и око Зворника па долази територија коју држе противна страна војно Каменица и тамо тунели и то све, онда долази територија где сам ја. У тој ситуацији ја никакав контакт физички са четом Каракај нисам имао све док ми људи нису дошли у јулу месецу или августу кад је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, је л' ја то могу да разумем да је формално каракајска чета била у вашем саставу а фактички јој нисте командовали?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам фактички командовао на подручју Дрињаче а оставио сам, односно по формацији заменик команданта мења команданта, то је потпоручник који је заменик који има седиште у Зворнику и који има контролу, који би требао да има, да ли има, да ли нема ја то не знам, али ја сам са човеком кад је било Хашки истражитељи кад су испитивали ја сам човека питао после тога јер нормално је да разговарамо јеси ли имао сазнања, ниси имао, човек једноставно тврди да га нико из те чете ништа није питао, да је био на Шћемлији, то је изнад Зворника која је угрожена из неких читавих праваца тамо, да је био на Кули, да што се тиче Каракајаца да су они чували Каракај с ових свих страна одакле је била читава група села која сам вам набројао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а појасните ми сад каракајска чета је у вашем саставу, није под вашом контролом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не само она.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Она ме интересује. Па остављате вашег заменика и он вам каже да није ни под његовом контролом. Па под чијом је контролом каракајска чета?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су од кога су примали муницију, од кога су примали храну, с ким су непосредно контактирали, они то најбоље знају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли ви сазнали од кога су?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Из Дрињаче нису добијали ни муницију, ни храну, ни наређења, ништа, само су примили плату по списку неком тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од кога су примали муницију и то све што причате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То треба људи из те чете да вам кажу. Из Дрињаче нису добили никада ништа ни усмено наређење, ни писмено наређење, ни један метак, ни литар горива итд. Ја једино што знам да мени се крајем јуна, почетком јула жалили људи, конкретно из позадине да троше пуно горива, возикају се, имају каже камиончић, имају путнички аутомобил. Ја сам рекао људи имате сва, видите с командантом, видите са свима да ли они треба толико, ја с тим немам ништа, ја сам на Дрињачи, ви видите са њим. То једино што сам ја од команде бригаде чуо за њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је л' то ја могу да разумем ваш одговор да под вашом командом нису, а ви не знате под чијом су, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: А како ја из Дрињаче могу да знам ко непосредно дође у Каракај и командиру чете и командирима водова, није ту само Здравко Чаруга, ту има командири водова, командири одељења. Да сам ја с неким имао физички контакт и да сам ја неке дошао и да сам ја неке рекао слушај ти Радићу или ти Благојевићу или ти идеш на задатак тај, тај и тај, онда би људи то рекли, а можете ли да замислите да један официр и још правник и судија може да замисли у својој глави да своју чету шаље тамо и да у такву ствар улази. Ја бих прије побегао у Србију и био дезертер па да ми се суди као дезертеру него да ја наредим

такве ствари које се стављају тим људима тамо и то треба да буде јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: За ову јединицу Пиварског такође се ту формално води да је у вашем саставу, ви кажете да им нисте командовали. Знате ли ко им је командовао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су на терену најчешће самоиницијативно поступали, а ко их је слао на одређене терене тај зна зашто је слао на тај терен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Али су они придодати вама, а ви?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су дошли у Дрињачу 5, 6 дана након мог доласка, имали су чини ми се 08. или 07. јуна двојицу својих погинулих горе на Дрињачи и они су те своје погинуле, рекао сам имена и презимена, знам те момке, родитеље знам, одвезли у Зворник, сахранили и нису се вратили. После су опет дошли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Моје питање је по чијом су они командом ако нису под вашом, а воде се да су у саставу II батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дође, док су у Дрињачи, дођу, спавају у тој, како се зове, у школи и онда оду на неки задатак који они себи измисле или нешто јави или нешто посумњају, ја не знам поводе, испричао сам вам ја сам само чуо да су у Сопотнику налетели на заседу муслиманску и да је погинуо возач камиона Бошко Лукић а да на том камиону су били Пиварски и још пуно њих, неки рањени итд. Значи, то су људи који су тако иступали, а они су се звали рекао сам како да би показали мени као команданту батаљона да не могу ја са њима командовати, показали су ми папир да су они такозвани бригадни вод и то баш се сјећам тог појма бригадни вод.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А јесте ли ви то рашчистили са вашим командантом да постоји једна јединица којој не можете да командујете а стављена је у ваш састав?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је једноставно, ја тог команданта нисам видео, ја сам рекао након 03. кад сам ја 04. отишао у Дрињачу само сам га чини ми се још једном видео и да је тад ми дао најнепосреднија упутства како држати ту територију, како бранити итд. Шта је било, о чему се ради – они су углавном, рецимо ту су, нема активности, они сједну на чамац, оду у Србију, тамо кафана има, друштва, седе, проводе се итд. Они су били

послати горе. Ако би било напада да помогну то је била функција те јединице пошто батаљон још није формиран, немам јуришних јединица, немам резервних снага, послати су као резервна снага да помогну у случају напада непријатељске снаге. Ето то је била њихова намена на Дрињачи, а кад одсуствују изван Дрињаче шта су ради мимо моје контроле заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви објашњавате овај исказ онда и овога Здравка и овога Машановића да сте ви њима наредђени? Од кога сад то? Шта хоћете да кажете тиме да они себе штите као да су они сами себи онда то издали наређење, да су сами одлучили?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Знате како је, тај Машановић је по свему био где не треба и он сада тражи своја оправдања да спашава себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али што не би рекао да је неко други?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: А нема теоретских могућности, теоретских могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што онда каже да сте ви?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па човек у Пилици нема везе с мојим батаљоном, мој батаљон се завршава. Знате шта је зона одговорности, вјероватно сте то научили. Зона одговорности креће асфалтни пут из Каракаја према Црном врху, десно од тог асфалтног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте баш толико да ме потцењујете у знању. Добро. Нешто друго да вас питам. Тај Машановић, тај исти Машановић то ми није јасно зашто би он рекао да сте ви командант, је л' нешто има против вас или сматрате да је онда он одговоран да је сам себи дао надлежност да чува те људе у том где су их после побили, одатле извели? Није ми јасан мотив, разумете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да је део одреда Територијалне одбране остављен на Кули Граду, а други део је требао да иде са мном у Дрињачу. То су људи који су се врзали 03. и 04. јуна у касарни и којима сам ја саопштавао да иду у Дрињачу али они су се правили неко болестан, неко уморан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме припадају ти људи тог 03., 04. јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Одлазе, бјеже и остају у својим четама доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме припадају тад, вама не, него?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па требао је да иде у Дрињачу, а побегао је у Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а коме онда припада?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ко га је довео за руку и поставио тамо код школе да чува затворенике нек каже ко га је ухватио за руку и довео, а тај ко га је довео нек каже ко му је наредио, је л' сам ја из Дрињаче наредио некоме да иде у Пилицу. Ја не могу да командујем, не могу да покријем и Зворник и Дрињачу а Пилица је 30 км далеко на пула пута до Бијељине и човек из Пилице спашава себе и своје неке нечасне радње тиме да се правдамо да је неко наредио. Само је требао да иде у Дрињачу али да је била војска војска, он би био на војном суду, знате, јер он није извршио наређење команданта које је добио. Значи, требало је да иде на Дрињачу као што су један читав број људи, рекао сам, отишли а он то није учинио. А сада могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао ко му је рекао а ја вас питам да ли ви знате, он је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта сам му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад понављати.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да иде у Пилицу или да иде у Дрињачу. Па доведите човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то, ја вас питам, друго вас питам. Зашто он каже само да сте ви надређени, то каже и овај други?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па зато што је чуо да је том батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је ваше објашњење, ето то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо је да је том батаљону овај, да је првом онај, да је трећем онај. Он је припадао, чак је и његов старешина капетан Стево Петровић требао да иде на Дрињачу и он је побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не кажу они да су били претерано храбри, напротив, нису они рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су отишли у Пилицу, побегли и официри и војници, то је све бјежало у своја села, тамо су им породице, ја их људски разумем, али војнички не могу да оправдам јер он је као војник распоређен у други батаљон, има да иде где му командант нареди. Персонални референт му је саопштио Драган Танић, не само њему, већем броју њих да иду у други батаљон и да им је команда та, они ураде друкчије. Шта је даље у том свом од момента кад је одбио моју команду, кад није поступио по наређењу, шта је он даље радио, он је могао доћи овде у Београд и правити зла па да ме питате ваш је војник, овде

у Београду је зла правио, могао је свагде да оде и у Бијељину и свагде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Машановић је рекао да је он био у Зворнику код команданта Марка Павловића који му је написао папир да чува људе ако вас баш занима, пошто ви видим да не знате, ето можда сад да чујете тај део исказа који ће суд ценити, пошто ви не знате, па рекох, ништа не знате, па рекох да вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам као и свима наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хтела сам само да ми објасните мотив зашто би они рекли да су под вама ако нисте? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам схватио кад сте ви служили војску, војни рок?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 1981. године кад су немири на Косову тад је почело.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада сте завршили школу резервних официра?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, у Задру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте ишли, у коју јединицу сте ишли ону у резерву, претпостављам да сте као резервни официр имали редовне вежбе и обуке од 1980. до овог рата? У коју јединицу сте ишли?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам постављен на дужност, господин капетан Кујунџић је разрешен дужности као старији човек, мој професор, дужности командира пратећег вода, минобацачког вода, пратећег вода 82 при одреду Територијалне одбране Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Свих ових година?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Од моје војске од 1982. па до.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, свих ових 10 година?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нешто сам био прије, али мислим задњих 5-6 година прије пред рат ја сам имао јединицу од 30-ак људи вод, минобацач.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли од исте те јединице добили мобилизацијски позив, дакле у исту јединицу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам, сад ћу вам ја рећи. Дошло је до промене, колико се ја сећам, прописа па је ЈНА преузела мобилисање и позивање и ја сам то и као правник и као официр знао и кад сам добио позив од ЈНА ја сам се на тај позив одазвао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је у реду, а да ли у исту јединицу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Иста формација.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је иста она, формацијски иста она јединица ранија?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пазите, Лозановић је био мој заменик у тој истој јединици Зворника при одреду заједно где су били Муслимани и Срби, он је био мој заменик, био ми је и брат, први дан у касарну Мали Зворник други дан се појавио и он је добио позив и он је био са мном. Е, нису се позвали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро. 07. априла схватио сам да сте задужили бојеву муницију и прешли у Челопек. Колико сте остали у Челопеку?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Био сам на тамо локацијама горе неке њивице, барице, то је горе у брду и ту сам остао па једно 5, 6 дана, 7, не могу да се сетим дана тачно колико али до 7 око 7 дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте потом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па те позиције из барица, из улица пребацио сам се на улице даље па онда касније на горе где су Мусићи, Бербићи и Јардан горе па онда сам се вратио па тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте ви, да је објављено у «Службеном гласнику Републике Српске» да је војска Републике Српске формирана 12. маја?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тај се дан слави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај се дан слави? Да ли сте ви тог 12. маја то знали или то знате тек касније, односно на терену како сте ви доживели формирање војске Републике Српске, као практично припадник војске Републике Српске или је било неко постројавање, да ли је било неко подизање заставе, нека почаст, у том смислу те ваше јединице којој припадате чињеници да се сад формира једна друга војска? Је л' разумете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све разумем. Да је дошло до формирања ВРС, да је успостављена команда која није команда ЈНА ја сам сазнао тако што је дошао командир одељења са 6, 7 војника, са војним камионом, рекао ми формирана војска 02. у 12, око подне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је тог 02. јуна?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тад ја сазнајем да је формирана ВРС и зворничка бригада и да има командант који је послао њих да мене

довезу дотле ради неког саопштења. Ја тад сазнајем да је дошло до формирања бригаде ВРС.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А кад сте ви отишли на Дрињачу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 28. маја, исти дан када су снаге из Церске нападе Рашево, попалиле, побиле итд. да не причам. То је тај дан добро се сјећам јер кад сам дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где сте са јединицом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Затекао, по томе знам, затекао сам људе који су дошли из Рашева и показали су ми куће које им горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где сте ви били с јединицом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: На Малешиху.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На дан 19. маја?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 19. маја?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Е, сад да вам кажем, ја само знам важне датуме, али да вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је важан датум, повукла се ЈНА из Босне, то је последњи дан када треба, до када је ЈНА требала да остане у Босни?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је тих 9 дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је то, ја сам на Малешиху и рекао сам малочас, мени стиже исти камион. Пазите, исти камион довози храну довози, исти човек, исти камион, исто све и ја сам на Малешиху у њивама, нисам ја у кућама него имамо шаторе доле и у њивама у једној, како да се изразим, где је депресија терена, тако се каже војнички, да не употребљавам неке друге изразе између брда у некој ували и ја сам ту с јединицом и не смем оставити оруђа и оно како се зове mine да неко дође да то све попали и отме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Готовац, ви сте рекли да је 12. маја формирана војска Републике Српске, ви рекосте да је 19. маја био последњи дан за повлачење ЈНА из Босне и Херцеговине, ви рекосте ево војска Републике Српске је формирана чак 7 дана прије истека и то су ваше речи, па вас питам откуда ви то све знате те датуме?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је све накнадна сазнања кад је скупштина заседала, то су све накнадна сазнања током рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хоћете да ми кажете да ви у мају месецу, пре 19. маја нисте знали да ЈНА треба из Босне и Херцеговине да се повуче до 19. маја?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То се само причало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причало се, сви смо то знали.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добро, то сте ви знали у Београду јер гледате телевизију, не говорим ви него уопште, али ја сам, рекао сам вам у шатору са војницима у њиви. Ја само могу да чујем од сељака из села Андравић, Малеших ту где сам, шта они причају ако су они слушали на радију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово ме мало подсећа, ова ваша прича ме мало подсећа на онај филм.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: На шта вас подсећа ја не знам, али да сте случајно били у рату онда сте ви ово све морали знати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад су чули за престанак рата након 5 година, чули да је престао рат. Односно, докле бисте ви тако остали без команде горе, извршавали неке задатке, немате команде, немате команданта, немате ЈНА, не постоји више ЈНА?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам чуо да треба ЈНА да иде као што је ишла из Хрватске и да треба да иде и чуо сам да је то 19. мај и ја сам као официр, шта сам ја требао да спакујем све и да идем кући, да оставим да Малеших изгори, је л' то. Нисам то никада хтео да дозволим јер 50 година гледам моју мајку која плаче за сестром и братом који су заклани Францетића легија, за својом мајком, 7 и 9 година брат и сестра, стриц одведени у Јасеновац. Јесам ли ја требао да спакујем, значи кад одлази ЈНА да спакујем минобацаче и да идем кући да пустим да тај Малеших погори. Да ли бих ја могао данас проћи том територијом где су људи који живе из Малешиха? Да ли би требао то? Не. Ја сам добио задатак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, само вас питамо где сте, само вас питамо где сте у формацијском, организационом смислу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја разумем вашу намеру, ви желите да појасним ако има нешто нејасно. Ја сам добио између осталог, наређење и у Малешиху. Горе сам попунио јединицу и формирао. Кад сам одлазио из Малешиха ја сам оставио део јединице, то је била моја функција, ни да браним ни да остављам те људе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, једно од мојих питања овде прибележено је било и ово шта је то, та ваша јединица шта је то формацијски, тих 27 људи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Вод. Ви сте служили војску знате да је то вод, не може бити батаљон.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ама чули смо ми прича и да је одред од 100 људи и 70 људи да је одред итд.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Свашта су звали и бригадом су звали батаљон и корпусом и свашта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, то је вод? Пола вода сте ви оставили у Малешиху, са половином сте, практично са четвртином сте отишли горе на Дрињачу. Шта је то, шта је тај вод имао од наоружања? То је минобацачки вод?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који су то минобацачи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Минобацачи 82 мм.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 82 мм? Колико оруђа има?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Један «120» за који није било мина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико оруђа има у воду? Колико сте имали?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Друго је шта је формација. Ми смо имали четири.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Четири сте имали? Два су остала у Малешиху?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не, горе су остала четири, пет, или три, четири, колико а са мном су кренула четири.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам колико у воду има, формацијски колико вод има, дужи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: У ком моменту питате?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: У моменту кад ја одлазим са Малешиха? У том моменту ја остављам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него у моменту када ви у мају месецу док ви имате 27 људи, командујете водом минобацачким?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Три, четири дана сам ја имао 27 људи. Одмах да вам кажем, овог заменика Мишу Лозановића ја одвајам по наређењу, иде на задатке на Зворник и после тога у Китовницу. Ја само три, четири дана, пет имам 27 људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И колико цеви имате минобацачких?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја 13, 14. Остаје мени 7-8 оних како се зове «72» и остају ми 2 минобацача «120». Ја долазим у Малешић са том формацијом. Из Малешића 28. маја остављам пола њима, од два «120» остављам једну «120» њима и 4 минобацача остављам њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Толико и ви носите горе?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: А остало вучем себи, евентуално могуће да сам попунио и да сам јавио кад сам пролазио кроз Зворник или сам себи узео још један да имам. Ето то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то стање људства и материјалних средстава било и на дан 02. јуна, 03. јуна, 04. јуна, је л' то то?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам се формално водио за цели 27.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него питам горе на терену, на Дрињачи?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: На Малешићу, пардон на Лијешњу где сам ја био са мном је изашло 6-7, дошло је, био је додуше возач један, послали су ми једног потпоручника активног који је дошао, то је можда 8, 9 људи а што се тиче саме формације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је стање 02. јуна увече када сте ви дошли у Зворник, у команду и ту сте шта? Да ли је то наређење или је то предлог који сте ви прихватили, шта је то од Благојевића да сте ви командант II батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То баш правнички и официрски сам дефинисао и на почетку и сад понављам. Представио сам, рекли су ми у ходнику да је формирана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте понављати, само реците шта је то, је л' то наређење?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Представио се као командант бригаде и саопштио ми да ме одредио мене, наредио ми да ме поставља, да мене он поставља, нема договора у војсци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Каква су ваша сазнања каква је то јединица којом ви сад треба да командујете? Шта вам каже човек колико чета има? Где су распоређене? На којим борбеним или неборбеним положајима? Колико људи имају? Шта вам каже и како вас уведе у командовање јединицом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То што сте ви сад рекли увођење командном јединицом је било кратко 02., али детаљније 03. Све

што је мени он као командант бригаде је рекао «Готовац, зона одговорности II батаљона, тебе постављам за команданта, твоја зона је следећа: из Каракаја центар, асфалтни пут до Црног врха, лево», то је комуникација коју сви знају, значи граница мог батаљона је овамо десно од те границе све и Каракај и тамо тај ваш школски центар о коме причате, све припада првом, после првог долази трећи батаљон.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у зони те одговорности и ово сад где сте тренутно, Дрињача та? Да ли је у зони одговорности II батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све дакле, пола Каракаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немам представу господине Готовац, немојте замерити, дакле, немам ту представу па само вас питам да ли је и ова Дрињача са које сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Зато желим да вам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не слушате ме, причате своју причу. Да ли је и та Дрињача у склопу те зоне одговорности за коју је он рекао, само ми то реците, дакле и та Дрињача је?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: И после још Дрињаче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам схватио да је она некако одвојена, да је она практично у окружењу противничких снага, овамо језеро а околио противничке снаге, немате никакве везе ваздушном или воденом линијом са командом?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Управо тако, то је једини батаљон који је био из два дела.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта вам каже, где су вам чете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Између нас и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико чета има, шта вам је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све ми је речено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико чета?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Речено ми је да има у Зворнику, није рекао број, рекао ми је имаш чету на Кули Граду, имаш Малешин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико чета шта вам каже?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: 7, 8 тако нешто је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 7, 8 чета? Које бројно стање?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Те све сеоске чете које су биле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли имате неку представу о бројном стању?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја се добро сећам да ми је било страшно кад сам платни списак потписао. Ја нисам никад видео батаљон, није то као војна вежба па да видите батаљон пред субом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли ви упознали командире чета, јесте ли ишли на њихове положаје?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па видо сам 1.300 и нешто, јер било је на платном списку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте упознали командире чета, да ли сте отишли на њихове борбене положаје да видите где су, како се држе, како су организовани итд?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: На подручју Дрињаче све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него II батаљона који прима, пазите, уводи вас у командовање човек?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, нисам видео ниједног командира чете, ни другог, ни трећег, ни четвртог, ни петог, ни шестога него будем у, имам проблеме са таквима као што је тај Драго Машановић који треба да иде у Дрињачу па неће и кад завршим све то око формације отпремим неке људе, неки људи хоће, слушају наређење и официре и војнике отпремим у Дрињачу и одем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико људи поведете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пошло је, нисам ја повео него официри су одвели па једно 20-ак људи и један транспортер итд. и они су отишли у Дрињачу трећег. Ја остајем четвртог ујутру да остатак који су ми рекли иду кући да се окупају, да се оправдају, да накупе ствари итд. и ја четвртог ујутру видим какво је стање је л' се све то разбежало и официри и војници и то нешто мало што је било ја са њима око 12 сати 04-ог одлазим Србијом, седам на чамац и одлазим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко су ти официри?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па ето има официра, за позадину био је капетан Милан Мелезовић, старији човек послушан, кренуо, капетан Милисав Митровић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је л' то команда батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, они су придодати мени и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има ли наредбе?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Наредбе нема. Ја сам питао човека шта је. Он каже ја сам позадинац и старији човек итд. и он је био помоћник команданта за позадину у Дрињачи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кога све имате ви у команди батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Милисав Митровић капетан прве класе, референт за опште послове батаљона и он је правио те спискове и он је кретао се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једино он са вама?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте. Он је то дописивао. Он је дошао у Дрињачу, он је био у Дрињачи, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Набрајајте?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Придодат ми је мајор, после касније овај како се зове Васиљевић, он је послат у име команде бригаде и да помогне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било касније, не него овог 04-ог кад идете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема више, што се тиче команде био је један водник Борко Вукајловић који је касније погинуо у једној заседи. Значи, што се тиче старешина кренуо је Борко Вукајловић, озбиљан човек, кренуо је Милан Мелезовић, капетан Митровић, они су кренули, а као што су рецимо Петровић Стево и остали они су побегли у своја села. У Пилицу и у све никад се нико није јавио горе и маса да не набрајам, официра који су требали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква је ваша представа тада била, је л' имате ви стварно људе? Имате ли ви стварне људе или је то нешто фиктивно, нешто измишљено, ево прва чета, друга чета, седма чета, осма чета или су то стварно људи стварне чете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сад ћу да вам кажем. У моменту кад сам ја кретао у Дрињачу, ја сам рекао чврст договор сам имао са командантом бригаде да све проблема што буде на Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте ме разумели.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Знам да ме чекају чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли то формиране чете, је л' те чете постоје, је л' ти људи постоје?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па кад сам дошао у Дрињачу онда сам видео да ли имам чете, видео сам да имају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него кад сте примили наређење да сте постављени за команданта батаљона, па вам

командант бригаде Благојевић каже Готовац ти си командант II батаљона, II батаљон има 8 чета, то су ова, ова, ова и ова, имају толико и толико људи, зона твоје одговорности је та и та, чете се налазе ту и ту?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам веровао да је то тако. Ја сам вероватно да постоје чете и уверио сам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То вас питам, је л' ви имате представу да је то нешто сад нека фикција, биће, или је то нешто што постоји?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче Зворника где је шта било, чета око Зворника ја не знам да ли је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ово што сте ви задужили, ово што сте ви задужили, то је врло озбиљно?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Закључио сам оно кад сам дошао у Дрињачу да ли је то тачно, а за Зворник сам претпоставио да је тачно, ако је тачно што да верује да ме лаже командант бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сад ми објасните, видите и ја и сви други, сви смо лаици, комплетно веће у том смислу је лаик једино што сам ја служио војску ако је то сад нека школа, нека предност, нека буде тако, али смо се сви јако спремали и јако учимо и кроз ове поступке, учимо и ова питања па ми остаје нејасно, дакле, ето као лаику, а имајући у виду представу о томе да је батаљон једна врло респектабилна сила и по техници и по људству са којим располаже батаљон, је л' тако, па ми остаје потпуно нејасно да ви толико људи и толико средстава оставите а вратите се да командујете с она 4 минобацача и једним без муниције петим, 120 мм и са оних 5, 6, 7 људи, 20-ак отишло с вама горе, а оставите практично комплетан батаљон без сопствене команде?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Погрешно сте повезали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А немате никакву могућност комуникације, немате телефона, немате радио веза, немате ништа.

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Кад ја долазим из Лијешња у Зворник мени се тад саопштава да сам командант батаљона. Од тад па надаље ја са тим минобацачким одељењем и водом немам ништа. Ја долазим у Дрињачу, преузимам команду, покушавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Над чиме, над чиме преузимате команду?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чете горе, долазим у Дрињачу, затичем сеоске чете које су постале ВРС и формирам команду, нема горе команде, ја је сад формирам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И шта је то сад горе чиме ви командујете?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је дио батаљона.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дио вашег батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: А ја само формирам своје командно место.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав дио? Јесу ли то неки водови самостални водови, чете, шта је то?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Видите, командовање батаљоном ја сам објаснио, решено је тако да ја као командант са командом идем у Дрињачу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта имате у борбеном смислу?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Горе у Дрињачи, чета Дрињача, чета Зелиње, чета Лијешањ, чета Ђевање, чета Каменица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пет чета имате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Четири, Селак се зове а Каменица од Новог Села.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А чета је стационирана тамо где сте ви били са она четири минобацача?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То се каже чета. Не, не, Лијешањ је на 700 метара, Дрињача на 150 надморске висине, доле је команда, ја доле долазим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него на том терену који је у окружењу то вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је објект тзв. дома, ја ту успостављам команду а чете су по терену, а ја више немам везе од тог момента са минобацачком јединицом, њу је преузео један други човек и био је једно 5, 6 дана ту и онда је и он отишао са том јединицом изван зоне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А каракајска чета где је ту?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Она је далеко од мене 30 км.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи, никакве комуникације?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Она је тамо била прије него што сам ја постављен за команданта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве комуникације са њом немате?

СВЕДОК ДРАГАН ГОТОВАЦ: Са каракајском никакву комуникацију нити непосредну ни са Здравком Благојевићем ни са било којим старешином ја немам, изволите ме суочите са било којим човеком од Чаруге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него како то објашњавате, како објашњавате то да командант одлази и остале јединице а да са њима нема никакву комуникацију? То ми је потпуно нејасно.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чете код Зворника нису остављене без команде. Зар мислите да бих ја толики шарлатан био, официр и правник да оставим чете без команде.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте командант.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја, пазите.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема, Ви сте командант, Ви их остављате без сопствене команде.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дозволите, командант бира своје командно место. Ја сам могао тада рећи, моје командно место је Шћемлија, моје командно место је Кула град, ја то нисам хтео, јер је процена команданта бригаде била да је Дрињача угрожена, изузетно војнички угрожена, као што је била и Кравица. Кравица је сва спаљена, Дрињача је опстала и ако има нешто, неку функцију што сам отишао горе, тај народ и та села су спашена, нису изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте оставили команду каракајске чете, то Вас пита колега?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам, свом заменику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оном Пелемишу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, коме ћу другом, војнички не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нико њега не помиње него Вас?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, човек није се примицао Каракају, био је на Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту сте Ви оманули, тај коме сте Ви дали задужење, није одрадио, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је човек своје место командно одредио изнад Зворника на једном брду које се зове, овај, како се зове, Шћемлија. Одатле има позицију и види све што иде из правца Тузле, он види одатле, све што види из правца Снагова, види, из правца Зворника, све, не може он као мој заменик

команданта који треба да брани Зворник, ту седети и у команди у Каракају. Није његово да буде у Каракају, доле је команда бригаде, она зна где су Каракајци и она може са њима да расправља. Он човек се бринуо о одбрани, како се зове, Шћемлије. Први дан када су напали Муслимани, човек је рањен, рекао сам Вам, санитар изрешетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите то, сачекајте мало.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није пустите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хронолошки, само тренутак. Имамо, молим Вас, 01. до 05. јуни, 01. јуна људи долазе, ту имамо хиљаду доказа, људи долазе у ТШЦ и каракајска чета почиње да их обезбеђује. 02. јуна Ви добијате задатак да сада не понављамо.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 05. јуна они су ту, 05. јуна одлазе. Реците ми, 01., 02., 03., 04., 05. ко је командант каракајске чете, јер Ви кажете, да ово што пише, да су од 01. до 31. јуна они у Вашем саставу под Вашом командом, није тачно, значи реците ми, тих пет дана, сваког дана, ко им је командант?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Госпођице судија, то што сте рекли малочас, ја верујем да је то тако. Ви добро разликујете појмове формалне команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада Ви мене хвалити или кудити. Реците ми, од 01. до 05. јуна, ко командује Здравку Благојевићу, јер не могу да поверујем, молим Вас, немојте заустити док не завршим, не могу да поверујем да Здравко Благојевић сам себе доводи у ситуацију да чува 700 заробљених цивила Муслимана, нити је то тако било, нити докази иду у том смеру. Значи, ја Вас питам, 01., 02., 03., 04. и 05. јуна ко командује њиме, ето том четом каракајском, која је према писменом доказу, у саставу другог батаљона?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ко им је непосредна, ко је контактирао са њима и са ким су разговарали и ко им је издавао наређења, ја то не знам. Ја сам био где сам био и отишао на Дрињачу. Ја не знам и не може нико из каракајске чете рећи да је био, да је био непосредно у контакту са мном. Ја немам никакав контакт са четама Снагово, четама Каракај, четама око Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ко јесте, не ко није.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам, немојте тражити од мене да ја упирем прстом и да кажем да им је наређивао тај и тај. Када ја сам у Дрињачи, ја не могу да кажем, јер то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате Косту Пејића, звани «Бурек»?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја не знам ни за ове који нису ништа чинили, ево Ви стављате њима на терет да су чинили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Шакотића, покојног Шакотића, Милана, командира вода каракајске чете?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, погинуо је 1993.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, погинуо је. Да ли знате «Регија», Ристановић Драгана, «Реги»?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ристановић Драган, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други вод?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да је и он погинуо касније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, погинуо је. Да ли знате те људе? Ево један Коста Пејић звани «Бурек», да ли знате њега?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да, знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да такође, није значи само Чаруга и Машан, из Пилице, из овога, он каже, Пиварски је у саставу другог батаљона, то су Зокс, Торо, у саставу другог батаљона смо и ми, каракајска чета и надређен нам је Готовац. Он то каже. Зашто он то каже, ако кажете, Чаруга и ови, значи он ником није надређен, он је обичан војник?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Зато што.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми објасните то, ево он каже овако: «Пиварски је горе у Дрињачи имао неку специјалну војску, а Готовац је командант батаљона у чијем саставу је тај Пиварски», каже и то све време. Како он не рече неко други је командант?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рече ли он да сам ја био у Дрињачи или да сам био у Каракају?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, каже, Ви сте у Дрињачи. Не, ја Вас само питам, зашто он каже да сте Ви командир чете, чете која чува, то Вас питам?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не може ниједан поштен, честит војник из чете каракајске рећи да је са мношћом имао било какав контакт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже да је рекао?
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ни командир вода ни чете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам оно што су рекли, не што нису рекли.
Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја волим што ме то питате, да то разјаснимо, изнад свега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми, ево још један, значи има њих још, то Вас питам и сада тај исти човек прича да тај Пиварски, да

тај Нишки долазе у ту школу, да тај Бошко Стојановић из Каракаја вози храну и тако даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Госпођо, како да не зна да сам му ја командант, када је морао тај «Бурек» и остали да дођу у Дрињачу, овај на испомоћ код мене, јер сам ја тражио од команде бригаде и њима је саопштено овај у чети, тражио је Готовац из Дрињаче испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како не споменуше неког другог?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Како ће, нема пет команданата. Ја сам један једини командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Сплићу неког команданта?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Био је тамо заменик овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик чији?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ваљда Пиварског, шта ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А чију ефективну команду, ефективну команду над четама око Зворника, ниједног јединог дана ја нисам остваривао, од момента формирања батаљона до августа 01. када су постали они шести батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити знате ко је то радио?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А формално-правно имају командири чета и они који, заменик команданта батаљона и то, то је ствар некога да утврди ко је наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате некада ситуацију да командант бригаде наређује директно командиру чете, да ли је било тога?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Има могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју, реците нам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: По пропису постоји то, постоји могућност – ако је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно самосталне чете.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ако је командант далеко, није ту, био присутан, а требало је употребити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да применимо то у Зворнику, да ли Вам је то познато да је Благојевић.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја не искључујем да је неко у име команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање такво везано за то?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Немам сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнање? Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја заита немам сазнање ко је те људе поставио на невојнички задатак и ја то никада не бих као човек учинио, војнике послати на невојнички задатак, поготово задатак који је скопчан са, нисам ја човек из Америке или из Ниша или било где. Ја сам човек који зна те људе. Мени је јуче човек из Ђулића био. Ја имам клијенте сада, овај, разумете. Да има ико сазнања, икакву трунку да нешто сам ја у то инволвиран, верујте, не би долазили људи из Ђулића, из тих места да им ја будем адвокат и да их браним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули, какве су се активности дешавале у штабу територијалне одбране, када већ о томе причамо, 01. јуна, када су ти људи заробљени? Да ли сте икада чули? Вероватно пратите ово суђење.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула сам да многи Зворничани прате суђење.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сада ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за то, да ли можете да нам кажете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја ћу Вам рећи шта сам чуо, шта сам чуо у Дрињачи и шта сам лично овај, ја сам чуо да свега има, свакаквих проблема, свакаквих чуда. Једне прилике сам дошао својој кући, ја сам сазнао да нема деце Бранка Грујића, председника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком датуму причамо?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И нема деце, нема. То је период јуни месец, јули и тако. Шта је било, морали су да се склоне у Мали Зворник, у кућу брата, да се склоне, јер су им претиле паравојне јединице и то се поклапа са оним догађањима за која сам такође чуо, да ли су неке паравојне долазиле у територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас уопште нисам питала. Питала сам Вас, да ли сте чули, шта се Ви смејете, хоћете да изађете напоље?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо ми чули и то је у реду и то ми прихватамо, али то што сам Вас ја питала, нема везе са питањем да ли знате 01. јуна у штабу ТО шта се дешава, то је питање.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам 01. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, молим Вас колега, немојте коментарисати.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 01. јуна 600 метара надморске висине село Лијешањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам само да ли сте чули, да ли не, знам где сте.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули? Хвала.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, знамо ко је упадао од паравојске, то није спорно, то није предмет овог оптужења, него судбина ових људи.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви сте питали шта се дешавало у територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у штабу територијалне одбране 01. јуна сам питала, у штабу ТО, а не шта се дешава, паравојске упадају, знамо да су упадале и да су претиле господину Грујићу, то знамо, али то није ратни злочин, нити је господин Грујић, хвала Богу, страдао, нити његови синови, добро. Немојте сада да замењујемо тезе, ја Вас питам у штабу шта се дешава.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам схватио да сте Ви, да ли сте Ви у неком сродству са господином Грујићем или?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У даљем сродству.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Даље сродство, зато сам и добио поверење да будем његов.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта рекосте за другооптуженог?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да будем први адвокат његов, зато сам добио поверење.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, а шта рекосте за другооптуженог, да ли се знате или не знате?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Човек је из Србије, како ћу.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Имао сам прилику да га видим, ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте га упознали?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, чуо сам и у пролазу су ми показали људи, то је командант територијалне одбране, тај и тај.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, шта су Вам рекли?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта су Вам рекли, то је тај и тај, именом и презименом или функцијом?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, јесте, и Фадил Бањановић да је контактирао са њим и да је то везано тамо и да су разговарали и тако. Е то сам чуо, то сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не слушате ме, шта су Вам рекли, да је то Пера, Мика, Жика, дакле именом и презименом или?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је Марко Павловић, командант територијалне одбране.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле и функцијом и именом, Марко Павловић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, ја сам видео човека.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам што говори име Бранко Поповић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мајор, ја сам то врло, врло, врло и то чак можда крајем рата или после рата сазнао. И верујте да то, то ми је баш онако било изненађење, а после када сам боље размислио, то је значи један високи обавештајни систем, да се тако уверљиво неко представи и буде, одигра улогу другог имена, то је. Имао је, овај, униформу ЈНА; чин ЈНА, мајор Марко Павловић, официр ЈНА. То је што сам ја могао да знам, да закључим што сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре Вашег одласка у рејон Дрињаче, да ли је било тамо војске?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: На том подручју?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У рејону Дрињаче, та села која сте Ви помињали, па закључно и са том Дрињачом, да ли је било пре војске и која је војска ту била пре Вас, ако јесте била?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Постојале су све, свако село је имало своју чету и то је припадало, такозваној територијалној одбрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сада када Ви одлазите у Дрињачу, је ли те јединице које су већ ту биле, потпадају под Вашу команду или?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Затичем те јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Затичете те јединице?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Затичем наоружане чете, мање чете, веће чете, са добрим официрима, без официра, са војницима као командирима и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где је Ваше седиште команде?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Моје се мењало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мењали сте?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Позадина и званично је дом, централ ја мењам позицију, некада сам на Лијешћу, некада сам на брду изнад Зелиња, некада сам на, значи посао команданта који хоће да буде командант, да одбрани то, мора да буде на терену, а мање у команди да седи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли на тај терен, јесте ли се упознавали са претходном ситуацијом и од кога и на који начин сте то учинили или како сте се упознали са том ситуацијом на терену?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У ком смислу мислите ситуацију, војничку? Па морао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се нешто дешавало ту, да ли је било неких проблема, па Вам они, ипак неко реферише од тих командира, командир обично прве чете, јел неке или неке најзначајније јединице па он реферише стање какво је, где је највећи проблем?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Првих дана нисам излазио из Дрињаче, али сам касније, али првих дана сам контактирао са људима, са старешином из Дрињаче и са његовим замеником и онда сам после обилазио остале чете, тако да имам сазнања шта се дешавало у свакој чети и у сваком месту, имам сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознати са неким страдањем, убиством од деведесетак цивила на том подручју?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ако сам разумео, има приговор, значи суд ме не уважава да овако кажем. Што се тиче.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините, имам примедбу, овде сада тужилац води истрагу за неки други предмет који није уопште.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви нисте овде, колега адвокат истиче да Ви овде када сте мени читали шта се ставља на терет, нисте ставили на терет Дрињачу и те ликвидације наводне које су биле, а господин тужилац пита на то, адвокат приговара, а Ви одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да одговорите, ја немам ништа против, и ти су људи ваљда, иако нису ушли у оптужницу, ваљда и они јадни заслужују да се помену, рецимо. Не, истрага, не, не, истрага не у једној реченици, али ја се извињавам, стварно сам уморна, можда сам пречула. Питање је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Смисао је.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Било је питање браниоца да то није предмет оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте Ви, Ви нисте овде адвокат, али сте сведок, пре свега, а после сте адвокат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Смисао питања није да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање, извините колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је било, да ли је упознат са страдањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво председник већа, па онда веће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Деведесет цивила у Дрињачи?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, нисам чула питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, ако ће бити, примедбу имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте питање да чујем, нисам чула питање.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Поставио је малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам га чула, ја се извињавам, нисам чула, уморна сам. Седите да чујем питање, па ћемо да видимо примедбу на питање, па ћу одлучити ја, по ЗКП-у како иде. Питање је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је било, да ли је упознат са ситуацијом на том терену у Дрињачи и тако даље, пре него што је дошао, односно када је дошао и од кога и сада у том смислу, да ли је чуо за страдање деведесет цивила у Дрињачи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу, он је дошао у Дрињачу када, само тренутак, о је 28. маја. Да ли је чуо за нешто раније?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не 28., на Лијешањ сам дошао 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у Дрињачу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 04. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04. јуна, па је питање, да ли сте чули да је неко убијен у Дрињачи раније, јесте чули?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па примедба, председнице већа, нећете га сада пустити да одговара то, док ја не ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците примедбу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Примедба је сасвим јасна, онда ћу ја сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није предмет оптужбе, добро.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прво, ја немам ништа против да утврђујете злочине који су се десили ван оптужнице, постављајмо

питања. Онда ћемо ми питати, а нећете прелазити преко тога, питаћемо и за овај злочин у овом селу што сте споменули, онда ћемо питати за све злочине па ћемо утврђивати, ако ћемо тако или ћете се држати оптужног акта, па ћемо само то. Ако ћемо ово, онда немојте мени сутра или мало после одбијати када будем господина питао да ли је чуо за тај злочин, ко је побио ове људе, ко је побио оне, ко је спалио оно село, што сте спомињали и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, јасно је, седите. Ја уопште не сумњам да ћете Ви рећи да нисте чули, према томе, мислим да није проблем да одговори.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: **Немојте судија да дифагмирате сведока.**

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Хоћете да будем искрен.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да не сумњате да ће то, значи он Вам је лагао овде, донели сте одлуку да Вам неистину говори пре него што сте оценили његов исказ са свим исказима. То није у реду и то није по ЗКП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговорите ако не знате.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Овај Ваш коментар је заиста за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многе ствари нисте чули, то су ваљда сви схватили.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: За мене је на неки начин био увредљив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините на увреди, уосталом, ако хоћете да одговорите, ако нећете, немојте, то је било пре Вас, Ви нисте били ту ни команда, ни надређени, ништа.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините, ја сам исту примедбу то имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И ја Вас молим да, ми смо у претходном току овога поступка који је трајао неколико година, такође водили истрагу што сте дозвољавали и тужиоцу и пуномоћнику оштећених да воде истрагу за Техничко-школски центар кроз овај поступак и ја Вас молим да ми када постављамо таква питања, Вама нису битне те неке уводне ствари које мислим да су јако важне око страдања неких других људи, а сада, значи, није ствар да ли он хоће да одговори или неће, ја принципијално Вас молим

да забраните да се води истрага и пуномоћнику оштећеног и тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате добро да док није био Техничко-школски центар у оптужници.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, а знамо шта се ставља на терет господину Поповићу и да је то у сред тог периода, према томе, да бисте утврђивали нека овлашћења и власт, на неки начин смо та питања дозвољавали. А што се тиче Дрињаче, ево, ако желите, реците да ли сте чули, ако не желите да кажете или нисте чули, како хоћете. Никакву истрагу нити можемо, нити смо овлашћени да водимо. Ја знам у предмету, то није први пут, и без овог питања су људи говорили да су ту људи страдали, али ако Ви не знате или, небитно, ако нећете да одговорите ето, имате право да кажете шта год желите. Изволите, господине, примедбе смо чули, изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Са тог подручја.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, нека веће одлучи, немојте Ви то одлучивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја одбила, да сам ја одбила или.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него што сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам да може ако жели, колега Перковићу, седите. Значи, ако желите, одговорите, да сам одбила, веће би одлучивало. Добро, два сата, можда сам уморна па сам ЗКП заборавила. Изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није предмет, ја мислим, ја сам овде позван везано за околности, везано за дело које им се ставља на терет. Чини ми се да то није наведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајдемо онда.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да се не исцрпљујемо џаба око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће Вас онда тужилац можда питати, као бившег судију и тужиоца.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Позовите ме без, уствари сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зваће Вас тужилац можда, не знам, изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није код вас још наступила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Смисао, овај, дужан сам да појасним због чега је то питање. Дакле, није уопште било у овом правцу у коме одбрана приговара. Колега, Ви када говорите, ја ћутим, мислим за толико је.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Добро, није спорно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Довољно је да се разумемо како треба на претресу да се понашамо. Смисао питања је био пошто сведок дакле у својим јединицама које припадају другом батаљону, а налазе се поприлично удаљене војнички посматрано, ван места где се он налазио и да о тим догађајима не зна, значи због тога и дакле, смисао питања је био да о догађају који се збио ту где и јесте он, је ли зна или не зна? А он може да каже и може да не каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апи, он није тада био.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дозволите председнице већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, добро, не, не, овај, дакле, да би могли да лакше оценити исказ, ето, то је то, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ја сам схватила да он није ту у то време, јел тако, господине Готовац?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам, када сам дошао у улогу команданта батаљона у Дрињачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао тек у јуну.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И када сам поставио официра безбедности и када су дошле до мене информације, нисам дошао до сазнања да је било који војник, припадник дрињачке чете, чете Зелиња, чете Ђевање или Лијешањ, извршио нешто што представља ратни злочин. Да ли сам био довољно јасан? Дакле, када сам дошао за команду, на основу онога што сам ја прибавио информација преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: О догађањима пре мене. Нисам установио, јер ме је интересовало, да ли има људи који су било ша чинили што не, јер морам да знам са ким командујем, знате. Ја нисам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете, Вас је интересовало само да ли су Ваши људи нешто урадили?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Људи које сам ја затекао, којима ја сада командујем, којима сам ја командант, јер ја сам свестан својих и официрских и људских и свакаквих одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас ја добро схватила, Ви сте чули да се нешто десило, али пошто сте схватили да нису Ваши људи, онда нисте се даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Биле су приче разноврзне и ја сам настојао да те приче профилирам и да видим, има ли неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за догађај сте чули, а знате да нису Ваши људи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И то рекла-казала, да ли и у томе има војника који су под мојом командом, да би био сигуран да неко такав не уради поново нешто, а да не падне на мој терет. Због себе сам, да будем искрен, то испитао и због опште ствари да имам стање како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ограничили сте се само да то нису Ваши људи, а то што се десило. Јесте, немојте да коментаришете, нећемо више даље да полемишемо.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ти људи у тим четама, нисам 04. јуна и 05. и 06. и 07., наредних дана уопште док сам био командант, дошао до сазнања да је неко од њих вршио ратни злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сам Вас ја разумела, добро. Изволите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, нема више питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ово питање на које одбрана реагује, схватам као врло значајно што се тиче контекста. Ми стварно не можемо овде да расправљамо и разјашњавамо нешто, а да не знамо контекст. Према томе, то нема везе са тим да ли су предмет или нису предмет оптужнице, они су, оне доприносе разјашњењу контекста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја бих волела само питања. Изволите питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ето, молим вас, сада ћу да покажем како, овај, сведок нам овде без икакве сугестије, без икаквих интервенција говори, описује о томе да је он 08. априла, на питање председнице, где је био 08. априла, он каже да је био у Челопеку, да је чуо детонације, нарочито из Липовца, сада ја питам, ко Вас обавештава, како Ви то сазнајете, рекли сте, био је напад «Зелених беретки»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Непосредно чујем, минобацачке гранате.

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да је напад «Зелених беретки»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Оне су допирале са две позиције, са Куле града и са Робне куће, била је на самој плочи постављен минобацач, ту. То знам када су касније рекли где су затекли минобацач. Затечен је минобацач на платоу Робне куће, у центру

Зворника, зато што су они владали Зворником војнички неколико дана, пет, шест, десет дана и дејствовали су са Куле града минобацачима који су заробљени када је Кула град заузета од стране ЈНА и донесени су у «Стандард» ти исти минобацачи ишарани тим разним бојама.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, Ви сте у Челопеку и кажете, не померате се нигде. Ко Вас обавештава да су «Зелене беретке», како сте рекли, напали град?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чује се, детонације се чују.

НАТАША КАНДИЋ: А шта још чујете да се догађа тог 08. априла?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чујем да су биле борбе, чујем да је рањен човек на Малешиху, пардон, на Шћемлији, чујем да је ишла тамо, да је санитар овај, докторица рањена, да је возач убијен, то сам чуо, јер ја сам у њивама, ја нисам у команди. Ја само то што народ прича чујем, евентуално ти људи.

НАТАША КАНДИЋ: У њивама народ прича?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, у тим кућама крај мог положаја.

НАТАША КАНДИЋ: А шта Вам тај народ каже, шта се догађа у Зворнику?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Народ је рекао, ја сам то још чуо и овај, чим сам дошао у Челопек, да је, да су, између Зворника и Каракаја «Зелене беретке» поставиле барикаду негде око Видакове њиве, да на тој барикади они имају своју војску, да је дошло до раздвајања полиције, да су српски полицајци у Каракају и да су Муслимани горе, чуо сам. Ено га и данас седи са нама, зезамо се, то је наш бивши «пацијент» као судија, Бељуљи, овај, жив, здрав данас ту, он је пушку имао, он и сви које смо ми судили као судије у овом зворничком суду, узели су оружје, ваљда су их обични људи се плашили.

НАТАША КАНДИЋ: То су информације, које Ви сада помињете, врло прецизне. Мени није јасно, како ти људи који су у њивама, знају све то, то што сте нам сада рекли?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Е то што сам ја тада чуо, ја сам и накнадним сазнањима, заиста уверио се да је то тако. И не само то, ја сам дошао до књиге коју је и написао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим Вас, не књига.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мирзет Хамзић који је и описао њихов напад на Каракај и мислим да се не може то, овај, побити, ако људи признају да су имали војску и да су напали Каракај 08., да су имали успех и славили то на Видаковој њиви и то пише један

Муслиман и то честити човек који је завршио и верске школе и филозофске, заиста ја морам да верујем.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, мени је само чудно, овде је прошао велики број сведока који су нам врло конкретно описивали шта се догађало у Зворнику 08. априла и сада Ви седите тамо у Челопеку и кажете да сте лоцирани у неким њивама и сада Ви износите неке друге податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да пређемо са 08. априла, јер заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Увек се, молим Вас, стално се потеже да је он обавештен, да он располаже неким подацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цениће суд његов исказ да ли је логичан, да ли не.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али корисно је, молим Вас, и за нас да знамо ко га то обавештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пустимо 08. април, да пређемо на мај и јуни, ако има још нешто што нисмо чули.

НАТАША КАНДИЋ: Па, нећемо одмах на јуни, него ћемо још овај, још о мају. Ево мене занима, овај, када каже да је, нисам схватила, пре него што сте отишли у Малешић, да Ви знате да је Рашево спаљено, јел тако или?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисте то добро отпратили.

НАТАША КАНДИЋ: Него?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није пре Малешића, него у Малешићу мени саопштавају да је тај дан.

НАТАША КАНДИЋ: А ко саопштава?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, ови који су дошли из команде. Дође вам курир, курир са аутом и јави, били су неки официри.

НАТАША КАНДИЋ: Питам поново, како сазнаје да је то Рашево овај спаљено?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рашево, Рашево, село.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Рашево.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Кажу, тај дан је нападнуто, спаљено.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сада чујете ту када сте у Малешићу да је и постоји напад према Дрињачи. Е сада ме само занима, колико је Малешић од Зворника?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мени долазе људи да ми саопште наређење да морам, да морам да идем горе на, они ми саопштавају, ја одлазим.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је Малешић од Зворника?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, до Козлука има једно 15, горе једно седам, осам, једно двадесет, двадесетпет километара.

НАТАША КАНДИЋ: А која су села ту око Малешиха?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Српска Витиница, десно, лево Бошковићи, иза Мијићи, Пантићи, доле је Козлук, напред је Витиница.

НАТАША КАНДИЋ: Јусићи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јусићи одмах ту.

НАТАША КАНДИЋ: Одмах ту?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Ви сте, значи, овај, до 28. маја ту у Малешиху, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам ја у Малешиху, ја сам на подручју тих села.

НАТАША КАНДИЋ: У пољу, у пољу.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Иза Малешиха доле.

НАТАША КАНДИЋ: И видите шта се догађа?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У једној великој ували доле.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете, одмах ту су Јусићи.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Према Мијићима, према Пантићима.

НАТАША КАНДИЋ: Само да знамо како је, значи, имамо Рашево село, чујете да је спаљено, да иде напад према Дрињачи, е сада нам реците, е шта се ту у Јусићима, 27. догађа?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Видите, ја када сам дошао у Малеших.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам само, пошто сте нам рекли за Ваш вод, за Дрињачу шта се догађа, ја Вас сада питам, ту Вам је село поред Вас Јусићи. Шта се 27. догађа у Јусићима?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам, када сам дошао, видео да је војска, да је војска у Малешиху недисциплинована, да је, мештани, да су ту продавнице, да ту пије се и ракија, пиво и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то војска 27. маја?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, сами мештани, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та сеоска?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да не би, долазе људи, долазе, седе, наводно тамо пију пиво и Муслимани из Јусића, из Србије, из онога, пред продавницом пролазе и тако даље. Ја да бих обезбедио позицију, јер нормално да ће човек из Јусића одати људима из Витинице, јавити, знаш, има та јединица или горе. Значи, ја чисто због официрске обавезе да обезбедим своју

јединицу, да нико тамо не долази непознат, постављам на улаз, од центра где се креће према Малешићу, постављамо дрвену препреку да цивили не могу тамо, сем оних који живе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Барикаду?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И ја нисам дозвољавао мојим војницима, моји војници нису ишли ни у село, сем ако је недисциплинован.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас само питам, пошто сте нам рекли да је Рашево спаљено, да иде напад према Дрињачи, а ја Вас питам, шта се, Ви сте ту у њивама, Малешића, шта се 27. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, логично је питање, ако је чуо за ово, онда је чуо и за ово. Ако смо већ у датуму који нас интригира, а то је 27., 28. мај, јесте ли, питање је кратко, јесте ли, ако сте чули за Рашево и Дрињачу, да ли сте чули за Јусиће, да су ту неки Муслимани страдали?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Било је борби, било је на српској Витиници борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су страдали неки Муслимани?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, Јусићи, рекли сте да је то до Малешића, ја Вас то питам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ту су биле борбе, сада шта је било у тим борбама, ко је долазио, ко је побеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и оно спаљено, питање, као и ово или није?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја са тим немам ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има убијених?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам пролазио, моје кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули питање?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Са позиције одакле одлазим, силазим у другом правцу и не враћем се у Малешић. Ја са војним камионом силазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, господине Готовац?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, идемо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чуо сам за борбе између Срба и Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све ћемо да ценимо, ово сте чули, добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, идемо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И Муслимане обучене у четничко одело који су дошли у српску Витиницу, Србе тамо, убијали се међусобно.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, само се сконцентришите.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: А за Јусиће, ту јесте чули, да ли има убијених људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље више, ја сам питала, рекао је. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, овај, кажете да је, овај, добијате наредбу само да идете у Лијешањ, 28. Да ли Ви улазите у Дрињачу када долазите, на 150 метара, Лијешањ је на 700 метара, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Позиција, позиција за.

НАТАША КАНДИЋ: Како идете до Лијешћа?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Позиција за јединицу у којој сам ја, мора бити на највишој позицији.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, 700 метара.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да би имала нешто прегледа, још има нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам, да ли идете преко Дрињаче?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да, преко Дрињаче.

НАТАША КАНДИЋ: Па се пењете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте, 28.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је у Дрињачи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Како ко је? Ја долазим у село Дрињачу, засеок Мијатовић, ту излази чамац, знате и ми ту стижемо, пардон, ми смо дошли са камионом. Долазим отуд, како се зове, од овог Зворника и идем за правац Лијешањ.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам, ко је у Дрињачи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мислите, цивили, војници, на шта мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Ко живи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Живе Срби и Муслимани, увек.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је, ко је у већини ту, ко?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У самој Дрињачи.

НАТАША КАНДИЋ: Која војска је у Дрињачи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само место Дрињача је српско, 80, 90%, изнад њих село муслиманско.

НАТАША КАНДИЋ: Која војска је у Дрињачи када Ви долазите 28.?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Локална чета сеоска.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има некога са стране?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Када долазимо, ја сам отишао на Лијешањ, не могу то, само када сам пошао 02. јуна, онда сам видео праге.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ко је у Дому културе?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: 02. или 03. јуна.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да после 04. јуна је Ваша команда у Дому културе, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је сада 28., ко је пре тога 28. када пролазите, да ли видите, ко је у Дому културе?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нико.

НАТАША КАНДИЋ: Нико, добро. Да ли Ви одозго, значи са те коте од 700, видите шта се догађа доле у Дрињачи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је позиција која је окренута Вељој Глави и Зворнику и Рашеву и Церској, одакле постоји могућност напада и зато сам запосео ту тачку, а Дрињача је окренута Србији, језеро Србији и горе Зелињу и теоретски се не може, 156 је надморска висина Дрињаче, а око 700 је и то је потпуно.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам лаик и као лаику, ако сте Ви.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема оптичке видљивости, нема, ако Вас то интересује.

НАТАША КАНДИЋ: Баш није јасно да нема оптичке видљивости, што сте се пели горе?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Има, оптичка видљивост са Лијешња према Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али које је питање?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Али према Дрињачи није.

НАТАША КАНДИЋ: Ево питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он био ту када је било то убиство, раније се то дешава.

НАТАША КАНДИЋ: То није тачно да је раније, извините, 30. је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нећемо сада тај догађај.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само хоћу, молим Вас да питам, да видим, којим путем сте ишли у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, на питање тужиоца, ја сам.

НАТАША КАНДИЋ: Није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам му рекла ако хоће да одговори, он је колико је хтео, одговорио је. Нећемо, молим Вас исто.

НАТАША КАНДИЋ: Ви дозвољавате да он говори о Рашеву, о нападу «Зелених беретки».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите како је то интересантно, сада Ви кажете да дозвољавам да говоримо, а они кажу. Е па то нећу дозволити, зато ћемо сада само да идемо на оптужницу.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да је то добро, зато што долазимо до контекста, ја мислим да је контекст важан и ја.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контекст смо одрадили за ове четири године, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Нисмо још све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је био рат, идемо на злочине који су се десили.

НАТАША КАНДИЋ: Не зашто је био рат, него ми одговарамо на питање у вези са оптуженим, шта се десило у односу на његову одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када буде у оптужници, детаљно ћемо га испитати. Изволите на оптужницу крените.

НАТАША КАНДИЋ: Ви добијате, долази неки војник да Вам пренесе наредбу команде да треба да дођете у Зворник и сада, којим путем идете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Долази војни камион је дошао од Зворника и скреће ту где је српска Каменица.

НАТАША КАНДИЋ: Не, рекли сте нам да идете са неколико возила, то сте рекли, да из Лијешња идете према?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Са једним камионом су дошли они и са тим камионом се враћамо.

НАТАША КАНДИЋ: Ви са Вашим возилима одлазите, то се јако добро сећам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, са никаквим возилом, један камион из Зворника је послат са пет, шест војника.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте ишли раштркано, да сте се плашили заседе да Вас неко не нападне?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сада ћу Вам ја рећи, да би се дошло из Зворника у Лијешањ, то се не може, има још десет километара до Дрињаче.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, из Лијешња сада у Зворник, 02. јуни, 02. јуни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Значи, не иде се у Дрињачу ако се иде из Зворника у Лијешањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. јуни долазите у Зворник, Благојевић. Питање је само кратко, чиме, како долазите, увече?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Војни камион, «150» долази на Лијешањ од Зворника на Лијешањ. Не виде Дрињачу ни они нити ја видим када се враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви долазите доле?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Силазимо са Лијешња на пут и доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље, стигли сте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли за то време знате да се претходно, 30. нешто догодило у Дрињачи?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам 30 километара далеко од Дрињаче у брдима и нисам то чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, колико је Дрињача далеко од Зворника? Колико ја знам 13 километара?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Она је између 15 и 18 километара, али са тог пута, од Зворника до каменичког пута, можда има десетак, али одатле до Лијешња има још макадамом путем такозваних крушака, па до Лијешња још седам, осам километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зар нема до Дрињаче тридесет, јел тако, господине?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Зворника, нема тридесет?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Има двадесет, око двадесет.

НАТАША КАНДИЋ: Тринаест.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није битно.

НАТАША КАНДИЋ: Између тринаест и четрнаест, од Зворника до Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нам је Кораћ рекао неистину.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Између 15 и 18, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ја морам, ево каже, сведок каже Дрињача је опстала. Каже, то је малопре рекао, ето, не знам, многа села нису опстала, али Дрињача је опстала. Мене сада то занима.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није комплетна.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није комплетна опстала.

НАТАША КАНДИЋ: Није комплетно?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Комплетно подручје Дрињаче није, јер ја сам то напоменуо, 17. септембра 1992. године снаге «Патриотске лиге».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас септембар.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ево пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита за септембар, ја не питам, ја могу да дозволим, за септембар нећемо питати, хајмо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Подручје није опстало, српско Ново Село је уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Септембар нећемо причати, мај, јуни.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Подручје Дрињача или место Дрињача?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви сте рекли, Дрињача је опстала

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Као место, јесте, у смислу није било.

НАТАША КАНДИЋ: Шта Ви мислите на место, на дрвеће или на људе, када сте рекли?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мислим, није било самих борби у месту, ништа није спаљено, није спаљено село, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо питања.

НАТАША КАНДИЋ: Нема везе са побијеним људима.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није доживела судбину Кравице, на то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, молим вас, треба и друга страна да пита.

НАТАША КАНДИЋ: Долазите 02. јуна и кажете, идете у Бању Ковиљачу, али претпостављам да сте неке поднели неки рапорт, извештај о томе. Свом претпостављеном Благојевићу, да ли га виђате?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: О чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам разумела, рапорт о чему?

НАТАША КАНДИЋ: Долази, молим Вас, са терена, долази са Лијешња, долази, пролази, ваљда треба да, долази на састанак код свог претпостављеног. Да ли му подноси неки извештај, питам, коме подноси, да ли Благојевићу, коме подноси?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам поднео извештај, него сам позван да будем постављен за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је позван да буде постављен за команданта и рекао је да ништа не зна о овим догађајима о ТШЦ и тако даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А успут сам му пренео стање какви су проблеми горе и да не могу остати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И рекао сам му да су горе проблеми, да су чете никакве, да је огромна територија, да је мало људи и да ја са командом морам ићи у Дрињачу и са јединицама које могу да припремим, ето то је, то сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Какви проблеми, нама нисте овде рекли, какви?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Војнички, за које ја треба да одговарам. Сада ћу Вам рећи, 27 и по километара.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има још неких, молим Вас, још неких проблема, ако су људи убијени, да ли говорите о томе?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Борбе, биле борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било мртвих, ето питање?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Колико хоћете на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивила?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па и цивила, војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је било цивила у селима мртвих?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Било је у Рашеву, било је у Костјереву, било је на Коњевић Пољу, било свукуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свукуда?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Борбе биле. Негде они направе заседу, па убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је било оно у селима да се убијају људи, цивили, то сте нешто тако рекли?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У Рашеву су убијани цивили, нешто сам чуо да је било и на другој страни детаље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то на другој страни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Детаље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ни за нашу, ни за њихову страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли, овај, да ли Ви виђате некога из власти Српске општине Зворник?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја са цивилним властима нисам имао никакав, ни потребе да имам контакт, малочас сам једино рекао када је оно, када су војници кукали за плату, то је једино када сам ја дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате неки састанак са неким из каракајске чете?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Како мислите састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите, ја сам питала?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Госпођо Кандић, никакав.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим, да ли некога виђа из каракајске чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим онога што сте мени одговорили, има ли још нешто?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То сам овде једном педесет пута, да не кажем, али десет пута сигурно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо понављати, осим онога што сте одговорили везано за контакт и проблем са каракајском четом у «Стандарду»; јесте ли имали још контакт неки са тим људима из чете у јуну месецу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Рекао сам да не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли виђате Бранка Грујића?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, можда сам га видео у граду, оно, да ли једанпут је пролазио, тако, јер ја дођем у Зворник, ако дођем, пазите, ја нисам са вољом ни долазио, знате. Знате како је то када имате пријатеље, другове и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви имали стан у Зворнику?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су ту, они су ту, неки су отишли у војску, неки нису, они су у непријатној ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам где је становао, рекао је, хајмо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мислим, ја нисам кући долазио, зато што ми је породица била у Бањи Ковиљачи, знате, зато нисам долазио кући.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте обилазили стан у Зворнику?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Молим? Стан никада нисам имао, него кућу.

НАТАША КАНДИЋ: Кућу, да ли сте обилазили?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Из куће су, па јесам, једанпут само.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко био заузео Вашу кућу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Моју кућу? Није нико био заузео, али је била опасност од, падале су неке гранате изнад, са Куле града. Не мислим да је неко гађао моју кућу, него тај део.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је била опљачкана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Кула град је 26. априла.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Молим Вас, човек је погинуо, молим Вас, човек је погинуо, пред штампаријом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте, ја морам када питате, очигледно човек, видите да он иде по разним периодима, Кула град је пала 26. априла, а питања се наша односе мај-јуни, при чему наравно да није битно сада за овај предмет, да ли је неко ушао у његов стан, не знам ко би могао да уђе, када је под српском влашћу, хајмо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Не знамо, зато што је рекао да су «Зелене беретке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, и да су «Зелене беретке».

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Први напад је ишао управо у том правцу према Српској Вароши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазак у стан још увек није, идемо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И то је Мирзет Хамзић описао како су спремали напад и које правце је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када будемо Мостар судили, онда ћемо и то питати. Идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је још, да ли тада, до 04. јуна, где он, да ли 04. јуна, до 04. јуна он овај, негде види Пиварског или Пиварског касније у Дрињачи или где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, ја сам га питала, када га упознаје, све, идемо даље, све је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Остало је нејасно, који је њетов, да кажем, професионални или тај војни однос са Марком Павловићем, односно Бранком Поповићем, али га тада у том периоду када је он у Зворнику, да ли он га виђа, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то два, три пута.

НАТАША КАНДИЋ: Нисмо, он је рекао оно на улици да му је неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има више да кажете нешто од онога што сте рекли? Човек је рекао шта је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао нешто, неки састанак на који је Благојевић позвао још неког? Ми смо овде чули да је на Привременој влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте били на неком састанку са Благојевићем, Ви, након тог 02. јуна када он Вама каже, ево батаљон и тако даље?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је било кратко, 02., 03. смо се видели, где је он прихватио мој предлог ко да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте након тога имали до краја јуна неки састанак са Видојем Благојевићем?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Само још једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, где?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И мислим да је он дошао горе, он је подручје Красан Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И ја сам случајно, ја сам случајно био, он је дошао ваљда да посети фамилију горе своју, а ја сам кренуо у Зелиње, у то село, да видим командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте се састали, то ме занима?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Село Зелиње, у центру Зелиња. То је српско село које веже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту неко од оптужених?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Веже за његово село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био неко од оптужених на том састанку?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он присуствовао неким састанцима где је било, где су били команданти првог, трећег батаљона или Бирчанске бригаде или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били са Мијатовићем, са овим Миком Галићем?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мислите замеником?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сада да Вам кажем, што се тиче команданта првог и трећег батаљона, они су имали неупоредиво бољу позицију него ја, имали су територију која је сигурна, слободна и могли су често да контактирају. Да ли су контактирали, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са њима били?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, ниједан састанак, ниједан састанак у команди бригаде од када је дошао Видоје за команданта, Благојевић је отишао, нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уопште правио састанак?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А после Василић је долазио и он је правио састанке.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви знали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Василић је правио састанке, а овај није, добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Он је правио, али и то врло ретко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви знали за неку наредбу Светозара Андрића која је била упућена територијалној одбрани?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам чуо за Светозара Андрића тек када је, након формирања наше бригаде, да је неки.

НАТАША КАНДИЋ: То је то кажете било 12. маја?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не, касније, да је неки, да је Бирчанска бригада формирана што је мени било врло, да кажем, шокантно, да је толико подручје припало једној бригади, Светозар Андрић, командант бригаде, почиње са Осмацима где су Калесија, па покрива Шеховиће, па покрива Власеницу, па покрива Милиће и чак Скелане на Дрини. Знате где је Дрина, а где је Калесија, на пола пута до Тузле. То је страховита територија коју је он покривао и његове, дакле, јединице, Милићи, Братунац су везале за Дрињачу и обзиром, зато ја сам се распитивао и чуо сам да је командант бригаде ВРС. Пре тога, када је он човек дошао у Шеховиће, шта је радио, заиста не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само још једно питање, реците ми, овај, ови команданти првог и трећег батаљона, да ли су то професионални официри били или?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Резервне старешине као и ја, то је све мобилисано од момента, добро, Галић је радио, додуше тамо у војном одсеку и тако даље, али то није, он није професионални војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни овај Мијатовић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: И сада, обзиром да сте Ви били јавни тужилац, па судија, кажите ми, на пример, овај, кажете да је било убијања цивила у Рашеву, па да је било паљења кућа, да ли сте Ви некада пријавили и покренули неки поступак у вези са?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја када сам дошао у Тужилаштво маја 1994. године, затекао сам ситуацију да је МУП, Центар јавне безбедности, односно полиција Зворник је сачинила криминалистички извештај за све, овај, за све ово што сте Ви питали, за Рашево није, зато што је то подручје које припада

Власеници и то, али где год су се дешавали, МУП је то радио, била је тамо само једна овај, жена која је била заменик.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви као тужилац и судија, да ли сте нешто пријавили неко кривично дело, односно, да ли сте, остало ми је нејасно да ли су у време Вашег командовања, да ли се десило неко кривично дело, осим ових борби, па убијени у борби?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Питате за моје командовање као официра или као тужиоца?

НАТАША КАНДИЋ: Не, док сте били на терену?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја нисам имао сазнања да је нико од мојих војника учинио нешто што би представљало обележја ратног злочина.

НАТАША КАНДИЋ: Други да су починили.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: За остале сам чуо, за терене, за дешавања, то не могу да кажем, да будем смешан да нисам чуо, сви су то чули, али схватите ме, мени је било страшно стало и драго када сам установио да су формирано војни судови и да су сва процесуирања војних судова, надлежност за те ствари, прешле на војно тужилаштво и ти су људи то радили, ево и данас-дан суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто да Вас питам, када полицајац учини кривично дело, ко то процесуира, евентуално ако полицајац учини?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У борбеним дејствима, чини ми се да је закон тада прописивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван борбених?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У вршењу борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван борбених дејстава?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И ван борбених дејстава, у вршењу војних, а ван борбених дејстава, дакле, овај, у цивилу, ако у саобраћају или било шта, изазивање опште опасности или било шта, обична кривична дела, то је ишло на процесуирање, нисмо имали случај, једноставно, до мене није стигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте 1994. године сазнали да је редовна резервна полиција, резервна полиција чувала ове логоре и затворе, како год да их назовемо?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Све што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули то?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Војних дешавања, све је било и ратних злочина, све је било везано, надлежност војног тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте, потпуно друго питање, да ли сте чули да је резервна полиција чувала Дом културе Челопек?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нови извор»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нити сам могао веровати да цивилна, редовна полиција може бити на таквим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли нисте чули или сте чули па нисте могли веровати?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, па нити сам могао веровати?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сада ево кажем, и да сам чуо, не бих поверовао, јер не могу да верујем да онај ко треба да чува безбедност грађана да нешто уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, добро.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када овај Пиварски долази код Вас када Вам се јавља и када каже да је препотчињен, јел Вам тада показао тај наводно папир некакав, где је он бригадни вод? Да ли је то та околност?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они су то одмах саопштили и рекли.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А када сте видели тај папир код њега?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да ли сам га први дан видео или пети, ја не могу да се сетим.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је писало на њему?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Вероватно је, када је, како се звао, СФОР купио од Зворничке бригаде своју архиву, вероватно је то негде морало у архиви да се нађе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја Вас питам оно што Ви знате.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А било је ово што сам Вам рекао, то је бригадни вод, то никада заборавити нећу, бригадни вод за противдиверзантска дејства и тако даље, специјалци.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то ишло из команде бригаде?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Командант бригаде је у потпису и то су користили да би.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само сам то хтео питати.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То су користили да би ми ставили до знања да нисам ја старешина њихов.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала Вам, господине Готовац, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би дошли овде до мене, Ви?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то можда ово?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Материјални докази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, има један, сада нађосмо, да ли је то то? Прочитајте текст. Дођите овде да се чујете, хоћу и ја то да видим, не знам ја то напамет. Станите, можете тужиоцу леђа, он неће замерити.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пре ћу са тужиоцем бити добар, него са Вама, шалим се. Дакле, команда другог пешадијског батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ја да читам, ја имам наочаре?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Команданту, добро, добро, основу указане потребе у циљу ефикаснијег извођења борбених дејстава, додаје се другом пешадијском, додаје се, ево видите, значи препотчињавање, извиђачко-диверзантска група Пиварског, добро, своје задатке група ће обављати самостално, видите, то су све они захтевали, где може бити самостална? А видите како је то све наопачке? По договору са претпостављеном командом бригаде, значи не са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: А уз упознавање команде батаљона. Ово је пример, ово је пример да овај потпуковник би требао због овог потписа да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Каже, превозење групе извршити аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он лежи у Норвешкој осамнаест година, како.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ево, ја бих му то сада рекао, иако седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он додуше за Сребреницу, добро, али питање је било, да ли је то тај папир о коме сте Ви причали сада адвокату Перковићу?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја мислим да је тај папир, јесте, ја верујем да је ово и мислим да је тај, још један папир, ово је

Благојевић, мислим да је Василић исто, у исто време и да је писало «бригадни вод», зато кажем то се изузетно добро сећам, наглашено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада још једно питање, значи мислите ако је био још један папир, да је писао Василић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Овако, могуће, сада, да ли је Василић или начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање моје је, ко је био пре, Василић или Благојевић?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Благојевић је први командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, па је значи тај други могао да буде само после овога папира?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И он је био то, колико се ја сећам, почиње, «бригадни вод», то никада нећу заборавити, а ово Вам све потврђује што сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само има један проблем, ово је од 04. јула.

Констатује се да је сведоку предочен документ 04323982, команданта Зворничке бригаде Видоја Благојевића од 04.07.1992. године, о коме је говорио у претходном делу транскрипта.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председнице, онда није тако. Прво, ја не видим у чему је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада да коментаришемо шта је рекао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, само ми дозволите сада питање следеће, прво, ја не видим да Ви дајете коментар на то да имамо проблем, не знам ко има проблем и какав је ту проблем због тог датума? Човек је рекао да када је дошао њему, да је он њему нешто показао, ја сам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да му је показао папир, не зна да ли је Благојевић или Василић.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је и тада пренео исто тако Пиварски да је самосталан и да долази по упутству бригаде?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је било питање папира и ми смо тај папир нашли и ја само питам, добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да ли је тај папир био.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, то само потврђује један невојнички акт, да неко долази у нечију зону одговорности, неке јединице да му се препотчињавају, па онда даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада објашњавати, е сада имам ја, само колега, сада ћете Ви, само да Вас питам, тада када је он рекао да је самосталан, да ли је тада показао папир или раније или касније?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тада када је дошао, да ли је први дан или је трећи или пети, не могу да се сетим дана, по редоследу, али и тада је показао документ у коме је писало да је он тај неки противдиверзантски, противтерористички вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада је питање, да ли Вам је једном показао папир или више пута више папира? Ето, то је питање моје.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја се сећам суштине његовога наступа и његовог првог папира и од првог па до задњег све је исто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је више пута папир показивао?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И папирима и понашањима. Па, могуће да је више пута, не искључујем то, али је увек био папир исте суштине, ово што колега каже, да ја нисам њему надређен, него да му је бригада надређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али видите, овај папир је од 04. јула, а ови злочини су 04. јуна, разумете и 07. и 08. и 09.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они мени долазе после 04. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, када папир показује?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Они долазе мени после 04. јуна, 07., 08. и имају губитке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви после њих, добро, добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И погинуло је на Дрињачи двојица људи његових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И тада ми то показује тих дана, значи, то је значи три, четири, дакле, 07., 08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то није могао бити овај папир, јер овај је од 04. јула.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, кажем Вам, они су увек махали папиром неким и да имају, кад год су наступали негде у нову средину, дођу, они оду тамо, испрепадају људе у команди и онда

они људи из команде дођу команданту кажу, да не би имали проблема, напиши им то, то им је систем био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада он то Вама покаже, Ви одете па кажете Благојевићу, ало, овај што си ми га дао, уопште неће да буде.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја имам проблеме на терену и нисам имао ја могућности, ја нисам ни знао како ће људи се понашати, тек су дошли. И имао сам контакт у јуну месецу са Благојевићем тамо 07., 08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ја добро схватам онда да Ви у јуну са Пиварским, уствари Ви немате проблеме, што се тиче Ваше Дрињаче и операција?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Једноставно, горе се ништа није дешавало у чему је он учествовао где би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ти војници његови кажу који су овде осуђени, да су имали изузетно добре резултате у борбама, да су били цењени као јако храбри војници. Да ли Ви имате такав утисак? Да ли Ви имате такав утисак о његовим војницима?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пре доласка на подручје мог батаљона, ја сам чуо да су као борбени војници, и храбри и да иду тамо где ови обични војници неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то и они кажу, рекох да проверимо.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И никада се нису дичили тиме да су недисциплиновани, а уствари су били од стране, од чела, од командира, па надаље врло недисциплиновани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви то сазнасте да су они недисциплиновани?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Видим у старту, чим ми показује папире да ја немам ништа са њим, да је он виши од мене старешина и он тамо долази и поставља се наредбодавачки мојим официрима, мојој позадини и тако даље и одлазе у акције своје неке индивидуалне, губе, гину им људи и праве нешто, све што је супротно војничком реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви никада нисте чули, на пример, ево каже нам овај, тај Торо, Славковић Драган, који каже да је Пиварски «десна рука» Марку Павловићу и који каже да је у јуну месецу, почетком јуна месеца, улазио у Дом културе Челопек са белим

опасачима по овлашћењу Пиварског, да као неки војни полицајац, истина без неког стручног знања и неке обуке, значи по овлашћењу Пиварског, долази да испитује заробљене Дивичане у Дому културе Челопек, да их пропитује где им је оружје, да ли имају оружје, да их изводи, да их враћа, неке је и убио, немојте колега сада, молим Вас, деконцентришете ме, јако је касно, то можете после, значи, већ имамо, кажем, то утврђено пресудом, значи да су те људе неке и убили, ти људи Пиварског и Ви кажете нама да Ви уопште немате појма да ти људи Пиварског се ту као неки војни полицајци и по овлашћењу Пиварског, по њиховој причи појављују као лица која испитују затворене Муслимане, траже оружје од њих па их воде тамо, да они оружје то наводно са Дивича њима дају и тако даље. Да ли Ви о томе, ништа не знате, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви сте дали одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У Дрињачу никада није дошао нико, не само Пиварски, нико и да обавља улогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, глас да ли је дошао, сада на основу овога свега што Вам причам?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Глас? Знате шта, што се тиче гласова и тога, ја нисам, овај, од својих других обавеза, нашао сам једну пресуду која се из Стразбура тиче директних доказа и размишљао сам да је понесем очекујући оваква питања, шта сам чуо, шта сам, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви овде оптужен, то су индиректни докази.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, то су неке ствари које, где ја треба да дајем неке индиректне доказе, о гласинама, знате, то не може да пије воде код правих судова, ја бих саветовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас не питам о гласинама, ја Вас питам као човека коме је тај придодат, јел, а ми нисмо осудили људе на основу гласина.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мислим, заиста је, у бившој школи контитенталног права, коју смо ми овде учили, никада није смео судија да пита шта си чуо, него шта си видео, непосредна запажања сведока. Е сада је то увело Хашко тужилатшво, а пракса Хашког тужилаштва доживљава неке корекције у Стразбуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, пошто су овде у публици лаици, још ће Вам поверовати, али добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ето, ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања колега Шалићу.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Видећемо.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Хвала, немам питања, али историјска дистанца ће дати одговор на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даће дистанца, каква год. Изволите сада, ко нам је први за питања? Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Могу ли да седнем због ноге која ми је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и тамо да седнете код Шалића, колеге.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине Готовац, ја ћу кренути са својим питањима од проблема са Пилицом и четом из Пилице. Они када су били овде, кажу да су у саставу уз Ваш ангажман, у саставу од батаљона Војске Републике Српске смештеног у «Стандард» били послати на извршење борбених задатака, сваки вод у једно село. Између осталог, Машановић у Шетиће. Они тврде да сте их Ви послали, да ли је то тачно?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче људи из Пилице и уопште тих свих доле људи, ја сам објаснио, тим људима ја никада нисам командовао, нити имао било какву командну власт над тим људима. Једино тај човек из Пилице који је био у том неком одреду ТО, а тај одред ТО је био на задатку, на задатку на Кула граду, највећи део, а који су људи из села, ако није на Кули граду, он иде својој кући и спава и долази и после иде горе. Ја колико знам у том «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, сачекајте, господине Поповићу, ја Вас молим да не предочавате погрешно. Они то уопште нису рекли, него да сте били Ви и Момо Васиљевић негде око 20. маја, а да је он био почетком јуна, што и он потврђује човек. Према томе, они уопште не кажу да их је он распоредио у Китовнице, у Шетиће и у ово треће село.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У Бошковиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, немојте, молим Вас предочвати погрешно и преко мене питања, хајде.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам уколико сам то погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то су крупне грешке, Ви бар имате времена да то све лепо елаборирате.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Али везано за оно што сам ја објаснио, значи, били су на Кули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, док од мене не добијете дозволу, а питања преко мене, изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, да ли знате да је чета Малешић била кроз батаљон ангажована у борбеним дејствима на одређеним локацијама на територији Зворника?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Чета, што се тиче Малешића, од како су они постали припадници батаљона, ја заиста немам везе јер ја сам други батаљон, ја сам у Дрињачи, а до тада су људи чували око свог села, то сам ја био са минобацачима, видео сам, ровове су држали, бранили се од суседних непријатељских формација. Ето то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А када су се они вратили са извршења задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они и са ког задатка?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када су се они вратили, мислим на чету Малешић, овај Пилица, када су се вратили са извршења задатка, камионом у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је била чета Пилице тог, почетком јуна када Вас нису послушали да иду у Дрињачу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је средином маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па није тако, не можете питати нешто што уопште нико није рекао, молим Вас, сконцентришите се. Уопште Готовца не помињу средином маја него почетком јуна. Мому Василевића и Вас спомињу, господине Поповићу, па немојте стварно, нису рекли Готовац. Хајде, дајте, предочите, дајте транскрипт који је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате када су се вратили са извршења задатка чета из Пилице у касарну «Стандард»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам време, не знам, немам са том четом Пилица ја никада никаквог контакта нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте их Ви примили?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Где у?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У «Стандарду»? Да ли сте им Ви пренели задатак команданта из «Стандарда»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тада када су дошли са положаја?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И који задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао човек, у јуну им је рекао, идете у Дрињачу, а ово пре није њега нико помињао и немојте

погрешно предочавати господине Поповићу. Ако мислите на исказ Машановића, на тај исказ?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је он и ја, како је речено, само он је отишао у штаб да се договори и вратио се и рекао можете ићи на купање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ма то је јуни, јуни, а не средина маја, када они иду у ове Шетиће и ово. Молим Вас, немојте погрешно предочавати.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказ Машановића потпуно погрешно предочавате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хоћете ми дозволити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предочите транскрипт који је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хоћете ми дозволити? Средином маја чета Пилица одлази на борбени задатак у саставу батаљона, из «Стандарда» креће на три локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, питање за сведока, дајте реците.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Враћа се након петнаестак дана, камион их довози поново у «Стандард», то је крај маја, крај маја, почетак јуна и извршен задатак замењени. Њима је ту саопштено од стране Готовца, како они кажу, да треба да иду у Дрињачу на појачање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и шта је питање?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте, рекао је на почетку је рекао човек.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су одбили, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Што се тиче чете, колико се сећам, није се радило о чети, него о много мањем, можда један вод или једно одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што сте причали, да су они одбили, неће људи у Дрињачу.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Дошли, имају изговор, иду кући да се пресвуку, тамо-вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, хајмо питања даље ако нису била већ.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Танић им одобрио и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је у «Стандарду» била касарна Војске Републике Српске?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сам у касарни «Стандард» ја икада имао канцеларију?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Какве везе то има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли знате, да ли је овај господин имао канцеларију у касарни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Никада Вас нисам видео у кругу касарне «Стандард», нити у просторијама, нити на кругу војничком да се појављујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви сте били у «Стандарду» колико пута?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јер од појављивања Видоја Благојевића, овај, није могао командовати нико бригадом, осим Видоја Благојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у «Стандарду»; у Каракају пре 03. јуна?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам Вама рекао, са Малешиха 28. на врх Лијешња, са Лијешња 02. у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, само кратко.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни били?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Можда крајем јуна, почетком јула и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је то сасвим другачија конотација. Значи он Вас пита, Ви нисте ни били у «Стандарду»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, претходно питање је, колико сте Ви пута, мај-јуни, колико пута сте били у «Стандарду» у касарни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У мају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају, да ли сте били у касарни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам можда дошао на попуну када је отишла ЈНА, можда је попуњено, можда једанпут сам дошао, не могу тога да се сетим, али углавном, нисам долазио у смислу било каквог командовања, јер мени је командовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили физички, господине Готовац, не командовање, у јуну, колико сте пута били у касарни?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У јуну месецу након што сам горе формирао батаљон, друга половина јуна, не искључујем да сам некада се појавио у команди бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга половина јуна?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Сигурно, јули, август, то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, друго питање, ко Вам је у мају командовао?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сам то децидно појаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, хајмо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ви нисте командовали ниједнога дана, ниједнога секунда и немојте се љутити.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То ми је драго да чујем.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја знам да Ви нисте били моја структура и да нисте били под Тачићевом командом и то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви када сте отишли у Дрињачу, по задатку 28. чији је то задатак био?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је задатак који је мени пренет као наређење мога претпостављеног Обреновића, задатак да идем горе са јединицом, 28. мај, тако ми преноси, уствари, војна линија ми је то пренела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јесу Вам они рекли, да ли Вам је то Обреновић пренео или су они рекли да је то?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Није Обреновић дошао, дошли су исти курири људи који су остали цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на моје питање сте рекли, да не знате када је он отишао и да се вратио из Вршца?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Мени је речено, војна команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам предочавам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја се бојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, ја Вам предочавам исказе других људи, Ви кажете да нисте сигурни да ли је Обреновић ту крајем маја и почетком јуна, јел тако било?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нисам ја сигуран када је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И за мене ако дође онај исти курир и пренесе ми да је наређено да идем горе, ја сматрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није исто наредио Обреновић и наређено, то су две ствари, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја сада нисам ишао у Зворник да вршим истрагу ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не уђе сада, испада сада као да је Обреновић дошао и рекао, хајдемо даље питања. Морамо да разјаснимо, јер после се мења тај контекст.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када су дошли код Вас у Лијешањ, дошао камион «150» по Вас да Вас обавести.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тако је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Колико је то сати, отприлике било када су они стигли?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Када су стигли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је било, ја знам да сам ја из разлога које сам Вам причао и због заседе и због свега, стигао у вечерњим сатима, у вечерњим сатима.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У вечерњим сатима?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Стигао, а два сата пре тога, два и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то камион «150»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Значи поподне.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Послеподне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то камион «150»?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: «150» је војни СМБ боја, ЈНА на њему ознака, војници у СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај дошао, питам Вас?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: ЈНА камион, оригинал, само што није отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто чини ми се да је друго ушло у транскрипт, када сте Ви говорили.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не, не, војни камион, добро се сећам, «150», млад војник, млад возач, замало нисмо отишли у језеро када је била заседа, није знао да заустави камион, јер је била киша и било се обрушило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млад војник, шта?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Возач, возач камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је припадао тај млади војник?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: У СМБ униформи, у војном камиону «150» ЈНА; такве камионе сам имао и ја због своје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али нема више ЈНА, па Вас питам.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Пише ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то војник?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је касније скидано, касније је то скидано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам чији је то војник, да ли је то '02. јуна кажете да нема ЈНА, јел тако?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Ја долазим доле и онда сазнајем да је ВРС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Обзиром на специфичност терена где сте Ви командовали и који сте добили као командант другог батаљона, ко Вам је био заменик команданта батаљона?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Да би се могло овај остваривати задаци команде на подручју Зворника, постављен је на мој предлог, сагласио се је господин командант бригаде и постављен је Пелемиш Богољуб, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати шта сте рекли.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: И он је остао да командује четама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нешто ново ако имамо, Пелемиш.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Четама Зворник и око Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, добро. Пелемиш Богољуб, пети пут.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Потпоручник, активни официр ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, чула сам ја, само господин Поповић није пратио. Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када сте отприлике чули за Бирчанску или Биначку бригаду и Андрића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Када је формирана бригада зворничка, тада је вероватно формирана одмах непосредно, чим сам дошао у Дрињачу, распитао сам се ко командује суседним снагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, која је прво формирана, да ли бирчанска та шеховићка или зворничка?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: То је могао господин, командант корпуса да Вам каже, он их је формирао, он их је поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам чула, питам Вас.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не знам, како ћу ја знати, када између мене и корпуса има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обично боље ја знам него Ви, Ви сте били у Зворнику, а ја била у Београду, хајмо даље.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Немојте да очекујете од мене, од адвоката и браниоца, толиких људи да Вам прича све шта су му људи причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам шта да очекујем, Ви сте овде сведок, господину нисте били бранилац, према томе, дужни сте да говорите истину, ништа не смете да прећутите, а зна се да смете само да не одговорите на одређена питања, све је јасно по ЗКП-у, изволите господине Поповићу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Грујићу, имате ли Ви питања?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се још нечега у међувремену сетили, присетили?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, када буде овај видеолинк, сматрајте се позваним да дођете.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не могу ја сматрати, хоћу ли бити обавештен?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Наравно, па не мислите ваљда да ћете долазити у Београд да ослушкујете када су они позвани. Ако буде потребе, ми ћемо Вас звати.

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите трошкове за долазак у Београд?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Па, нисте ми ни прошли пут исплатили, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили, на захтев се исплаћује?

Сведок ДРАГАН ГОТОВАЦ: Не тражим.

Сведок не тражи трошкове за долазак у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да идете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Данашњи главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ,
а наставак заказује за:**

**14. и 15. септембар 2009. године, са почетком у 9
часова и 30 минута.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА